

കേരള പാഠാവലി

മലയാളം

സ്റ്റാൻഡേർഡ് VI

1974

വില രൂ. 1.50

കേരളപാഠാവലി

മലയാളം

സ്റ്റാൻഡേർഡ്-6

വില: രൂ. 1.50

1974

PRINTED BY THE S. G. P. AT THE GOVERNMENT PRESS,
TRIVANDRUM, 1974.

6438

ഉള്ളടക്കം

61/9002/MC—1.

പാഠം 1

ഓമനേ നീയുറങ്ങ്

ഓമനേ, നീയുറങ്ങെൻ മിഴിവണ്ടിണ-
ത്തൂമലർത്തേൻകുഴമ്പെന്റെ തങ്കം!
ആടിയും, പാടിയും, ചാടിയുമോടിയും
വാടിയും വീടും മുഖരമാക്കി
വാടി വിയർത്തമുഖാംബുജത്തോടെന്നെ-
ത്തേടിനീയന്തിയിൽ വന്നനേരം,
നിൻകവിൾത്തങ്കത്തകിട്ടിങ്കൽപ്പിഞ്ചുമ്മ-
യെൻകണ്ണിലുണ്ണി! ഞാനെത്രവച്ചു!
നെറ്റിപ്പനിമതിപ്പോളമേലങ്ങിങ്ങു
പറ്റിക്കിടന്ന കുറുനിരകൾ
കോതിപ്പുറകോട്ടൊതുക്കി വെൺമുത്തൊളി-
സ്സ്വേദബിന്ദുക്കൾ തുടച്ചുമാറ്റി,
ആരോമൽപ്പൈതലേ! ഞാനെത്രനിന്നെയെൻ
മാറോടണച്ചു പുണർന്നു നിന്നു.
അൻപാർന്നു വെള്ളിത്തളികയിൽ ഞാൻ നൽകും
പൈമ്പാൽപ്പൊടിയരിച്ചോറെൻ കുട്ടൻ
പാർവണത്തിങ്കളിൽത്തങ്ങുമമൃതൊരു
ഗീർവാണബാലൻ ഭുജിക്കുംപോലെ,
മൃഷ്ടമായ് ഭക്ഷിച്ചുറങ്ങുകയായ്പ്പൂവൽ-
പ്പട്ടുമേലാപ്പണിത്തൊട്ടിലിതിൽ.
വാനിൽക്കതിരൊളി വീശിത്തിളങ്ങിടും
തൂനക്ഷത്രത്തിൻ ശരിപ്പകർപ്പേ,
ആണിപ്പൊൻചെപ്പിനകത്തു വിലസിടും
മാണിക്കക്കല്ലിനുടപ്പിറപ്പേ!
ഓമനേ നീയുറങ്ങെൻ മിഴിവണ്ടിണ-
ത്തൂമലർത്തേൻ കുഴമ്പെന്റെ തങ്കം!

കിരണാവലി] [ഉള്ളൂർ

61/9002/MC—1a.

അഭ്യാസം

(1) ഏതിനെയാണ് വണ്ടിണയായി കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?
(2) ആ വണ്ടിണയ്ക്ക് ഏതാണ് തേൻകുഴമ്പ്?
(3) (a) ഈ കവിതയിൽനിന്ന് പ്രാസഭംഗി മുററിനിൽക്കുന്ന വരികൾ ഉദ്ധരിക്കുക.
(b) ഈ പ്രാസപ്രയോഗം കൊണ്ട് കവി സാധിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യമെന്ത്?
(4) (a) ഏതിനാണ് 'വെൺമുത്തൊളി'?
(b) ഓമനയുടെ നെററിക്ക് ഏതിനോടാണ് സാദൃശ്യം കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?
(5) അമ്മ എങ്ങനെയെല്ലാമാണ് മകനെ ഓമനിച്ചത്?
(6) (a) വെള്ളിത്തളികയിൽ നൽകിയ പാൽച്ചോറ് ഏതുപോലെയാണ് കുട്ടി ഭുജിച്ചത്?
(b) വെള്ളിത്തളികയ്ക്ക് ഏതിനോടാണ് സാദൃശ്യം കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്?
(c) പാൽച്ചോറിനെ ഏതിനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു?
(d) കുട്ടിയെ ആരോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു?
(7) ഓമനയുടെ ശരീരശോഭയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വരികൾ ഏവ?
(8) ഈ കവിതയിലെ പ്രധാനഭാവം എന്ത്?

പ്രവർത്തനം

ഇതുപോലെയുള്ള ഏതാനും താരാട്ടുകൾ ശേഖരിച്ച് ഈണത്തിൽ പാടുക.

പാഠം 2

തേൻ

"മധുതൂകുന്നു യജമാനന്നു വായുവുമാർകളും;
അമ്മട്ടുതേനായ്ത്തീരട്ടെ നമ്മൾക്കിങ്ങോഷധീഗണം.
തേനാകരാത്രി; തേനാകപകൽ; തേനാകമന്നിടം;
നമുക്കു തേനായ്ച്ചമയുകച്ഛൻപോലുള്ള നാകവും.
മധുവേകട്ടെ നമ്മൾക്കു വനസ്പതി; ദിനേശനും
മധുവേകട്ടെ; നമ്മൾക്കു മധുതൂകട്ടെ ഗോക്കളും."

മഹാകവി വള്ളത്തോളിൻെറ ഋഗ്വേദം പരിഭാഷയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചതാണ് മുകളിൽ ചേർത്ത വരികൾ. അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ല, അല്ലേ? വിഷമിക്കേണ്ട. പറഞ്ഞുതരാം. "യാഗം ചെയ്യുന്നവന്

(യജമാനന്) വായുവും നദികളും മധുതൂകുന്നു. അതു പോലെ എല്ലാ ഔഷധങ്ങളും നമുക്ക് തേനായ്ത്തീരട്ടെ. രാത്രിയും പകലും ഭൂമിയും തേനാകട്ടെ. അച്ഛനെപ്പോലെ നമ്മെ രക്ഷിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗം തേനായ്ച്ചമയട്ടെ. വൃക്ഷദേവതയായ വനസ്പതിയും, സൂര്യനും നമുക്ക് മധു നൽകട്ടെ. പശുക്കളും നമുക്ക് മധു തൂകട്ടെ.'' ചുരുക്കത്തിൽ, എല്ലാം മധുമയമാകട്ടെ, എല്ലാം മധുതൂകട്ടെ, എന്നാണ് ഋഷി ഈ മന്ത്രത്തിലൂടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്.

അതിപ്രാചീനകാലത്തുതന്നെ തേനിന്റെ മഹിമ നമ്മുടെ പൂർവികൻമാർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെന്നതിന് വേറെ തെളിവുവേണമോ? നമ്മുടെ ചികിൽസാശാസ്ത്രമായ ആയുർവേദത്തിൽ തേനിനു കൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പദവി മറ്റൊന്നിനും ഇല്ല.

അടുത്തകാലത്ത് പാശ്ചാത്യദേശത്തിലെ വൈദ്യശാസ്ത്ര വിശാരദൻമാർ നടത്തിയ ഗവേഷണങ്ങളും പരീക്ഷണങ്ങളും മധുവിന്റെ അന്യാദൃശമായ ഔഷധവീര്യം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ അനുഭവങ്ങളിൽ ചിലത് താഴെ വിവരിക്കാം.

മാറത്ത് അർബുദരോഗം (കാൻസർ) ബാധിച്ച ഒരു സ്ത്രീക്ക് ശസ്ത്രക്രിയ നടത്തി. എന്തുചെയ്തിട്ടും ശസ്ത്രവ്രണം ഉണങ്ങുന്നില്ല! വിദഗ്ദ്ധനായ ഡോക്ടർ പ്രചാരത്തിലുള്ള എല്ലാ ആൻറിബയോട്ടിക്ക് മരുന്നുകളും പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി. ഒരു ഫലവും കണ്ടില്ല. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പൊടിക്കൈ പ്രയോഗിച്ചു. മുറിവിൽ ധാരാളം തേൻ പുരട്ടി. തേനിൽ മുക്കിയ ലിനൻകൊണ്ട് മുറിവ് കെട്ടി. അദ്ഭുതമെന്നേ പറയേണ്ടു, അന്നുമുതൽക്ക് വ്രണം ഉണങ്ങിത്തുടങ്ങി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകൊണ്ട്, മറ്റൊരു മരുന്നും ഉപയോഗിക്കാതെ, തേൻകൊണ്ടുതന്നെ പരിപൂർണ്ണസുഖം ലഭിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ ശസ്ത്രക്രിയാ വിദഗ്ദ്ധനായ മൈക്കേൽ ബുൾമാന്റെ അനുഭവമാണിത്.

വേറൊരുസംഭവംഅമേരിക്കൻ മെഡിക്കൽ അസോസിയേഷന്റെ മുഖപത്രത്തിൽ കുറച്ചുകാലംമുമ്പ് വിവരിച്ചിരുന്നു: അടുക്കളയിൽ പണിയെടുക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെ കൈക്ക് ഭയങ്കരമായ തീപ്പൊള്ളലേററു. തോൽമാത്രമല്ല, മാംസംകൂടി വെന്തുപോയിരുന്നു. ഉടനെ ആശുപത്രിയിലേക്കുപോകാൻ അവർക്ക് സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞുകേട്ടിരുന്ന ഒരു പ്രഥമശുശ്രൂഷ അവരോർത്തു. അതനുസരിച്ച്, പൊള്ളിയ ഭാഗത്ത് ധാരാളം തേൻ പുരട്ടി. തേനിൽ മുക്കി

യെടുത്ത തുണികൊണ്ട് അവിടെ ചുററിക്കെട്ടുകയും ചെയ്തു. പിറേറന്ന് കെട്ടഴിച്ചുനോക്കിയപ്പോഠം അവർ വിസ്മയിച്ചുപോയി। പഴുപ്പ് അശേഷമില്ല; ഉണക്കം പിടിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവർ ആശുപത്രിക്കു പോകേണ്ടതില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. തേൻ കൊണ്ടുതന്നെ വ്രണം ഉണങ്ങി. തീപ്പൊള്ളലിയേടത്ത് നേരിയ കലപോലും അവശേഷിച്ചില്ല.

അടുത്തകാലത്ത് പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ നടത്തിയ അനേകം പരീക്ഷണങ്ങളിൽനിന്ന് തേനിൻെറ അണുനാശകശക്തി സംശയാതീതമായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആശ്ചര്യകരമായ ശക്തിയുടെ രഹസ്യം എന്താണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഇനിയും ഗവേഷണങ്ങഠം തുടരണം എന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധൻമാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോഠംത്തന്നെ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിദത്തമായ ഈ ഔഷധത്തോളം വ്രണവിരോപണശക്തി മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ഒരു മരുന്നിനുമില്ല. എന്നാൽ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന നിലയിൽത്തന്നെ അത് ഉപയോഗിക്കണം. ചൂടാക്കി തേനിലെ തരികഠം ഉരുക്കുകയോ മറേറാ ചെയ്താൽ അതിൻെറ വീര്യം നശിക്കും. ഏതിലും മായം ചേർക്കുന്നവർ ഈ തത്ത്വമോർത്ത് തേനിലെങ്കിലും മായം ചേർക്കാതിരിക്കുമോ!

മനുഷ്യരക്തത്തിലെ ഒരു അവശ്യഘടകമാണ് പഞ്ചസാര. പഞ്ചസാരയുടെ തോതു കുറഞ്ഞുപോയാൽ പല രോഗങ്ങളും പിടിപെടും. കൂടിയാലും അതുതന്നെ സംഭവിക്കും. പഞ്ചസാരയുടെ തോതു കുറഞ്ഞാൽ, മറെറാരു മരുന്നുകൊണ്ടും കഴിയാത്തവണ്ണം അത്രവേഗത്തിൽ തേൻകൊണ്ട് ആ ന്യൂനത പരിഹരിക്കാമെന്ന് തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുട്ടികഠംക്ക് തേനും പാലും പോലെ അത്രനല്ല ആഹാരം വേറെയില്ലെന്ന് ശിശുചികിൽസകൻമാർ ഏകകണ്ഠമായി ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. മധുരദ്രവ്യങ്ങഠം അധികം കഴിക്കുന്നത് ശിശുക്കളുടെ ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമാണ്. ഈ സാമാന്യനിയമത്തിന് ഒരു അപവാദമാകുന്നു തേൻ. എന്താണ് കാരണം? പറയാം. ലെവുലോസ്, ഡെക്സ്ട്രോസ് എന്നീ പഞ്ചസാരകഠംക്കുപുറമേ B, C, K എന്നീ വിററമിനുകഠം വലിയ തോതിൽ തേനിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യശരീരത്തിൻെറ വളർച്ചയ്ക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ചെമ്പ്, കാൽഷിയം, ഫോസ്ഫറസ്, ഇരുമ്പ്, ഗന്ധകം, മാൻഗനീസ് എന്നീ ധാതുദ്രവ്യങ്ങളും തേനിൽ ഗണ്യമായ തോതിൽ ചേർന്നുകാണുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ വിററമിനുകളും ഈ ധാതുദ്രവ്യങ്ങളുമാണോ തേനിനെ സിദ്ധൗഷധമാക്കുന്നത്? അല്ല.

അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സാന്ദ്രതകൂടിയ ഹൈഡ്രജനോ? (Heavy hydrogen) ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

നീരു വലിച്ചെടുക്കാനുള്ള അസാധാരണമായ കഴിവായിരിക്കാം തേനിൻെറ വ്രണവിരോപണശക്തിയുടെ രഹസ്യം എന്ന് ഡോക്ടർ ബുറംമാൻ ഊഹിക്കുന്നു. തേൻ പുരട്ടിയ ഭാഗത്തുള്ള നീര് ഏതാനും മണിക്കൂർകൊണ്ട് വററിപ്പോകുന്നു. അതോടൊപ്പം രോഗഹേതുക്കളായ അണുപ്രാണികളിലെ നീരും തേൻ വലിച്ചെടുക്കുന്നുവെന്നും അപ്പോഠം അവ ശുഷ്കീഭവിച്ച് നശിച്ചുപോകുന്നുവെന്നുമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നിഗമനം.

തേൻ ഒരു നല്ല ജീവനൗഷധമാണെന്നും ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. വടക്കൻ മെക്സിക്കോവിലെ ഗ്രാമീണർ 120 വയസ്സുകഴിഞ്ഞിട്ടും അരോഗദൃഢഗാത്രൻമാരായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇതിനു കാരണം തേനും പഴങ്ങളുമാണ് അവരുടെ മുഖ്യാഹാരം എന്നതത്രെ. റഷ്യയിലെ കാക്കസസ്പർവത നിരകളിൽ പാർത്തുവരുന്ന ഗിരിവർഗ്ഗക്കാർ വാർദ്ധക്യത്തെ നിശ്ശേഷം ജയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. 140 വയസ്സ് അവർക്ക് ചെറുപ്പമാണ്. മാംസവും പച്ചക്കറികളും തേനുമാണ് അവരുടെ ആഹാരം. ആഴ്ചയിൽ അരകിലോഗ്രാമിലധികം തേൻ അകത്താക്കുന്ന ഭാഗ്യവാൻമാരാണ് അവർ.

തേനിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ പുതിയ വിജ്ഞാനം തികച്ചും പഴയതാണ്. ഭാരതീയർക്കു മാത്രമല്ല, യവനൻമാർക്കും ഈജിപ്തുകാർക്കും പണ്ടുപണ്ടേ തേനിൻെറ അസാധാരണഗുണങ്ങഠം അറിയാമായിരുന്നു. രണ്ടായിരത്തിലേറെ കൊല്ലങ്ങഠംക്കുമുമ്പ് ഗ്രീസിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഹിപ്പൊക്രേററസ് എന്ന വൈദ്യകുലപതി കുരുവിനു സിദ്ധൗഷധമായി കൽപ്പിച്ചത് തേനായിരുന്നു. പാശ്ചാത്യദേശത്ത് എഴുതപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ വൈദ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിൻെറ കർത്താവായ ഡയോസ്കോറൈഡ്സ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു കാണുന്നു: ''വ്രണം, തീപ്പൊള്ളൽ, രക്തത്തിൽ ആഠംക്കൊഹോഠം കലരുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങഠം ഇവയ്ക്ക് ഒരു മരുന്നേ ഉള്ളൂ—തേൻ.''

പുരാതന കാലത്തെ ഈജിപ്തിലെ രാജാക്കൻമാരായ ഫാരോവമാർക്ക് തേൻ ജീവനായിരുന്നു. ഈയിടെ കയ്റോവിനടുത്ത് അയ്യായിരം കൊല്ലം പഴക്കമുള്ള ഒരു ശവക്കല്ലറ തുറന്നുനോക്കിയപ്പോഠം അതാ ഇരിക്കുന്നു അതിനകത്ത് തേൻ നിറച്ച ഒരു ഭരണി!

ഋഗ്വേദകാലത്തെ ഋഷിയോടൊപ്പം നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കുക:

''അമ്മട്ടുതേനായ്ത്തീരട്ടെ നമ്മൾക്കീയോഷധീഗണം,
തേനാകരാത്രി, തേനാകപകൽ, തേനാകമന്നിടം.''

പദങ്ങൾ

പരിഭാഷ, ഉദ്ധരിക്കുക, മധുമയം, അതിപ്രാചീനകാലം, മഹിമ, വിശാരദൻ, ഗവേഷണം, അന്യാദൃശം, ശസ്ത്രക്രിയ, ശസ്ത്രവ്രണം, ആൻറിബയോട്ടിക്, വിദഗ്ദ്ധൻ, പ്രഥമശുശ്രൂഷ, അശേഷം, അവശേഷിക്കുക, അണുനാശകശക്തി, സംശയാതീതം, വ്രണവിരോപണശക്തി, പ്രകൃതിദത്തം, അവശ്യഘടകം, ഏകകണ്ഠമായി, ഉദ്ഘോഷിക്കുക, അത്യന്താപേക്ഷിതം, സിദ്ധൗഷധം, സാന്ദ്രത, ശുഷ്കീഭവിക്കുക, നിഗമനം, ജീവനൗഷധം, അരോഗദൃഢഗാത്രൻ, നിശ്ശേഷം, കുലപതി, ആൾക്കൊഹോൾ.

ശൈലികൾ

പൊടിക്കൈ പ്രയോഗിക്കുക, അകത്താക്കുക, സാമാന്യനിയമത്തിന് അപവാദം

അഭ്യാസം

I പിരിച്ചെഴുതുക:

ഋഗ്വേദം, വാഗ്ദേവി, ദിഗ്ഗജം. (ഉദാ: ഋക് + വേദം = ഋഗ്വേദം)

II വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക: (ഉദാ:—അതിപ്രാചീനകാലം—അതിപ്രാചീനമായകാലം) ശസ്ത്രക്രിയ, ശസ്ത്രവ്രണം, പ്രഥമശുശ്രൂഷ, അണുനാശകശക്തി, സംശയാതീതം, വ്രണവിരോപണശക്തി, പ്രകൃതിദത്തം, അവശ്യഘടകം, സിദ്ധൗഷധം, ജീവനൗഷധം.

III (a) വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

പരിഭാഷ, ഉദ്ധരിക്കുക, മഹിമ, വിശാരദൻ, വിദഗ്ദ്ധൻ, അശേഷം, നിശ്ശേഷം, അവശേഷിക്കുക, സംശയാതീതം, അത്യന്താപേക്ഷിതം, സിദ്ധൗഷധം

(b) പൊടിക്കൈ പ്രയോഗിക്കുക, അകത്താക്കുക, സാമാന്യനിയമത്തിന് അപവാദം.

IV പദങ്ങളെ പട്ടികയിൽ അതാതു കള്ളിയിൽ എടുത്തെഴുതുക:

വള്ളത്തോൾ, ഭയങ്കരം, മധു, ഓർത്തു, ഉടനെ, മഹിമ, പുരട്ടി, അനേകം, തുടരണം, ആശ്ചര്യകരം, സംഭവിക്കും, പ്രകൃതിദത്തം, അവർ, പോലെ, ഉഴഫിക്കുന്നു, അപ്പോൾ, ഒരു, ഈ, നല്ല, കൊണ്ട്, ഋഷി, ആയുർവേദം.

നാമം	കൃതി	ഭേദകം		ഗതി	ഘടകം	വ്യാക്ഷേപകം
		നാമവിശേഷണം	ക്രിയാവിശേഷണം			

V (1) നമ്മുടെ പൂർവികൻമാർക്ക് തേനിന്റെ മഹിമ നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നുവെന്ന് എങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കാം?

(2) പ്രാചീനകാലത്തുതന്നെ പൗരസ്ത്യരും പാശ്ചാത്യരുമായ വൈദ്യശാസ്ത്രവിശാരദൻമാർ തേനിന്റെ ഔഷധവീര്യം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.—തെളിയിക്കുക.

(3) തേനിന്റെ വ്രണവിരോപണശക്തിക്കു കാരണം എന്തായിരിക്കണം എന്നാണ് ഡോക്ടർ മൈക്കേൽ ബുറംമാൻ ഊഹിക്കുന്നത്?

(4) തേൻ ഒരു നല്ല ജീവനൗഷധമാണ; എന്തായിരിക്കാം ഇതിനു കാരണം?

(5) അടുത്തകാലത്ത് തേനിന്റെ വ്രണവിരോപണശക്തി തെളിയിച്ച രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ ചുരുക്കിപ്പറയുക.

പാഠം 3

എവറസ്ററാരോഹണം

ലോകത്തിൽവച്ച് ഏററവും പൊക്കമുള്ള പർവതശിഖരമാണ് എവറസ്ററ്. അതിന്റെ ഉയരം 29002 അടിയാണ് (8848 മീററർ)—അഞ്ചുനാഴിക തികയാൻ 38 അടി കൂടിയേ വേണ്ടൂ. സമനിരപ്പാണെങ്കിൽ ഒന്നൊന്നര മണിക്കൂർകൊണ്ട് നടന്നെത്താവുന്ന ദൂരം. കാറിൽ കയറിയാൽ വെറും പത്തു മിനിട്ട്. എന്നാൽ

അ[തയും ദൂരം മുകളിലേക്ക് കയറിപ്പോകുക മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ കരുത്തുകളെയും വെല്ലുവിളിക്കുന്നൊരു കാര്യമാണ്. ഭൂമിയുടെ ആകർഷണശക്തിയോട് മല്ലിട്ടുകൊണ്ടുവേണം മല കയറാൻ. അ[തമാ[തമോ? മഞ്ഞുകട്ടികഠം അട്ടിയട്ടിയായി വീണുകിടക്കുന്ന ചെങ്കുത്തായ മാർഗ്ഗം; വഴിനീളെ ദുസ്സഹമായ വഴുക്കൽ; തരിപ്പിക്കുന്ന തണുപ്പും. കാൽവെപ്പ് ഒന്നു പിഴച്ചാൽ കഥ കഴിഞ്ഞു! ആഹാരവും വെള്ളവും മാ[തമല്ല ശ്വസിക്കാനുള്ള [പാണവായുവുംകൂടി കൂടെ കൊണ്ടുപോകണം. വഴിയിൽ വി[ശമിക്കാനുള്ള കൂടാരം പുറത്തു കയററണം.

ഇ[ത ക്ലേശകരമാണെങ്കിലും പർവതാരോഹണം എന്നും ഭാരതീയരെ ആകർഷിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ പുണ്യക്ഷേ[തങ്ങളിൽ പലതും മലമുകളിലാണ്. ബുദ്ധമതക്കാരുടെ ജാതക കഥകളിൽ സോണുത്തരൻ എന്ന ഒരു യോദ്ധാവ് ആറുകൊമ്പുള്ള ഒരു വെള്ളാനത്തലവനെ വേട്ടയാടാൻ ഹിമാലയശിഖരങ്ങളിലേക്ക് കയറിപ്പോയ സാഹസിക യാ[ത വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അററത്ത് ഇരുമ്പു കൊളുത്തുകെട്ടിയ കയർ മുകളിലുള്ള പാറയിലേക്കെറിഞ്ഞ് അതിൽ ഉറപ്പിക്കുക; പിന്നെ കയറിൽ പിടിച്ചു തൂങ്ങിക്കയറുക, മുകളിലെത്തിയാൽ ഒരു ലോഹദണ്ഡം പാറയിൽ അടിച്ചിറക്കുക; അതിൽനിന്നുകൊണ്ട് പിന്നെയും കയറെറിഞ്ഞ് അതിൽ പിടിച്ചു കയറുക; ഇങ്ങനെയാണ് സോണുത്തരൻ ഗിരിശിഖരത്തിൽ എത്തിയത്. അദ്ദേഹം [പയോഗിച്ച കൗശലം ഇന്നത്തെ പർവതാരോഹകൻമാരുടെ രീതിയിൽനിന്ന് വളരെയൊന്നും വ്യത്യസ്തമല്ല.

ഉത്തുംഗശൃംഗങ്ങളോടുകൂടിയ ഹിമവാൻ മനുഷ്യമനസ്സിനെ എക്കാലത്തും ആകർഷിക്കുകയും അമ്പരപ്പിക്കുകയും വിനീതമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ കവികഠം ഹിമവാനെ ദേവതാത്മാവായി വർണ്ണിക്കുന്നു. കാളിദാസൻ പറയുകയാണ്: ''ഹിമവാൻെറ മുകഠംപ്പരപ്പിലെ സരസ്സിൽനിന്ന് സപ്തർഷികഠം പൂജയ്ക്ക് താമരമൊട്ടുകഠം പറിച്ചെടുക്കുന്നു. അവശേഷിച്ച മുകുളങ്ങളെ സൂര്യൻ വിരിയിക്കുന്നു. മുകളിൽനിന്ന് രശ്മികഠം ചൊരിഞ്ഞല്ല കതിരോൻ ഈ കമലങ്ങളെ വികസിപ്പിക്കുന്നത്; താഴത്തുനിന്ന് മുകളിലേക്കു പോകുന്ന രശ്മികഠം കൊണ്ടേ[ത.''

നിങ്ങഠം നെററിചുളിക്കുകയാണ്, അല്ലേ? മഞ്ഞുനിറഞ്ഞ ഹിമാലയത്തിൽ താമരപ്പൂക്കളോ? സൂര്യമാർഗ്ഗത്തെക്കവിഞ്ഞാണോ ഹിമവാൻെറ ശിഖരം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്? ഭൂമിക്കേററവും അടുത്തുള്ള [ഗഹമായ ചന്[ദൻപോലും ഹിമാലയശിഖരങ്ങളെക്കാഠം അനേകായിരം കിലോമീററർ ഉയരത്തിലാണല്ലോ. പിന്നെ സൂര്യൻെറ കഥ പറയാനുണ്ടോ? കാളിദാസൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു

നിങ്ങളോടു പറയും: ''മിടുക്കൻമാർ. ഇത്രയും കാര്യം നിങ്ങൾ ധരിച്ചല്ലോ. ഹിമാലയത്തിൻെറ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന ഉയരത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ബോധമുണ്ടാക്കണം, എന്നേ എനിക്ക് ഉദ്ദേശമുള്ളൂ. അതിന് ഒരു അതിശയോക്തി പ്രയോഗിച്ചുവെന്നുമാത്രം.''

ചെങ്കുത്തായി നിൽക്കുന്ന ഹിമാലയശിഖരങ്ങൾ മനുഷ്യൻെറ സാഹസികതയെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഏറെക്കാലം അജയ്യമായി വർത്തിച്ചു. 1953 മേയ് 29—ാം തീയതി പകൽ പതിനൊന്നരമണിക്ക് എഡ്മണ്ട് ഹിലാരിയും ടെൻസിംഗ് നോർഗേയും ഉന്നതതമമായ എവറസ്ററിൻെറ മുകളിൽ ആദ്യമായി, കാൽകുത്തി. 1921 മുതൽ എട്ടുപത്തു സംഘങ്ങൾ എവറസ്ററിനെ കീഴടക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു പരാജയപ്പെട്ടിരുന്നു. പങ്കെടുത്ത പർവതാരോഹകരിൽ പലരും മരിച്ചുപോയി. എങ്കിലും സാഹസികരായ മനുഷ്യർ ഹതാശരായില്ല. ഓരോ സംഘവും പിന്നാലെ വരുന്നവർക്ക് ചില താവളങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുകയും വിലയേറിയ അനുഭവപാഠങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. പർവതനിവാസികളായ ഷെർപ്പാ സമുദായത്തിൻെറ സഹായം ഇക്കാര്യത്തിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് വിദേശീയർ മനസ്സിലാക്കി. ''ദൈവം ഷെർപ്പാവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എവറസ്ററിൽ ഇന്നും മനുഷ്യന് കാൽകുത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല'' എന്ന് യൂറോപ്പുകാരനായ ഒരു ആരോഹകസംഘനേതാവ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് സ്മരണീയമാകുന്നു. 1953-ൽ കേണൽ ഹണ്ടിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ പുറപ്പെട്ട പർവതാരോഹകസംഘത്തിലെ ഷെർപ്പയാണ് ടെൻസിങ്. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിജയത്തിലേക്ക് കയറിപ്പോയ എഡ്മണ്ട് ഹിലാരി ന്യൂസിലണ്ടുകാരനാണ്.

പുറപ്പെടുമ്പോൾ ആ സംഘത്തിൽ പതിന്നാലുപേരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ചാൾസ് ഇവാൻസും ടോംബോർഡില്ലനും ആയിരുന്നു ഏററവും മുമ്പിൽ. - 28700 അടി കയറി അവർ ദക്ഷിണ ശിഖരത്തിലെത്തി. എന്നാൽ പ്രാണവായു തീർന്നുപോയതിനാൽ അവർക്ക് മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. പിന്നാലെ വന്ന ഹിലാരിയും ടെൻസിങ്ങും മൂന്നു കൂട്ടുകാരും മുന്നേറി. 28000 അടി കയറിയതിനുശേഷം കൂടെയുള്ളവർ തളർന്നു പിൻവാങ്ങി. മേയ് 28--ാം തീയതിയായിരുന്നു ഈ സംഭവം. പിറേറന്ന് ഹിലാരിയും ടെൻസിങ്ങുംമാത്രം സാഹസികോദ്യമം തുടർന്നു. പാറയിൽ കൊതകൾ കൊത്തിക്കൊത്തി അവയിൽ ചവിട്ടിക്കൊണ്ടാണ് അവർ കയറിപ്പോയത്. കാലത്ത് ഒൻപതു മണിക്ക് അവർ ദക്ഷിണ ശിഖരത്തിലെത്തി. പിന്നെയും ഒരു മണിക്കൂർകൂടി അവർ പതുക്കെപ്പതുക്കെ കയറിപ്പോയി. അപ്പോഴതാ നാൽപ്പതടിയോളം ചെങ്കുത്തായി പൊങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒരു കൂററൻപാറ. വിജയത്തിനുള്ള ഏററവും വലിയ വിഘ്നംപോലെ അത് തലയുയർത്തി നിന്നു.

''നിശ്ചലം നീണ്ടുനിവർന്നു നിന്നൂദൃഢ—
നിശ്ചയനായ കൊടുമുടി പിന്നെയും''.

എന്നാൽ അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ച് പിൻമാറാൻ മുതിർന്നില്ല. ആ പാറയ്ക്കും അതുപോലെ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന തൊട്ടടുത്ത പാറയ്ക്കും ഇടയിൽ ഒരു വിടവു കണ്ടു. അതിൽ മലർന്നു കിടന്ന് ചവിട്ടിച്ചവിട്ടി ഇഞ്ചിഞ്ചായി മേലോട്ടു നീങ്ങിനീങ്ങി ആ പാറയ്ക്കു മുകളിലെത്തി. അപ്പോഴേയ്ക്കും അവരിരുവരും ആകെത്തളർന്നിരുന്നു. എങ്കിലും വിട്ടില്ല. വീണ്ടും കൊതകാം കൊത്തി പതുക്കെപ്പതുക്കെ കയറി. ഒരു നിരകഴിഞ്ഞാൽ മററൊരു നിര! ഇത് ഒരിക്കലും അവസാനിക്കുകയില്ലെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി. എങ്കിലും തളർച്ച വകവയ്ക്കാതെ കയററം തുടർന്നു. പെട്ടെന്നതാ മല കീഴടങ്ങുന്നു! ഇനിയുള്ള നിരകടം മേൽപ്പോട്ടല്ല, കീഴ്പ്പോട്ടാണ്! മനുഷ്യപാദം അന്നേവരെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആ കൊടുമുടിയിൽ മാനവ വിജയത്തിൻെറ പതാക പാറിക്കളിക്കുകയായി. മഹാബലി വാമനൻെറ മുമ്പിൽ അതാ ശിരസ്സുകുനിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഹിലാരിക്ക് ആഹ്ലാദത്തെക്കാളേറെ ആശ്വാസമാണത്രേ തോന്നിയത്. ടെൻസിംഗ് ആനന്ദഭരിതനായിരുന്നു. ആ തളർച്ചയിലും അയാളുടെ മുഖം പുഞ്ചിരികൊണ്ട് തിളങ്ങി.

പിന്നീട് പലതവണ എവറസ്ററാരോഹണത്തിൽ മനുഷ്യൻ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ടെൻസിങ്ങിൻെറ മരുമകൻ നവാംഗ് ഗോംബു രണ്ടു പ്രാവശ്യം എവറസ്ററ് കയറി, 1963ലും 1965ലും. ടെൻസിംഗ് കുടുംബം എവറസ്ററാരോഹണത്തിൽ ഇനിയും വിജയ

മുദ്രകൾ പതിപ്പിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. ടെൻസിങ്ങിന്റെ മകൻ നോർബുവും ഗോംബുവിന്റെ മകൻ കുർസുങ്ങും കുട്ടികളാണെങ്കിലും, ആ വഴിക്കുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

പദങ്ങൾ

ആകർഷണശക്തി, ആരോഹണം, ജാതകകഥ, യോദ്ധാവ്, സാഹസികോദ്യമം, ഉത്തുംഗശൃംഗം, വിനീതം, മുകുളം, അതിശയോക്തി, അജയ്യം, ഉന്നതതമം, പർവതാരോഹകൻ, ഹതാശർ, ദക്ഷിണശിഖരം, പ്രതീക്ഷിക്കുക.

ശൈലികൾ

വെല്ലുവിളിക്കുക, മല്ലിടുക, അനുഭവപാഠങ്ങൾ നൽകുക, കാൽകുത്തുക, ഝഞ്ചിഞ്ചായി, വിജയമുദ്രകൾ പതിപ്പിക്കുക.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

പുണ്യക്ഷേത്രം, സാഹസികയാത്ര, ഉത്തുംഗശൃംഗം, ദേവതാത്മാവ്, സാഹസികോദ്യമം, പർവതാരോഹകൻ, സൂര്യമാർഗ്ഗം.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

(a) ആരോഹണം, യോദ്ധാവ്, സാഹസികോദ്യമം, വിനീതം, അതിശയോക്തി, അജയ്യം, ഉന്നതതമം, ഉന്നതതരം, ഉന്നതം, ഹതാശൻ, പ്രതീക്ഷിക്കുക, ഉത്തുംഗം.

(b) വെല്ലുവിളിക്കുക, മല്ലിടുക, അനുഭവപാഠങ്ങൾ നൽകുക, കാൽകുത്തുക, വിജയമുദ്രകൾപതിപ്പിക്കുക.

III (a) പര്യായങ്ങൾ എഴുതുക:

സരസ്സ്, മുകുളം, കമലം, രശ്മി, സൂര്യൻ, പർവതം.

(b) വിപരീതപദമെഴുതുക:

ആരോഹണം, പുണ്യം, വിനീതം.

IV താഴെ ചേർക്കുന്ന പദങ്ങളെ പട്ടികയിൽ അതാതു കള്ളിയിൽ എടുത്തെഴുതുക:

ആരോഹണം, പർവതം, ശിഖരം, ദൂരം, മനുഷ്യൻ, കാര്യം, തണുപ്പ്, കാൽവെപ്പ്, ഭാരതീയർ, സോണുത്തരൻ, വെള്ളാന, നിങ്ങൾ, ടെൻസിങ്ങ്, ഹിമാലയം, കവി, താമര, ഉയരം, സാഹസികൻ, സംഘം, ഉദ്യമം, അദ്ദേഹം, നമ്മുടെ.

ദ്രവ്യനാമം				ഗുണനാമം	ക്രിയാനാമം
സംജ്ഞാനാമം	സാമാന്യനാമം	സർവനാമം	മേയനാമം		

V (1) എവറസ്ററിൻെറ ഉയരം എ്രതയാണ്?

(2) എന്നാണ് മനുഷ്യൻ ആദ്യമായി എവറസ്ററാരോഹണം സാധിച്ചത്?

(3) പർവതാരോഹണം ക്ലേശകരമായിരിപ്പാനുളള കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?

(4) "താഴത്തുനിന്ന് മുകളിലേയ്ക്കയയ്ക്കുന്ന കിരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് സൂര്യൻ ഹിമാലയത്തിൻെറ മുകളിലുളള സരസ്സിലെ താമരമൊട്ടുകളെ വികസിപ്പിക്കുന്നത്." കാളിദാസൻ എന്തുദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഈ അതിശയോക്തി ്രപയോഗിച്ചത്?

(5) ഓരോ ഖണ്ഡികയിൽ വിവരിക്കുക:

(a) ആദ്യത്തെ എവറസ്ററാരോഹണം (b) സോണുത്തരൻെറ ഹിമാലയാരോഹണം.

(6) ഷെർപ്പാസമുദായത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കുറിപ്പെഴുതുക.

(7) "മഹാബലി വാമനൻെറ മുമ്പിൽ അതാ ശിരസ്സുകുനിച്ചു നിൽക്കുന്നു." സന്ദർഭവും ആശയവും വിവരിക്കുക.

പാഠം 4

വരിക, വാർതിങ്കളേ!

"വരിക! വാർതിങ്കളേ! താഴത്തു വരിക! നീ
പെരികെത്തങ്കത്തിൻെറ നെററിമേൽച്ചുംബിച്ചാലും."
്രശീലമാം വസന്തത്തിൽ സന്ധ്യയായപ്പോൾ സ്വച്ഛ-
നീലമാം വാനംപുക്ക പൂർണ്ണചന്്രദനെ നോക്കി,
ഓമനക്കിടാവിനെ മടിയിൽക്കിടത്തിക്കൊ
ണ്ടോമനിച്ചമ്മയേവം കൊഞ്ചുന്നു മധുരമായ്.
ആരാമപുഷ്പ ഗന്ധമേററിക്കൊണ്ടിരുട്ടത്തു
ചോരനെപ്പോലെയപ്പോൾ വരുന്നു മന്ദാനിലൻ.
തെരുവിന്നൊരുഭാഗം കുട്ടികളാഹ്ലാദിച്ചു
നിരുപ്രദവമായിച്ചിരിച്ചു കളിക്കുന്നു.
ഉറങ്ങാതൊരുകുയിൽ മാന്തോപ്പിൽ നിഴൽതന്നി-
ലിരുന്നു ലളിതമായ്പ്പാടുന്നു വിജനത്തിൽ.
"വരിക! വാർതിങ്കളേ! താഴത്തുവരിക! നീ
പെരികെത്തങ്കത്തിൻെറ നെററിമേൽച്ചുംബിച്ചാലും."
ഒരിക്കൽ ചന്്രദനേയുമുടനെത്തൻെറ കൈയി-
ലിരിക്കും തങ്കത്തേയുമായവൾ നോക്കീടുന്നു.

ഹന്ത! ചന്ദ്രനീവിളികേൾക്കാത്തവണ്ണം തീരെ
ശ്ശാന്തനായനങ്ങാതെ ചിരിച്ചുനിന്നീടുന്നു.
ചിരിയാലിളംപൈതലമ്മചൊന്നതേചൊല്ലി
''വരിക! വാർതിങ്കളേ! താഴത്തുവരിക! നീ.''
ആനിലകണ്ടു താനേ മാതാവു ചിരിക്കുന്നു,
പൂനിലാവൊളി ചിന്നും രാത്രിയും ചിരിക്കുന്നു.
പൈതലിൻ പിതാവായ ധന്യനാം കവി ഞാനും
പ്രീതനായ് ഗൂഢമതുകണ്ടിതാ ചിരിക്കുന്നു.

കാവ്യോപഹാരം] [കുററിപ്പുറത്തു കേശവൻ നായർ

അഭ്യാസം

(1) 'ഓമനിച്ചമ്മയേവം കൊഞ്ചുന്നു മധുരമായ്'— എപ്രകാരമാണ് അമ്മ കൊഞ്ചുന്നത്? എപ്പോൾ? (ഉത്തരം കവിവാക്യത്തിൽ)

(2) ''അമ്മയുടെ മടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഓമനക്കുഞ്ഞ് മാനത്തിൻെറ മടിയിൽകിടക്കുന്ന പൂർണ്ണചന്ദ്രനെപ്പോലെയിരുന്നു.'' ഈ ആശയം ഏതു വരികളിലാണ സ്ഫുരിക്കുന്നത്?

(3) 'രാത്രിയും ചിരിക്കുന്നു'. ഏതിനെയാണ് രാത്രിയുടെ ചിരിയായി കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?

(4) 'വസന്തത്തിലെ ആ സന്ധ്യാസമയത്ത് എങ്ങും ആനന്ദം വിളയാടി.' ഈ ആശയം കവിതയുടെ ഏതു ഭാഗത്താണ് തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്?

(5) 'ചോരനെപ്പോലെയപ്പോൾ വരുന്നു മന്ദാനിലൻ'.—മന്ദാനിലന് ചോരനോടുള്ള സാദൃശ്യം വ്യക്തമാക്കുക.

(6) ഈ കവിതയിൽ സ്ഫുരിക്കുന്ന രണ്ടുപ്രധാന ഭാവങ്ങൾ ഏവ?

(7) പിതാവ് എന്തിനാണ് ഗൂഢമായി ചിരിക്കുന്നത്?

പാഠം 5

കുരുക്ഷേത്രത്തിൻെറ കരിനിഴൽ

ഭാരതയുദ്ധത്തിൽ കൗരവരെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ച് രാജാധികാരം നേടിയ പാണ്ഡവർ ധൃതരാഷ്ട്രരുടെയും ഗാന്ധാരിയുടെയും നേരെ വളരെയേറെ ഔദാര്യവും കാരുണ്യവും കാണിച്ചു. അന്ധനും വൃദ്ധനും പുത്രശതത്തിൻെറ മരണത്താൽ ദഗ്ധഹൃദയനുമായ ധൃതരാഷ്ട്രരെ ആശ്വസിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ മുൻനിറുത്തി ധർമ്മപുത്രർ രാജ്യം ഭരിച്ചു. പാണ്ഡവൻമാർ

ദിവസം പ്രതി വലിയച്ഛനെ സന്ദർശിച്ച് കാൽവണങ്ങി സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കും; അദ്ദേഹം മൂർദ്ധാവിൽ മുകർന്ന് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. കുന്തി, പാഞ്ചാലി, സുഭദ്ര തുടങ്ങിയവർ ഗാന്ധാരിയേയും ഇതേവിധം പരിചരിച്ചു പോന്നു. ഗാന്ധാരിക്കും ധൃതരാഷ്ട്രർക്കും ഒന്നിലും ഒരു കുറവും വന്നുപോകാതിരിക്കാൻ ധർമ്മപുത്രർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു ദു:ഖവും വന്നുപോകാൻ ഇടവരരുതെന്ന് അദ്ദേഹം അനുജൻമാരെ വീണ്ടും വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തു. ഭീമസേനനൊഴിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ആ ഉപദേശമനുസരിച്ചുതന്നെ പ്രവർത്തിച്ചു. ഭീമനുമാത്രം കള്ളച്ചൂതുകളിയും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ അതിദാരുണങ്ങളായ സംഭവങ്ങളും മറക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ജ്യേഷ്ഠനെ പേടിച്ച് അദ്ദേഹവും ഈ വെറുപ്പ് പുറത്തുകാണിച്ചില്ല.

ഇങ്ങനെ പതിനഞ്ചുകൊല്ലം കടന്നുപോയി. ഗുണവാൻമാരായ പാണ്ഡുപുത്രരിൽ ധൃതരാഷ്ട്രർ തികച്ചും പ്രീതിപൂണ്ടു. അവരുടെ നൻമയ്ക്കായി അദ്ദേഹം എന്നും ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ പുത്രൻമാരുടെ ഓർമ്മ ആ വൃദ്ധപിതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉദിച്ചുയരും. ആ അവസരങ്ങളിൽ, അവരെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്ത വൃകോദരനെ അദ്ദേഹം മനസാ ശപിക്കും. ഭീമസേനനാകട്ടെ തരംകിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ഭൃത്യൻമാർക്ക് രഹസ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി പരിചര്യകൾ മുടക്കി വലിയച്ഛനെ ദ്രോഹിക്കും.

ഇങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഭീമൻ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളോർത്ത് അരിശംകൊണ്ട് സ്നേഹിതൻമാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽവച്ച് അടക്കവും ഒതുക്കവും വിട്ട് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു:

''ഇരുമ്പുലക്കപോലുള്ള ഈ കൈകളാണ് ദുഷ്ടരായ നൂററവരെ കാലപുരി പൂകിച്ചത്. ആ കുരുടന്റെ മക്കളെല്ലാം പരിഘത്തിനൊത്ത ഈ ബാഹുക്കൾക്കിടയിൽപ്പെട്ട് ഞെരിഞ്ഞുപോയി. ചന്ദനം പൂശേണ്ടവയാണ് ഈ കൈകൾ!''

ഹൃദയം പിളർക്കുന്ന ഈ പരുഷമൊഴികൾ ധൃതരാഷ്ട്രരും ഗാന്ധാരിയും കേട്ടു. ഒരുവിധം അടങ്ങിയിരുന്ന പുത്രശോകം അപ്പോൾ വീണ്ടും ആളിക്കത്തി, ''നാട്ടിലിരുന്നാൽ ഈ ദു:ഖം വർദ്ധിക്കുകയേ ഉള്ളൂ,, വനത്തിൽപ്പോയി ശാന്തിനേടണം.'' എന്ന് അവർക്ക് തോന്നുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽക്ക് അവർ കഠിനവ്രതം ആചരിച്ചുതുടങ്ങി. നാലു ദിവസംകൂടുമ്പോൾ വല്ലതും കുറച്ച് ആഹാരം കഴിക്കും. ചിലപ്പോൾ എട്ടു ദിവസത്തോളം തുടർച്ചയായി പട്ടിണി കിടക്കും. വെറും നിലത്തു കിടന്നാണ് വൃദ്ധരായ ആ രാജദമ്പതികൾ രാത്രിപോക്കിയത്.

സദാ രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന ധർമ്മപുത്രർ ഇക്കഥയൊന്നും അറിഞ്ഞതേയില്ല. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾകൊണ്ട് ധൃതരാഷ്ട്രരും ഗാന്ധാരിയും ജീവിക്കുന്ന അസ്ഥികൂടങ്ങളായി മാറി. ഒടുവിൽ ധൃതരാഷ്ട്രർ ധർമ്മപുത്രരെ വിളിച്ച് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു, ''മകനേ, നമ്മുടെ വംശത്തിനു നേരിട്ട എല്ലാ നാശങ്ങൾക്കും കാരണം ഞാനാണ്. ഇന്നു ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്ന തീവ്രശോകത്തിന് മററാരെയും കുററപ്പെടുത്താനില്ല. എല്ലാം എൻെറ കർമ്മഫലമാണ്. ദുര്യോധനാദികളായ നൂറുപുത്രൻമാരെയും ഭീഷ്മദ്രോണകർണ്ണാദികളെയും നിഹനിച്ചത് പാണ്ഡവരല്ല. പാപിയും ബുദ്ധിഹീനനുമായ ഈ ഞാനാണ്. അനുജൻെറ പുത്രൻമാരായ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ട അർദ്ധ രാജ്യം ഞാൻ പിടിച്ചുവച്ചു. വിദുരരും, ഭീഷ്മരും, ദ്രോണരും കൃപരും, സഞ്ജയനും, ഗാന്ധാരിയും, വ്യാസനും, ശ്രീകൃഷ്ണനും നൽകിയ ഉപദേശങ്ങളൊന്നും ഞാൻ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. പുത്രസ്നേഹപരവശനായി ഞാൻ എല്ലാം നശിപ്പിച്ചു. പതിനഞ്ചു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടും ആ പാപം എൻെറ ആത്മാവിനെ വിട്ടകലുന്നില്ല. കുറെനാളായി ഞാൻ പട്ടിണിയായി വെറും നിലത്തുകിടന്നും, ദർഭവിരിപ്പിൽ ഇരുന്ന് രാത്രിയും പകലും നിരന്തരമായി ജപിച്ചും, പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നു. ഗാന്ധാരിയും എന്നോടൊത്ത് ഈ വ്രതങ്ങൾ ആചരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഒരു ശാന്തിയും കൈവരുന്നില്ല. അതിനാൽ അങ്ങയുടെ സമ്മതത്തോടെ ഞങ്ങൾ കാട്ടിലേക്കു പോകട്ടെ. വൽക്കലം ചുററി ഫലമൂലങ്ങൾ മാത്രം ഭക്ഷിച്ച് തപസ്സു ചെയ്ത് ശാന്തി നേടട്ടെ. എനിക്ക് ഈ ജീവിതത്തിൽ ഇനി ഒന്നും സാധിക്കേണ്ടതായില്ല. എല്ലാ ഐശ്വര്യങ്ങളും സുഖങ്ങളും ഞാൻ അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദാനങ്ങളും ശ്രാദ്ധങ്ങളും വേണ്ടുവോളം നടത്തി ഞാൻ സംതൃപ്തനായിരിക്കുന്നു. മക്കളെക്കുറിച്ചും ഇനി വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. പോർക്കളത്തിൽ പൊഴിച്ച ജീവരക്തംകൊണ്ട് പാപപങ്കം കഴുകിക്കളഞ്ഞ് അവർ വീര്യസ്വർഗ്ഗം നേടിയിരിക്കുന്നു. ഇനി ഞാനും ഗാന്ധാരിയും ആത്മാവിൻെറ ഗതിക്കുവേണ്ടി യത്നിക്കണം. വയസ്സുകാലത്ത് രാജൈശ്വര്യത്തെ മക്കളിലേക്കു മാററിയിട്ട് വാനപ്രസ്ഥാശ്രമം സ്വീകരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ കുലധർമ്മവുമാണല്ലോ. അതിനാൽ രാജാവേ, ഞങ്ങൾക്ക് പോകാൻ അനുമതി നൽകുക! അങ്ങയുടെ നൻമയ്ക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ ഇവിടെയെന്നപോലെ വനത്തിലും പ്രാർത്ഥിക്കാം. ഞങ്ങളുടെ തപസ്സിൻെറ ഫലത്തിൽ ഒരംശം ഭവാനുള്ളതാണ്.''

ഇതുകേട്ട് തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് ധർമ്മപുത്രർ പറഞ്ഞു: ''മഹാരാജാവേ, എൻെറ അപരാധം ക്ഷമിക്കണം ദുർബ്ബുദ്ധിയും രാജകീയ സുഖങ്ങളിൽ മതിമറന്നവനുമായ ഞാൻ, അങ്ങ്

ഊണും ഉറക്കവും ഉപേക്ഷിച്ച് വെറും നിലത്തു കിടന്ന് വ്രതമാചരിക്കയാണെന്നറിഞ്ഞില്ല. അങ്ങ് ദു:ഖിക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് രാജ്യവും, ധനവും, കീർത്തിയും എന്തിന്? ഞങ്ങൾക്ക് അച്ഛനും, അമ്മയും ഗുരുവും ആണ് അങ്ങ്. അവിടുന്ന് ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയാൽ ഞങ്ങൾ അതോടെ നശിക്കും. വലിയച്ഛാ, അങ്ങ് രാജ്യം ഭരിക്കുക, ഞാൻ വനത്തിലേക്ക് പൊയ്ക്കൊള്ളാം. അല്ലെങ്കിൽ അവിടുത്തെ പുത്രനായ യുയുത്സുവോ മററാരെങ്കിലുമോ നാടുവാഴട്ടെ. ഞാൻ താതന്റെ കൂടെ കാട്ടിലേക്ക് വരാം. ഞാൻ രാജാവല്ല; രാജാവായ അങ്ങയുടെ അടിമയാണ്. അങ്ങയ്ക്ക് ഞാൻ അനുജ്ഞ നൽകുകയോ? ദുര്യോധനന്റെ പ്രവർത്തികളോർത്ത് ഞങ്ങൾക്ക് അങ്ങയുടെ നേരേ അശേഷം അമർഷമില്ല. വരാനുള്ളത് വന്നു. അതിൽ വിധിയെ അല്ലാതെ മററാരെയും ഞാൻ പഴിക്കുന്നില്ല. ഞങ്ങളും ദുര്യോധനനെപ്പോലെ അവിടുത്തെ പുത്രൻമാരാണ്. ഗാന്ധാരിയും കുന്തിയും ഞങ്ങൾക്ക് അമ്മമാരാണ്. രണ്ടുപേരും ഞങ്ങൾക്ക് തുല്യരാണ്. അങ്ങയെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ആധി ശുശ്രൂഷയാൽ ശമിപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുക.''

''മകനേ, എന്റെ മനസ്സ് തപസ്സിൽ പതിഞ്ഞുപോയി. ഇനി അതിനെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. നിന്റെ പരിചര്യകളേററ് ചിരകാലം ഞാൻ ഇവിടെ പാർത്തില്ലേ? ഇനി എനിക്ക് പോകാൻ സമ്മതം തരണം.'' ഇപ്രകാരം ധർമ്മപുത്രരോട് പറഞ്ഞിട്ട് ധൃതരാഷ്ട്രർ അരികേ നിൽക്കുന്ന സഞ്ജയനോടും കൃപനോടും തളർന്ന സ്വരത്തിൽ ഇങ്ങനെ അർത്ഥിച്ചു: ''സ്നേഹിതൻമാരെ, രാജാവിനെ പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിക്കുക. എന്റെ മനസ്സ് തളരുന്നു. വാർദ്ധക്യസഹജമായ ക്ഷീണത്താലും അധികം സംസാരിച്ചതിനാലും എന്റെ വായുണങ്ങുന്നു''.

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ ധൃതരാഷ്ട്രർ ഗാന്ധാരിയുടെ ചുമലിൽ മൂർച്ഛിച്ചുവീണു. നൂറായിരം ആനകളുടെ ബലത്തോടുകൂടിയവനും കാരിരുമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഭീമപ്രതിമയെ പുൽകിപ്പൊടിച്ചവനുമായ ആ മഹാബലശാലി ദുർബ്ബലയായ ഭാര്യയുടെ ചുമലിൽ തളർന്നു വീണതുകണ്ട് ധർമ്മപുത്രർ തന്നെത്താൻ നിന്ദിച്ചു: ''കഷ്ടം, ഞാൻ കാരണമാണല്ലോ ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചത്! വലിയച്ഛനും മാതാവായ ഗാന്ധാരിയും ഉണ്ണുന്നതുവരെ ഞാൻ ഉപവസിക്കും'', എന്നദ്ദേഹം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. പിന്നെ കൈനനച്ച് ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ മുഖം മന്ദം മന്ദം തലോടി. പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ബോധം വന്നു. വളരെ തളർന്ന സ്വരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

മകനേ, വീണ്ടും എന്നെ തലോടുക. നിൻെറ സ്പർശനമേററപ്പോഠം എനിക്കു ജീവൻ കൈവന്നു. ഞാൻ എട്ടുദിവസമായി ഉപവസിക്കുകയാണ്. അതാണ് ഈ തളർച്ചയ്ക്കു കാരണം. അമൃതതുല്യമായ നിൻെറ കരസ്പർശത്താൽ എന്നെ ജീവിപ്പിച്ചാലും." ഇതുകേട്ടു ധർമ്മപുത്രർ വലിയച്ഛൻെറ ദേഹമാകെ സ്നേഹപൂർവ്വം തലോടി. ധൃതരാഷ്ട്രർ അദ്ദേഹത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്ത് നെറുകയിൽ മുകർന്നു. ഇതു കണ്ടുനിന്നിരുന്നവർ കണ്ണീർ വാർത്തു. ''മകനേ, ഇനിയും എന്നെ സ്നേഹംകൊണ്ട് ക്ലേശിപ്പിക്കരുത്. വനവാസത്തിന് അനുജ്ഞ നൽകണം" എന്ന് ധൃതരാഷ്ട്രർ വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചപ്പോഠം, ചുററും നിന്നിരുന്ന ഭടൻമാർപോലും വാവിട്ടു കരഞ്ഞുപോയി. അശ്രുവിൽ കുളിച്ച ധർമ്മപുത്രർ തൊണ്ടയിടറിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ''പിതാവേ, ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ഊണു കഴിക്കുക. പിന്നീട് നമുക്ക് മററു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാം''. ''എൻെറ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് നീ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ ഊണു കഴിക്കാം'', എന്നായി ധൃതരാഷ്ട്രർ.

ഇതുകേട്ടുകൊണ്ട് വ്യാസമഹർഷി അവിടെയെത്തി. അദ്ദേഹം യുധിഷ്ഠിരനെ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു: "വൽസാ, ധൃതരാഷ്ട്രൻെറ ഇഷ്ടപ്രകാരം ചെയ്യാം എന്ന് സമ്മതിക്കൂ. ഈ ദുഃഖവും താങ്ങി അദ്ദേഹം ഇനി വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കയില്ല. കടുത്ത പുത്രശോകം ഇത്രനാഠം സഹിച്ച ധീരക്ഷത്രിയയായ ഗാന്ധാരിയും അതിന് ഇനി ശക്തയാവുകയില്ല. അവരെ തടയേണ്ട. അവർ വനത്തിൽപ്പോയി ആത്മശാന്തി നേടട്ടെ. ഇത് രാജർഷിമാർക്ക് ഉചിതമായ ധർമ്മമാണ്.

സർവ്വജ്ഞനായ മുനിയുടെ മൊഴികഠംക്ക് മറുമൊഴിയില്ലെന്നറിഞ്ഞ് ധർമ്മപുത്രർ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ അതിനു കീഴടങ്ങി.

പദങ്ങഠം

പുത്രശതം, ദഗ്ദ്ധഹൃദയൻ, മൂർദ്ധാവ്, മുകരുക, പരിചരിക്കുക, അതികാരുണ്യം, വൃകോദരൻ, നിർദ്ദേശം, പരിഘം, ബാഹു, രാജദമ്പതിമാർ, വ്യാപൃതൻ, കർമ്മഫലം, അർദ്ധരാജ്യം, പാപപങ്കം, വീരസ്വർഗ്ഗം, വാനപ്രസ്ഥാശ്രമം, രാജകീയം, വൽക്കലം, അനുജ്ഞ, അമർഷം, ആധി, ഉപവസിക്കുക, അശ്രു, രാജർഷി, മറുമൊഴി.

ശൈലികൾ

പൊട്ടിത്തെറിക്കുക, ചെവിക്കൊള്ളുക, വാവിട്ടുകരയുക, മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:—

പുത്രശതം, ദഗ്ദ്ധഹൃദയൻ, സുഖസൌകര്യങ്ങൾ, അതിദാരുണം, വൃകോദരൻ പരുഷമൊഴി, രാജദമ്പതിമാർ, കർമ്മഫലം, ഭീക്ഷ്മദ്രോണ കർണ്ണാദികൾ, അർദ്ധരാജ്യം, -ഫലമൂലങ്ങൾ, പാപപങ്കം, വീര്യ സ്വർഗ്ഗം, വാനപ്രസ്ഥാശ്രമം, വാർദ്ധക്യസഹജം, അമൃതതുല്യം.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:—

(എ) പരിചരിക്കുക, ദാരുണം, നിർദ്ദേശം, വ്യാപൃതർ, വീര സ്വർഗ്ഗം, രാജകീയം, അനുജ്ഞ അമർഷം, ആധി, ഉപവസിക്കുക, മറുമൊഴി, ഉള്ളഴിഞ്ഞ്, സഹജം,

(ബി) അരിശംകൊള്ളുക, ചെവിക്കൊള്ളുക, പൊട്ടിത്തെറിക്കുക, വാവിട്ടുകരയുക, മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെ.

III പര്യായങ്ങൾ പറയുക:—

പുത്രൻ, അമൃതം, അശ്രു.

IV പററുവിനകളെയും മുററുവിനകളെയും വേർതിരിച്ചെഴുതുക:

നശിപ്പിച്ച്, കാണിച്ചു, അന്വേഷിക്കും, മുകർന്ന്, മറക്കാൻ, കാണിച്ചില്ല, ഉയരും, കൊലചെയ്ത, വിട്ട്, പിളർക്കുന്ന, തേടണം, തുടങ്ങി, നൽകിയ, കഴിഞ്ഞിട്ടും, ജപിച്ചും, ചെയ്യുന്നു. പോയാൽ, തളർന്ന, ജീവിപ്പിച്ചാലും, സഹിച്ച.

V (1) ധൃതരാഷ്ട്രരുടെയും, ഗാന്ധാരിയുടെയും പുത്രശോകം എപ്പോഴാണ് ആളിക്കത്തിയത്?

(2) ധൃതരാഷ്ട്രരും പത്നിയും ആചരിച്ച കഠിനവ്രതം എന്തായിരുന്നു?

VI ചുരുക്കിയെഴുതുക:—

(1) ധൃതരാഷ്ട്രർ ധർമ്മപുത്രരോടു ചെയ്ത അപേക്ഷ.
(2) ധർമ്മപുത്രൻ അതിനു നൽകിയ മറുപടി.
(3) വ്യാസൻെറ ഉപദേശം.

VII ധർമ്മപുത്രരുടെയും, ഭീമൻെറയും സ്വഭാവങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുക.

പാഠം 6

ധർമ്മത്തിൻെറ സന്ദേശം

വനത്തിലേക്ക് പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ധൃതരാഷ്ട്രർ പ്രജകളോട് വിടവാങ്ങാൻ ആശിച്ചു. യുധിഷ്ഠിരൻെറ ആജ്ഞയെ ആദരിച്ച് പുരങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നും ആയിരക്കണക്കിൽ പ്രജകൾ ആഗതരായി. ആ പുരുഷാരത്തെ കൈകൂപ്പി വണങ്ങിക്കൊണ്ട് ബുദ്ധിമാനായ ധൃതരാഷ്ട്രർ പറഞ്ഞു:

''പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, നിങ്ങളും കുരുവംശജരായ ഞങ്ങളും ചിരകാലം ഒന്നിച്ചുവാണവരാണ്. പരസ്പരം സുഹൃത്തുക്കളും പരസ്പരം ഹിതകാരികളുമാണ് നമ്മൾ. ഈ യാത്രാവേളയിൽ ഞാൻ പറയുന്ന വാക്കുകൾ ശരിയോ തെററോ എന്ന് വിമർശിക്കാതെ എൻെറ അപേക്ഷ കൈക്കൊള്ളാൻ നിങ്ങൾ കനിയണം. ഞാൻ ഗാന്ധാരീസമേതനായി വനത്തിലേക്ക് പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വ്യാസമഹർഷിയുടെയും ധർമ്മപുത്രരുടെയും അനുവാദം ഞാൻ നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഭവാൻമാരും അനുജ്ഞയേകണം. യുധിഷ്ഠിരൻ രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന കാലത്ത് ദുര്യോധനൻെറ കാലത്തേക്കാൾ ഞങ്ങൾ സുഖം അനുഭവിച്ചു. എങ്കിലും വൃദ്ധനും അന്ധനും പുത്രവിഹീനനുമായ എനിക്കും സഹധർമ്മിണിയായ ഗാന്ധാരിക്കും വനമാണ് പരമമായ പ്രാപ്യസ്ഥാനം. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്ക് വനം പൂകാൻ അനുമതി തരിക.''

മഹാരാജാവിൻെറ വാക്കുകൾകേട്ട് സദസ്സാകെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. മറുപടിയായി വല്ലതും പറയാൻ ആരും ശക്തരായില്ല. ധൃതരാഷ്ട്രർ തുടർന്നു:

''ശന്തനുമഹാരാജാവ് ഈ രാജ്യത്തെ വിധിയാംവണ്ണം പാലിച്ചു. പിന്നീട് ഭീഷ്മപിതാമഹൻെറ രക്ഷയിൽ എൻെറ അച്ഛനായ വിചിത്രവീര്യനും നിങ്ങൾക്ക് ഹിതമേകി. എൻെറ അനുജനായ പാണ്ഡു സകലർക്കും അഭിമതനാകുമാറ് ഭംഗിയായി നാടു ഭരിച്ചു. പിന്നീട് ഞാനും ശരിയായോ തെററായോ എന്നാലാവുംവിധം നിങ്ങളെ സേവിച്ചു. എൻെറ അപരാധങ്ങൾ പൊറുക്കുക.

ദുര്യോധനൻെറ കാലത്ത് രാജ്യം നിഷ്കണ്ടകമായിരുന്നു. ദുർബുദ്ധിയായിരുന്നെങ്കിലും അവൻ നിങ്ങളെ ഹിംസിച്ചിട്ടില്ല. അവൻെറ ദുർന്നയത്താൽ രാജാക്കൻമാർ തമ്മിൽ ഭയങ്കരമായ സംഘട്ടനത്തിന് ഇടവന്നു. അക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ കൈക്കൊണ്ട നിലപാട്

ശരിയായാലും തെററായാലും എനിക്ക് മാപ്പു തരിക. നിങ്ങളെ വളരെക്കാലമായി ഭരിച്ചുപോന്ന രാജവംശത്തിൽപ്പിറന്നവനും, വയോധികനും പുത്രശോകാർത്തനുമാണ് ഇവനെന്നോർത്ത് എൻെറ അപരാധങ്ങരം പൊറുത്ത് വിട നൽകുക. പുത്രദുഃഖത്തിൽ വെന്തുനീറുന്ന ഗാന്ധാരിയും ഞാൻ മുഖേന നിങ്ങളോട് വിട ചോദിക്കുന്നു.

ധർമ്മപുത്രരെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ വിട്ടുപോകുന്നു; നിങ്ങളെ ധർമ്മജൻെറ കൈയിലും. സമ്പത്തിലും വിപത്തിലും അദ്ദേഹത്തിൻെറകൂടെ ഉറച്ചു നിൽക്കുക.''

പ്രജകരം ഉത്തരീയംകൊണ്ടും കൈപ്പടംകൊണ്ടും മുഖം പൊത്തി വിങ്ങിക്കരഞ്ഞു. പിന്നെ സന്താപം ഒരുവിധം അടക്കി അവർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ആലോചിച്ച് സമ്മതമേകാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്നാൽ ധൃതരാഷ്ട്രരോട് അതു പറയാൻ ആരുണ്ട്? എല്ലാവരും ഒഴിഞ്ഞുമാറി. ഒടുവിൽ അവർ ആചാരവിശുദ്ധനും ബുദ്ധിമാനും വാഗ്മിയുമായ ഒരാളെ അതിനു നിയോഗിച്ചു. സാംബൻ എന്നു പേരായ ആ ജനപ്രതിനിധി എല്ലാവരെയും യഥോചിതം വന്ദിച്ചശേഷം ധൃതരാഷ്ട്രരോട് ഇപ്രകാരം ഉണർത്തിച്ചു.

''രാജാവേ, എല്ലാവർക്കും അങ്ങയെ ഉണർത്തിക്കാനുള്ളത് ഞാനിതാ പറയുന്നു. അങ്ങ് പറഞ്ഞതെല്ലാം ഞങ്ങരം അതേപടി അംഗീകരിക്കുന്നു. അതിൽ തെററായ ഒരു വാക്കുപോലും ഇല്ല. ഈ നൃപകുലത്തിൽ പ്രജകരംക്ക് അപ്രിയനായ ഒരു രാജാവും ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങ് ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയാൽ ഞങ്ങരം ശോകാർത്തരാകും. എങ്കിലും അവിടുത്തെ അഭിമതത്തിന് ഞങ്ങരം എന്നും എന്നപോലെ ഇന്നും വഴങ്ങുന്നു.

ശന്തനുവും, ചിത്രാംഗദനും, ഭീഷ്മരുടെ പിന്തുണയോടെ അവിടുത്തെ പിതാവും, അങ്ങും, പാണ്ഡുവും ഞങ്ങളെ പാലിച്ചപോലെതന്നെ ദുര്യോധനനരപതിയും ഞങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരധർമ്മവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അച്ഛനിലെന്നപോലെ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ച് ഞങ്ങരം സുഖമായി കഴിഞ്ഞുവെന്നത് അങ്ങും അറിയുന്ന കാര്യമാണ്. ദുര്യോധനൻ ജ്ഞാതികളെ ധ്വംസിച്ച് കുലനാശം വരുത്തി കളങ്കമേററതായി അവിടുന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. ദുര്യോധനനല്ല കുലം നശിപ്പിച്ചത്. അങ്ങോ, കർണ്ണനോ, ശകുനിയോ അല്ല കൗരവൻമാർ മുടിയാൻ കാരണം. വിധിയാണ് അതിന് ഉത്തരവാദി. പൗരുഷത്താൽ വിധിയെ വെല്ലാവതല്ല. ധർമ്മാത്മാവായ, ദുര്യോധനന് ഞങ്ങരം അഭിനന്ദനങ്ങരം അർപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വീരൻമാർക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗം പൂകട്ടെ എന്ന് ഞങ്ങരം ഏകകണ്ഠമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പാണ്ഡവൻമാർക്ക് അങ്ങരുളിയ ആശിസ്സുകാം ഒരിക്കലും വിഫലമാകയില്ല. വിണ്ണുകാപ്പാൻ പോരുമയുള്ള അവർ മണ്ണു കാപ്പാൻ മതിയാകാതെ വരുമോ? കുലപൂർവ്വൻമാർ ചെയ്ത പോലെ ധർമ്മപുത്രർ അനുജൻമാരൊത്ത് ഞങ്ങളെയും ധർമ്മത്തെയും രക്ഷിക്കും. യുധിഷ്ഠിരഭൂപതി ആയിരത്താണ്ടു വാഴട്ടെ എന്ന് ഞങ്ങാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അങ്ങ് ഉണ്ടാക്കിയതും ധർമ്മപുത്രർ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതുമായ സ്നേഹത്തെ പ്രജകളായ ഞങ്ങാം എക്കാലവും പരിരക്ഷിക്കും. പ്രജകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ വിചാരവും ധർമ്മജനിലേയ്ക്കു മാററിയിട്ട് അങ്ങ് തപസ്സിനായി വനത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടാലും! രാജർഷേ, അങ്ങയ്ക്കു നമസ്ക്കാരം!''

സാംബൻെറ പ്രസംഗം അവസാനിച്ചപ്പോാം സദസ്സിൻെറ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അഭിനന്ദനങ്ങാം ഉയർന്നു. ധൃതരാഷ്ട്രരും അദ്ദേഹത്തിൻെറ വാക്കുകളെ അത്യധികം ശ്ലാഘിച്ചു. ധന്യനായ നരപതി പ്രജകളെ കൈകൂപ്പി വണങ്ങി; തിരിച്ചു പോകാൻ അവർക്ക് അനുവാദം നൽകി. അനന്തരം ഗാന്ധാരിയോടുകൂടി ആ വികാരതരളിതമായ രംഗത്തുനിന്ന് അദ്ദേഹം വിരമിച്ചു.

[]

വനവാസത്തിനു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് പിതൃക്കാംക്കും പുത്രൻമാർക്കും, പൗത്രൻമാർക്കും ബന്ധുമിത്രാദികാംക്കും തനിക്കും ഗാന്ധാരിക്കും പരലോകത്തിൽ ക്ഷേമമുണ്ടാകാൻ ദാനരൂപമായ ശ്രാദ്ധം വിധിയാംവണ്ണം നിർവഹിക്കുവാൻ ധൃതരാഷ്ട്രർ ആശിച്ചു. അതിനുവേണ്ട ധനം, ഭീമസേനൻ ചെയ്ത തടസ്സത്തെ വകവയ്ക്കാതെ, ധർമ്മപുത്രർ തൻെറ ഖജനാവിൽ നിന്ന് സന്തോഷപൂർവ്വം സംഭാവന ചെയ്തു.

യഥേഷ്ടം ദാനം ചെയ്ത് കൃതാർത്ഥനായ ധൃതരാഷ്ട്രർ വല്ക്കലവും അജിനവും ധരിച്ച് അരണ്യത്തിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അന്ധനായ അദ്ദേഹം ഗാന്ധാരിയുടെ ചുമലിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് മെല്ലെ നടന്നു. ഭർത്താവ് അനുഭവിക്കാത്ത സുഖങ്ങളൊന്നും പത്നിയും അനുഭവിക്കരുതെന്നു നിശ്ചയിച്ച്, വിവാഹവേദിയിൽവച്ചുതന്നെ കണ്ണുകാം എന്നേയ്ക്കുമായി മൂടിക്കെട്ടി സ്വയം അന്ധത വരിച്ച ഗാന്ധാരി കുന്തിയുടെ ചുമലിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടാണ് നടന്നത്. ആ കാഴ്ച കണ്ട് ഹസ്തിന

പുരിയാകെ ദീനദീനം വിലപിച്ചു. പരുഷനായ ഭീമസേനൻ പോലും മനമലിഞ്ഞു കരഞ്ഞുപോയി. "വലിയച്ഛൻ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോകരുത്. നാട്ടിലിരുന്ന് തപസ്സനുഷ്ടിച്ചാൽ മതി," എന്ന് ധർമ്മജനും അർജ്ജുനനും ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണ് കേണപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടൊന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ദൃഢനിശ്ചയത്തിന് ഇളക്കം തട്ടിയില്ല. ഉറക്കെ കരയുന്ന പ്രജകളെ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകൾ കൂപ്പി തൊഴുതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നടന്നു. പാണ്ഡവൻമാരും പാഞ്ചാലി, സുഭദ്ര, ചിത്രാംഗദ, ഉത്തര തുടങ്ങിയ അന്തഃപുര വനിതമാരും പുരവാസികളും കുറേ ദൂരം അനുയാത്ര ചെയ്തു. പിന്നെ ധൃതരാഷ്ട്രരുടെ ആജ്ഞയനുസരിച്ച് അവർ മടങ്ങാൻ നിർബദ്ധരായി. അപ്പോഴാണ് അവരാകെ നടുങ്ങിപ്പോയത്. കുന്തീദേവി മടങ്ങാൻ ഭാവമില്ല. ശ്വശുരർക്ക് അവലംബമായി വനത്തിലേക്കു പോകാൻ ആ മഹതി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു! വിറകൊള്ളുന്ന യുധിഷ്ഠിരൻ വിങ്ങി വിങ്ങി അപേക്ഷിച്ചു; ''അമ്മേ മാതാപിതാക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ഞാൻ കാട്ടിലേക്കു പോകാം, അമ്മ രാജധാനിയിലേക്കു മടങ്ങുക.'' ഗാന്ധാരിയുടെ കൈപിടിച്ചുകൊണ്ട് മുമ്പിൽ നടക്കുന്ന കുന്തി പറഞ്ഞു:

"മകനേ, ദുഃഖമടക്കൂ. നകുലസഹദേവൻമാരെയും ഭീമാർജ്ജുനൻമാരെയും അന്തഃപുരത്തെയും കുലത്തെയും, ധർമ്മത്തെയും പ്രജകളെയും രക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ചിരകാലം വാഴുക! പോരിൽ മടങ്ങാത്ത കർണ്ണനെ ശ്രാദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ മററാരിലും മുമ്പ് സ്മരിക്കുക. ഞാൻ ശ്വശുരരെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ട്, കാട്ടിൽ തപം അനുഷ്ഠിക്കാൻ പോകട്ടെ''.

വിഷാദത്തള്ളിച്ചയാൽ ധർമ്മപുത്രർക്ക് കുറെനേരത്തോളം ഒന്നും പറയാൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നെ തൊണ്ട ഇടറിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ''ഇങ്ങനെ വാശി പിടിക്കരുതേ! അമ്മയെ വനത്തിലേക്ക് പോകാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ശത്രുക്കളെ നിഗ്രഹിച്ച് രാജ്യം വീണ്ടെടുക്കാൻ അമ്മയാണല്ലോ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചത്. ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ വീര്യത്തെ ഭവതിയാണല്ലോ കുത്തിയുണർത്തിയത്. പിന്നെ ജേതാക്കളായ മക്കൾ നാടു വാഴുമ്പോൾ അവരെ വിട്ടുപോകുന്നത് ഭവതിക്കു ചേർന്നതാണോ? ഞങ്ങൾ എന്തു പിഴച്ചു? പറയൂ? കാട്ടിൽ കിടന്നിരുന്ന ഞങ്ങളെ നാട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നിട്ട് മാതാവേ, ഭവതി കാട്ടിലേക്കു പോകയാണോ?''

ഇതെല്ലാം കേട്ടിട്ടും കുന്തി നിന്നില്ല. ഭീമനും അർജ്ജുനനും മാദ്രീനന്ദനരും പാഞ്ചാലിയും കണ്ണീർ വാർത്തുകൊണ്ട്

ചെയ്ത അപേക്ഷകളും ധർമ്മജ്ഞയായ കുന്തിയെ കർത്തവ്യത്തിൽനിന്നു തെല്ലും വ്യതിചലിപ്പിച്ചില്ല. അവർ മക്കളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമാറ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ''യുധിഷ്ഠിരാ, നീ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ഞാനാണ് നിങ്ങളെ ഇളക്കി വിട്ടത്. ചൂതിൽ തോററ് രാജ്യത്തുനിന്നും സുഖത്തിൽനിന്നും ഭ്രഷ്ടരായി, ജ്ഞാതികളാൽ അപമാനിതരായി, കാട്ടിൽ അലഞ്ഞു നടന്നിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളെ ഞാൻ പോരിനൊരുക്കി. മക്കളേ, നിങ്ങളെ ആണുങ്ങളാക്കേണ്ടത് അമ്മയുടെ ധർമ്മമായിരുന്നു. അത് ഞാൻ ചെയ്തു. രാജമാതാവിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിൽ എനിക്ക് ആശയില്ല. ഭർത്താവ് രാജാവായി വാഴുമ്പോൾ ഞാൻ എല്ലാ ഐശ്വര്യവും മതിയാവോളം അനുഭവിച്ചവളാണ്. ഇനി ഞാൻ പുണ്യം നേടട്ടെ. മകനേ, അനുജൻമാരെയും അന്ത:പുരനാരിമാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മടങ്ങൂ.''

കുന്തിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴവും അകളങ്കതയും അന്നാണ് മക്കൾപോലും ശരിക്കറിഞ്ഞത്. പുത്രൻമാരുടെയും അന്ത:പുരാംഗനകളുടെയും ദീനരോദനത്താൽ ഉള്ളഴിഞ്ഞ് ധൃതരാഷ്ട്രരും ഗാന്ധാരിയും കുന്തിയോടു തിരിച്ചുപോകാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ധർമ്മത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഗുരുജനങ്ങൾക്കും ആ ദേവിയെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഗാന്ധാരിയുടെ ചുമലിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ധൃതരാഷ്ട്രരും, ആ ദേവിയുടെ കൈപിടിച്ചുകൊണ്ട് കുന്തിയും യാത്രയായി. അവർ നടന്നകന്നതോടുകൂടി ഹസ്തിനപുരം വിലാപത്താൽ അലതല്ലുന്ന ദു:ഖസാഗരമായി മാറി! എങ്കിലും ധർമ്മത്തിന്റെ സന്ദേശം ആ അലകളുടെ ഇരമ്പലിനും മീതെയായി മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാമായിരുന്നു!

പദങ്ങൾ

പുരുഷാരം, കുരുവംശജർ, വിമർശിക്കുക, ഗാന്ധാരീസമേതൻ, പുത്രവിഹീനൻ, സഹധർമ്മിണി, പരമം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം, അഭിമതൻ, നിഷ്കണ്ടകം, വയോധികൻ, പുത്രശോകാർത്തൻ, വിങ്ങിക്കരയുക, ആചാരവിശുദ്ധൻ, വാഗ്മി, നിയോഗിക്കുക, യഥോചിതം, ധ്വംസിക്കുക, ജ്ഞാതി, അഭിനന്ദനം, കുലപൂർവ്വൻ, പരിരക്ഷിക്കുക, ശ്ലാഘിക്കുക, വികാരതരളിതം, കൃതാർത്ഥൻ, ദീനദീനം, അന്ത:പുരവനിത, അനുയാത്ര, നിർബദ്ധൻ, ശ്വശുരൻ, യുധിഷ്ഠിരൻ, വിടവാങ്ങുക, ഉണർത്തിക്കുക, വിഫലം, സംഭാവന ചെയ്ക, പിതാമഹൻ, ജേതാവ്, അജിനം.

അഭ്യാസം

I വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:—

പുരുഷാരം, വിമർശിക്കുക, സഹധർമ്മിണി, പരമം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം, അഭിമതൻ, വയോധികൻ, വിങ്ങിക്കരയുക, വാഗ്മി, നിയോഗിക്കുക, യഥോചിതം, ധ്വംസിക്കുക, അഭിനന്ദനം, പരിരക്ഷിക്കുക, ശ്ലാഘിക്കുക, കൃതാർത്ഥൻ, ദീനദീനം, അനുയാത്ര, നിർബദ്ധൻ, വിടവാങ്ങുക, ഉണർത്തിക്കുക, വിഫലം, സംഭാവന ചെയ്ക.

II വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:—

ഗാന്ധാരീസമേതൻ, പുത്രവിഹീനൻ, പ്രാപ്യസ്ഥാനം, പുത്രശോകാർത്തൻ, ആചാരവിശുദ്ധൻ, കുലപൂർവ്വൻ, അന്തഃപുരവനിതാവികാരതരളിതം.

III (എ) പര്യായങ്ങൾ പറയുക:—രാജാവ്, ദുഃഖം, സ്ത്രീ, സുഹൃത്ത്.

(ബി) സ്ത്രീലിംഗം എന്ത്?—ശ്വശുരൻ, പിതാമഹൻ.

IV പേരെച്ചങ്ങളേയും വിനയെച്ചങ്ങളെയും വേർതിരിച്ചെഴുതുക:—

വാങ്ങാൻ, ആദരിച്ച്, പറയുന്ന, കൈക്കൊണ്ട, പൊറുത്ത്, നീറുന്ന, പോയാൽ, അരുളിയ, മാററിയിട്ട്, വരിച്ച, അലിഞ്ഞ.

V (1) എന്തിനാണ് ഗാന്ധാരി വിവാഹവേദിയിൽ വച്ച് തന്റെ കണ്ണുകൾ അടച്ചു കെട്ടിയത്?

(2) പരുഷശീലനായ ഭീമനെ കരയിച്ച സംഭവം ഏത്?

(3) ധർമ്മപുത്രർക്ക് കുന്തി അവസാനമായി നൽകിയ ഉപദേശം എന്ത്?

(4) കുന്തിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴവും അകളങ്കതയും എപ്പോഴാണ് എല്ലാവരും ഗ്രഹിച്ചത്?

(5) ഈ പാഠത്തിന് 'ധർമ്മത്തിന്റെ സന്ദേശം' എന്നു പേരിടാൻ കാരണമെന്ത്?

(6) ധൃതരാഷ്ട്രരുടെയും സാംബന്റെയും പ്രസംഗങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചെഴുതുക.

(7) കൗരവരോട് യുദ്ധംചെയ്യാൻ പുത്രൻമാരെ താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതിനെ കുന്തി എങ്ങനെ സാധൂകരിക്കുന്നു?

(8) ഈ പാഠം വായിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന രംഗമേത്?

പാഠം 7

ശ്രീരാമസന്നിധിയിലേക്ക്

''നാളെപ്പുലർകാലേ പോകുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
നാളീകനേത്രനെക്കൊണ്ടിങ്ങു പോരുവാൻ.
ഞാനും ഭവാനുമരുന്ധതീദേവിയും
നാനാപുരവാസികളുമമാത്യരും
ആന തേർ കാലാൾ കുതിരപ്പടയോടു-
മാനക ശംഖ പടഹവാദ്യത്തോടും
സോദരഭൂസുര താപസസാമന്ത-
മേദിനീപാലകവൈശ്യശൂദ്രാദിയും
സാദരമാശു കൈകേയിയൊഴിഞ്ഞുള്ള
മാതൃജനങ്ങളുമായിട്ടു പോകണം.
രാമനിങ്ങാഗമിച്ചീടുവോളം ഞങ്ങൾ
ഭൂമിയിൽത്തന്നെ ശയിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.
മൂലഫലങ്ങൾ ഭുജിച്ചു ഭസിതവു-
മാലേപനം ചെയ്തു വൽക്കലവും പൂണ്ടു
താപസവേഷം ധരിച്ചുജടപൂണ്ടു
താപം കലർന്നു വസിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.''
ഇത്ഥം ഭരതൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടവ-
'രെത്രയും നന്നുനന്നെന്നു' ചൊല്ലീടിനാർ.
''ചിത്തേ നിനക്കിതു തോന്നിയതദ്ഭുത-
മുത്തമൻമാരിലത്യുത്തമനല്ലോ നീ!''

അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്] [എഴുത്തച്ഛൻ

അഭ്യാസം

1. 'ഞാനും ഭവാനുമരുന്ധതീദേവിയും' ആരാണ് 'ഭവാൻ'?

2. ''വനത്തിൽ വച്ചുതന്നെ ശ്രീരാമനെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യാനാണ് ഭരതൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.'' ഈ ആശയം ഏതുഭാഗംകൊണ്ട് വ്യക്തമാകുന്നു?

3. കൈകേയിക്ക് ഭരതൻ നൽകുന്ന ശിക്ഷയെന്ത്? ശിക്ഷ ഉചിതമായോ; എന്തുകൊണ്ട്?

4. 'രാമനിങ്ങാഗമിച്ചീടുവോളം ഞങ്ങൾ'— ആരാണ് 'ഞങ്ങൾ'?

5. വരിക വാർതിങ്കളേ, ഓമനേ നീയുറങ്ങ്, ശ്രീരാമസന്നിധിയിലേയ്ക്ക് ഈ കവിതകളിൽ ഏതാണ് നിങ്ങളെ കൂടുതൽ പുളകം കൊള്ളിക്കുന്നത്?

പാഠം 8

ഒലിമ്പിക് കായിക മൽസരങ്ങൾ

1972-ൽ മ്യൂണിക്കിൽ വച്ചു നടന്ന ഒലിമ്പിക് മൽസരത്തിൽ അമേരിക്കയും റഷ്യയും മററും സ്വർണ്ണമെഡലുകളും വെള്ളിമെഡലുകളും വാരിക്കൂട്ടി. ഇന്ത്യയ്ക്കു എണ്ണപ്പെട്ട നേട്ടമൊന്നുമുണ്ടായില്ല എന്നു പത്രത്തിൽ വായിച്ചത് ഓർമ്മയുണ്ടോ? അതോർക്കുമ്പോൾ വലിയ മൗഢ്യം തോന്നുന്നു അല്ലേ? മററുള്ള രംഗങ്ങളിലെന്നപോലെ ഈ രംഗത്തും നാം ഇനിയും വളരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാനപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളും വാശിയോടെ പങ്കെടുക്കുന്ന ഒലിമ്പിക് മൽസരത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽ സ്ഥാനം നേടുക അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. ചിരകാലത്തെ പരിശ്രമംകൊണ്ടാണ് അമേരിക്കയും റഷ്യയും മററും വലിയ നേട്ടങ്ങൾ നേടിയത്. നമുക്ക് അത്രയ്ക്കൊന്നും ഇട കിട്ടിയിട്ടില്ല. നാം ഒരു സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രമായിട്ട് അധികകാലം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. ഏതായാലും 1976-ലെ ഒലിമ്പിക് മൽസരത്തിൽ നമുക്കൊന്നു പിടിച്ചുനോക്കണം. ടോക്കിയോവിൽ വച്ചാണ് അതു നടക്കാൻ പോകുന്നത്. പൗരസ്ത്യദേശത്തുവച്ച് ഈ അഖിലലോകമൽസരം അന്ന് ആദ്യമായി നടക്കുകയായിരിക്കും.

മനുഷ്യൻെറ രണ്ടു പ്രധാന കഴിവുകളാണ് കായികശക്തിയും ബുദ്ധിശക്തിയും. അതിപ്രാചീനകാലത്ത് അവൻ കായികശക്തിയാണ് വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം ആ ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് നടത്തപ്പെട്ടതും. എന്നാൽ കാലം മുന്നോട്ടു പോയപ്പോൾ ഈ മട്ടു മാറി. ശാരീരികശക്തിയെപ്പോലെ ബുദ്ധിശക്തിയെയും വളർത്തുന്നതിൽ പരിഷ്കൃത സമുദായങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. രണ്ടിനും ഏതാണ്ടു തുല്യമായ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചു. യവനദേശത്തെ പ്രസിദ്ധ തത്വചിന്തകനായ പ്ലേറോവിൻെറ വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതിയിൽ സംഗീതവും നൃത്തവും കായികാഭ്യാസവും പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിലെ പ്രധാന വിഷയങ്ങളായിരുന്നു. പതിനേഴുകൊല്ലത്തോളം നീണ്ടു നിന്നിരുന്നു ആ പ്രാഥമികഘട്ടം എന്നും ഓർക്കണം. ഗ്രീസിലെ ഒരു പ്രധാന നഗരമായ സ്പാർട്ടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു പറഞ്ഞാൽ കായികപരിശീലനവും ആയുധപയററുമെന്നായിരുന്നു അർത്ഥം. അന്നാട്ടുകാർ പെററുവീണ ഉടനെ ശിശുവിനെ ഒരു വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കും. ശേഷിയില്ലാത്തതാണെന്നു കണ്ടാൽ മലഞ്ചെരുവിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപേക്ഷിക്കും! അത്രയും പ്രാധാന്യമുണ്ടായിരുന്നു കായികശേഷിക്ക് അവരുടെ ഇടയിൽ.

പ്രാചീനഭാരതത്തിലും കായികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് മഹനീയമായ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വയംവരത്തിൽ കന്യകയെ നേടണമെങ്കിൽ ആയുധവിദ്യയിൽ എതിരാളികളെ വെല്ലണം. പുരാണങ്ങളിലും, ഇതിഹാസങ്ങളിലും ഇതു തെളിയിക്കുന്ന കഥകൾ ധാരാളമുണ്ട്. ബുദ്ധൻെറ കാലത്തും ഈ വ്യവസ്ഥ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വിചാരിക്കണം. കുതിരസ്സവാരി, വാൾപ്പയററ്, ചാപവിദ്യ എന്നിവയിൽ ദേവദത്തൻ, നന്ദൻ, അർജ്ജുനൻ മുതലായ രാജകുമാരൻമാരെ ജയിച്ചിട്ടാണ് സിദ്ധാർത്ഥൻ യശോധരയെ നേടിയത് എന്നു ബുദ്ധപുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു കാണുന്നു.

പിൽക്കാലത്ത് കായികാഭ്യാസങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മനുഷ്യർ ഉദാസീനരായി. ബുദ്ധിയെ വളർത്തുകയാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൻെറ ഏകലക്ഷ്യം എന്നു വന്നുകൂടി. എന്നാൽ അടുത്തകാലം വരെ കായികശക്തിയെ വളർത്തുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിൽ കേരളം ശ്രദ്ധിച്ചുപോന്നു. പുരുഷൻമാർ മാത്രമല്ല സ്ത്രീകളും കൂടി കളരിയിൽ കച്ചകെട്ടി പയററിയിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ പ്രാചീനകാലം മുതൽക്ക് പേർപെററ ഒരു കായികമൽസരമാണ് ഒലിമ്പിക്സ്. അതിൻെറ ആഗമത്തെക്കുറിച്ച് ഒരൈതിഹ്യമുണ്ട്. ആൻഗീസ് രാജാവ്, അക്കാലത്തെ യവന യോദ്ധാക്കളിൽ മുമ്പനായ ഹെർക്കുലീസിനോട് തൻെറ കുതിരലായം കഴുകി വൃത്തിയാക്കാൻ കൽപ്പിച്ചുവത്രെ. വളരെക്കാലമായി മാലിന്യം കുന്നുകൂടിക്കിടന്നിരുന്ന ആ ലായം കഴുകി വൃത്തിയാക്കുക വല്ലാത്തൊരു ജോലിയായിരുന്നു. ഹെർക്കുലീസ് എന്തു ചെയ്തുവെന്നോ! അൽഫിയൂസ് നദിയെ അതിലൂടെ ഒഴുക്കി. നമ്മുടെ ബലരാമൻ കാളിന്ദീനദിയെ കലപ്പകൊണ്ട് കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലേക്ക് വലിച്ചുകൊണ്ടു പോയപോലെ. രാജാവ് കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രതിഫലം കൊടുത്തില്ല. അപ്പോൾ കുപിതനായ ഹെർക്കുലീസ് അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചു. രാജ്യവും കുതിരകളുമെല്ലാം ഹെർക്കുലീസിൻെറതായി. ഈ വിജയമാഘോഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണത്രെ ആദ്യത്തെ ഒലിമ്പിക് മൽസരം നടന്നത്. ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പ് 1253-ൽ ആയിരുന്നു ആ ഉൽസവം. ഈ കഥ എത്രത്തോളം വിശ്വസിക്കാമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.

ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാമത്തെ ഒലിമ്പിക് മൽസരം ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് 776-ൽ ആഥെൻസ് നഗരത്തിൽ വച്ചു നടന്നു.. അതിനുശേഷം നാലു കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ അതു നടത്തുക പതിവായി. ഒലിവ് മരത്തിൻെറ ചില്ലയായിരുന്നു അന്ന് വിജയികൾക്ക് സമ്മാനമായി നൽകിയിരുന്നത്.

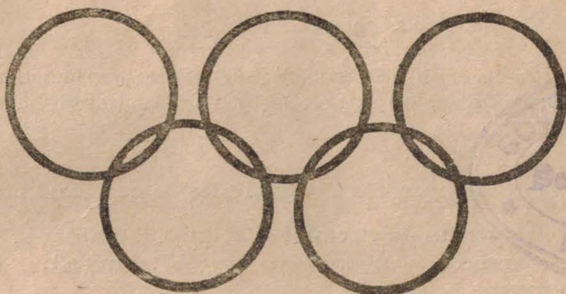
ക്രിസ്തുവിനു പിമ്പ് 394-വരെ ആ കായികോൽസവം മുടക്കം കൂടാതെ തുടർന്നു. അക്കൊല്ലത്തിൽ റോമാക്കാർ ഗ്രീസ് പിടിച്ചടക്കിയതോടുകൂടി ഒലിമ്പിക് മൽസരങ്ങൾ നിർത്തലാക്കി. അവർക്ക് കളികളിൽ വലിയ, താത്പര്യമില്ലായിരുന്നു.

നാനാരാജ്യങ്ങളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒലിമ്പിക് മൽസരം പുനരാരംഭിച്ചത് ക്രിസ്താബ്ദം 1896-ലാണ്. വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ യുവതലമുറയ്ക്ക് അന്യോന്യം അറിയാനും സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കുവാനും ഒലിമ്പിക് മൽസരങ്ങൾ ഉതകുമെന്നു കണ്ടിട്ട് ഒരു ഫ്രഞ്ച്പ്രഭു മുൻകാലങ്ങളിൽ നടന്നപോലെ ഈ ഉൽസവം നടത്താനേർപ്പാടു ചെയ്തു. അന്നു മുതൽക്ക് രണ്ടു ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളുടെ കാലത്തൊഴികെ അതു മുടങ്ങാതെ നടന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആഥെൻസ് നഗരിയിൽ വച്ചുതന്നെയല്ല ഇപ്പോഴിതു നടത്തുന്നത്. ലോകത്തിലെ മഹാനഗരങ്ങളിലേതെങ്കിലും ഒന്ന് അതിനുള്ള രംഗമായി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അടുത്ത ഒലിമ്പിക് മൽസരം എവിടെവച്ചു നടത്തണമെന്ന് കാലേകൂട്ടി തീർച്ചയാക്കും. അതിനുള്ള അധികാരം അന്താരാഷ്ട്രീയ ഒലിമ്പിക് കമ്മിററിക്കാണ്. സ്ഥലം നിശ്ചയിച്ച ഉടനെതന്നെ ഒലിമ്പിക് നഗരം നിർമ്മിക്കാൻ വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ തുടങ്ങും. സ്റേറഡിയങ്ങൾ, ജിംനേഷ്യങ്ങൾ, ഓട്ടപ്പന്തയത്തിനുള്ള ട്രാക്കുകൾ, നീന്തൽക്കുളങ്ങൾ, പങ്കെടുക്കുന്നവർക്കും പത്രക്കാർക്കും കാണികൾക്കും ആവശ്യമായ താമസസൗകര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ എന്തെല്ലാമൊന്ന് ഒരുങ്ങണം. മ്യൂനിക്കിലെ ഒലിമ്പിക് നഗരത്തിൻെറ വിസ്തൃതി ഒരു ചതുരശ്ര നാഴികയായിരുന്നു. പ്രധാന സ്റേറഡിയത്തിൽ 8,0000 ആളുകൾക്ക് സുഖമായി ഇരിക്കാം. അവിടത്തെ ടെലിവിഷൻ ഗോപുരത്തിന് 950 അടി ഉയരമുണ്ടായിരുന്നു. ടെലിവിഷൻ സെററുള്ള ഭാഗ്യവാൻമാർ വീട്ടിലിരുന്ന് മൽസരങ്ങൾ കണ്ട് ആനന്ദിച്ചു നൂറിലധികം രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നായി പതിനായിരത്തിലേറെ സ്പോർട്ട്സ്താരങ്ങൾ ആ മൽസരത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

ആദ്യകാലത്ത് ഗ്രീസിലെ ഒലിമ്പിയാ മൈതാനത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു ഈ മഹാമഹം നടത്തിപ്പോന്നത്. ഒലിമ്പിക്സ് എന്ന പേരുതന്നെ അങ്ങനെ വന്നതാണ്. ആ സ്മരണ നിലനിർത്താൻ ഒലിമ്പിയയിലെ ഒലിമ്പിക്ജ്വാലയിൽ നിന്ന് കൊളുത്തിയ ദീപശിഖ ഓട്ടക്കാർ മാറി മാറി ഏററെടുത്ത് ഒലിമ്പിക് നഗരത്തിൽ എത്തിക്കുന്ന ഒരാചാരം 1936-മുതൽക്ക് ആരംഭിച്ചു. 1972-ലെ ഒലിമ്പിക്സിൽ 5976 ഓട്ടക്കാർ ദീപശിഖ വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഓട്ടത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

''കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ, കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ, കൂടുതൽ ശക്തിയിൽ'' ഇതാണ് ഒലിമ്പിക് മുദ്രാവാക്യം. നാലുകൊല്ലം

കൂടുമ്പോൾ നടക്കുന്ന ഓരോ മൽസരത്തിലും പലയിനങ്ങളിലും പുതിയ റെക്കാർഡുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ കായികമായ കഴിവിലും മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുന്നേറുകയാണ് എന്ന് നമുക്കു സന്തോഷിക്കാം.

ഒലിമ്പിക് ചിഹ്നം സമ്മിളിതമായ അഞ്ചു വൃത്തങ്ങളാണ്. നീല, പച്ച, മഞ്ഞ, കറുപ്പ്, ചുവപ്പ് എന്നീ വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള വൃത്തങ്ങൾ. ഒലിമ്പിക് പതാക വെള്ളയാണ്. നടുവിൽ ഒലിമ്പിക് ചിഹ്നവുമുണ്ട്.

ചന്ദ്രനിൽ ഇറങ്ങിയ അപ്പോളോ 16-ലെ ബാഹ്യാകാശചാരികൾ അവിടെ പരസ്പരസൗഹൃദത്തിന്റെയും സഹകരണത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി ഒരു ഒലിമ്പിക് പതാക നാട്ടി.

പദങ്ങൾ

മൗഢ്യം, ചിരകാലം, സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രം, കായികശക്തി, ആയുധപ്പയററ്, വൈദ്യപരിശോധന, വിധേയമാക്കുക, കന്യക, ഇതിഹാസം, വ്യവസ്ഥ, ഉദാസീനൻ, ഏകലക്ഷ്യം, കുതിരലായം, കായികോൽസവം, പുനരാരംഭിക്കുക, സൗഹൃദം, അന്താരാഷ്ട്രീയം, സ്റേറഡിയം, ജിംനേഷ്യം, ട്രാക്ക്, ദീപശിഖ, മുദ്രാവാക്യം, സമ്മിളിതം, ബാഹ്യാകാശചാരി, പ്രതീകം.

ശൈലി

വാരിക്കൂട്ടുക, പിടിച്ചുനോക്കുക, സ്പോർട്ട്സ്താരം, റെക്കാർഡുകൾ, സ്ഥാപിക്കുക.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രം, പൗരസ്ത്യദേശം, കായികശക്തി, പ്രാഥമികഘട്ടം, ആയുധപ്പയററ്, വൈദ്യപരിശോധന, കുതിരലായം, പുനരാരംഭിക്കുക, ബാഹ്യാകാശചാരി.

II വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക:

മൗഢ്യം, ചിരകാലം, സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രം, വൈദ്യപരിശോധന, കായികശക്തി, വിധേയമാക്കുക, സൗഹൃദം, മുദ്രാവാക്യം, പ്രതീകം, വാരിക്കൂട്ടുക, പിടിച്ചുനോക്കുക.

III സകർമ്മകക്രിയകളെയും അകർമ്മകക്രിയകളെയും വേർതിരിച്ചെഴുതുക:

വാരിക്കൂട്ടി, പങ്കെടുക്കുക, നേടി, കിട്ടുക, ലഭിക്കുക, ആയിരുന്നു, ഉപേക്ഷിക്കും, വെല്ലണം, വളർത്തുക, ഒഴുക്കി, ഒഴുകി, തീർച്ചയാക്കി, ഒരുങ്ങുക, കൊളുത്തുക.

IV(1) ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നാമത്തെ ഒലിമ്പിക്സ് ഏതുകൊല്ലത്തിൽ നടന്നു?

(2) ഹെർക്കുലീസിൻെറ വിജയം ആഘോഷിക്കാൻ നടന്ന കായികോത്സവം ഏതു വർഷത്തിലായിരുന്നു?

(3) 1972–ലെ ഒലിമ്പിക് മൽസരം എവിടെവച്ചു നടന്നു?

(4) ഒലിമ്പിക് മുദ്രാവാക്യം എന്ത്?

(5) ഒലിമ്പിക് ചിഹ്നമെന്ത്?

(6) ആദ്യകാലത്ത് ഒലിമ്പിക് മൽസരങ്ങളിൽ വിജയികൾക്ക് എന്താണ് സമ്മാനമായി നൽകിയിരുന്നത്?

(7) എത്രകൊല്ലം കൂടുമ്പോഴാണ് ഒലിമ്പിക്സ് നടത്തുന്നത്?

(8) അടുത്ത ഒലിമ്പിക്സ് എവിടെവച്ചുനടക്കും?

(9) ബാഹ്യാകാശചാരികൾ ചന്ദ്രനിൽ ഒലിമ്പിക് പതാക നാട്ടിയത് എന്തിന്?

(10) ഓരോ ഖണ്ഡികയിൽ പ്രതിപാദിക്കുക:

(എ) ഒലിമ്പിക്സിൻെറ ആഗമം.

(ബി) ഒലിമ്പിക്സ് പുനരാരംഭിച്ചത്.

(സി) മ്യൂനിക്കിൽ വച്ചുനടന്ന ഒലിമ്പിക്സ്.

(11) ബലരാമൻ കാളിന്ദീ നദിയെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്ക് വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. സൂചിതകഥ വിവരിക്കുക.

പാഠം 9

അന്തരീക്ഷത്തെ മലിനമാക്കരുതേ!

ജീവസന്ധാരണത്തിന് ആദ്യമായി വേണ്ടത് വായുവാണ്. ഭക്ഷണംകൂടാതെ അഞ്ചാഴ്ചയും വെള്ളമില്ലാതെ അഞ്ചുദിവസവും മനുഷ്യന് കഴിച്ചുകൂട്ടാം. വായുവില്ലാതെ അഞ്ചുനിമിഷംപോലും അവന് ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ല. 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഒരു മനുഷ്യന് ശരാശരി ഒരു കിലോഗ്രാം ഭക്ഷണവും രണ്ടു കിലോഗ്രാം വെള്ളവും വേണം. അത്രയും സമയത്തിനുള്ളിൽ അവൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വായു എത്രയാണെന്നോ? പന്ത്രണ്ടു കിലോഗ്രാം! അതേ; ജഗൽപ്രാണൻതന്നെയാണ് വായു. ആ തത്ത്വമോർക്കാതെ മനുഷ്യൻ അതിനെ നിരന്തരം ദുഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

വ്യവസായപരമായി പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലാണ് വായു കൂടുതൽ മലിനമായിത്തീരുന്നത്. അമേരിക്കയിൽ കൊല്ലംതോറും ഇരുപതുകോടി ടൺ മലിനവസ്തുക്കളാണ് വായുവിലേക്ക് വിക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നത്. ഫ്രാൻസിൽ, 1960-ൽ താപപ്രവർത്തനംകൊണ്ട് വൈദ്യുതിയുൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുമാത്രമായി ഒരു ലക്ഷം ടണ്ണിലേറെ ഗന്ധകവാതകങ്ങളും, എട്ടേകാൽ കോടി ടണ്ണോളം കരിയും, വായുവിലേക്ക് പരക്കുകയുണ്ടായി.

രാസവ്യവസായശാലകൾ അധികമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗന്ധകവാതകങ്ങളും മററുപല വിഷവായുക്കളും അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിറയുന്നു. ഏങ്ങനെ ദുഷിച്ച വായു ശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് പലതരം വ്യാധികൾ പിടിപെടുന്നു. ഈ വിഷവാതകങ്ങൾ വായു മണ്ഡലത്തിൻെറ ഉപരിതലത്തിലേക്ക് ഉയർന്നുപോകാതെ താഴത്തുതന്നെ തങ്ങിനിൽക്കുമ്പോഴാണ് കൂടുതൽ ആപത്തുണ്ടാകുന്നത്. കാററില്ലാതെ വായു സ്തംഭിച്ചുനിൽക്കുമ്പോഴും, കട്ടികൂടിയ മൂടൽമഞ്ഞുകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷം ആവൃതമാകുമ്പോഴും, ഇതിന്നിടയാകുന്നു. 1952-ലെ മഞ്ഞുകാലത്ത് ഇങ്ങനെ വിഷവാതകങ്ങൾ തങ്ങി മലിനമായിത്തീർന്ന വായു ശ്വസിച്ചതിൻെറ ഫലമായി ബ്രിട്ടനിൽ നാലായിരത്തോളം ആളുകൾ മരിച്ചു. രോഗികളെക്കൊണ്ട് ആശുപത്രികൾ നിറഞ്ഞു. 1963-ൽ ന്യൂയോർക്കിൽ വായു മലിനീകരണത്താൽ അനേകശതം ആളുകൾ മരിക്കാനിടയായി.

ഓക്സിജനും നൈട്രജനുമാണ് വായു മണ്ഡലത്തിൻെറ പ്രധാനഘടകങ്ങൾ. കാർബൺഡൈഓക്സൈഡ്, നീരാവി തുടങ്ങിയ ഏതാനും ഇതര വാതകങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ

അതിലുണ്ട്. ഒരു നിശ്ചിത തോതിലാണ് വായുമണ്ഡലത്തിലെ വിവിധ ഘടകങ്ങളെ പ്രകൃതി മേളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ ഘടനയ്ക്ക് മാററം വന്നാൽ അത് ജീവജാലങ്ങളെ—സസ്യങ്ങളേയും ജന്തുക്കളേയും ബാധിക്കും. ഒരു വഴിക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്ന വാതകങ്ങൾ വേറൊരു വഴിക്കു തിരിച്ചുവന്ന് വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഘടനയ്ക്ക് മാററമൊന്നും വരാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ഇതാണ് പ്രകൃതി ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥ. ശ്വസിക്കുന്ന വായുവിൽനിന്ന് മനുഷ്യരും മററു ജന്തുക്കളും ഓക്സിജനെ ഉൾക്കൊണ്ട് കാർബൺഡൈഓക്സൈഡിനെ പുറംതള്ളുന്നു. സസ്യങ്ങളാകട്ടെ കാർബൺഡൈഓക്സൈഡിനെ ഉൾക്കൊണ്ട്, ഓക്സിജനെ പുറത്തേയ്ക്ക് വിടുന്നു. ഇങ്ങനെ പരസ്പരം ഉപകാരികളായി, ജന്തുക്കളും സസ്യങ്ങളും പ്രകൃതിയുടെ നിയമത്തിനു വിധേയരായി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് വായുമലിനീകരണം സംഭവിച്ചില്ല. എന്നാൽ നഗരങ്ങളുടെ വികാസത്തിനുവേണ്ടി മരങ്ങൾ മുറിച്ചുനീക്കുകയും എങ്ങും വ്യവസായശാലകൾ നിറയുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി വായുമലിനീകരണത്തിനു വഴി തെളിഞ്ഞു. ഉരുക്കു ഫാക്ടറികൾ, കടലാസു മില്ലുകൾ, ചൂളകൾ, എണ്ണശുദ്ധീകരണശാലകൾ, രാസവസ്തുക്കൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഫാക്ടറികൾ, റബ്ബർ ഫാക്ടറികൾ മുതലായവയിൽനിന്നു പൊങ്ങുന്ന പലതരം വിഷവാതകങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തെ ദിനംപ്രതി അധികമധികം ദൂഷിപ്പിക്കുന്നു. കീടനാശിനികൾ കീടങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമെങ്കിലും അതോടൊപ്പം അന്തരീക്ഷത്തെ ദൂഷിപ്പിച്ച് മനുഷ്യനും മററു ജീവികൾക്കും സസ്യലോകത്തിനും കാലക്രമത്തിൽ വിനവരുത്തിവയ്ക്കും.

വായുവിനെ മലിനപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മോട്ടോർവാഹനങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക് ഓർക്കുമ്പോൾ അവ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശത്രുക്കളിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നതായി കരുതേണ്ടിവരും. അവയിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്ന പുകയിൽ കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് എന്ന വിഷവാതകവും കാരീയത്തിന്റെ അംശവും ഉണ്ട്. ഇതു രണ്ടും ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരമാണ്. ടോക്കിയോയിലെ വാഹനത്തിരക്കുള്ള ഒരു മഹാവീഥിയുടെ പരിസരത്തിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ രക്തം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അതിൽ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ തോതിൽ കാരീയം കലർന്നു കണ്ടു. വിഷവാതകങ്ങളെ കഴിയുന്നതും നീക്കിക്കളയാനുള്ള ഏർപ്പാട് മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന നിയമം ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ നടപ്പാക്കിവരുന്നു. ഏഷ്യയിൽ നൂറുകോടി മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ ലോകം നശിക്കാൻ അതുതന്നെ മതിയായ കാരണമായിത്തീരും എന്ന് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കരുതുന്നു. ശാന്തസമുദ്രത്തിൽനിന്ന് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലേക്ക് വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശുദ്ധവായുവിനെ മലിനമാക്കാൻ അതുമാത്രം മതിയാകും.

ഒടുവിൽ ഭൂമി മുഴുവൻ വിഷവാതകംകൊണ്ട് ആവൃതമാകാനും നമ്മുടെ നാഗരികത നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകാനും അത് ഇടയാക്കും.

അണ്വായുധങ്ങളുടെ സ്ഫോടനംകൊണ്ട് അന്തരീക്ഷത്തിൽ പരക്കുന്ന വിഷധൂളികൾ പുതുതായി വന്നുചേർന്ന ആപൽക്കാരികളാണ്. എങ്കിലും അവ മുൻപന്തിയിലേയ്ക്ക് കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

വായുമലിനീകരണംനിമിത്തം ശ്വാസകോശരോഗങ്ങൾ, ഹൃദ്രോഗം, അർബുദം, നേത്രരോഗങ്ങൾ, ത്വഗ്രോഗങ്ങൾ എന്നിവ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശ്വാസകോശാർബുദം, ബാധിച്ചവർ ബ്രിട്ടനിലെ നഗരങ്ങളിൽ ഏതാനും ദശകങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നതിനെക്കാൾ അഞ്ചു മടങ്ങ് അധികമുണ്ടത്രെ ഇന്ന്. ഇതിനുകാരണം വായുമലിനീകരണം മാത്രമാണ്.

മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല, മററുജീവികളും സസ്യപ്രപഞ്ചവും ഇതുകൊണ്ടു വിഷമിക്കുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യവസായശാലകൾ നിറഞ്ഞ മഹാനഗരങ്ങളിൽനിന്ന് അറുപതു നാഴിക അകലെയുള്ള വൻമരങ്ങളെപ്പോലും വിഷവാതകങ്ങൾ ബാധിച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. പഴത്തോട്ടങ്ങൾക്കും പച്ചക്കറിത്തോട്ടങ്ങൾക്കും ഇതുകൊണ്ട് വമ്പിച്ച നാശം നേരിടുന്നുണ്ട്. ഇക്കാരണത്താൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ആണ്ടുതോറും നൂററമ്പതുകോടി ഡോളർ വിലവരുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ നശിക്കുന്നതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഭൂമിയുടെ താപനില 1940-നു ശേഷം 3° താണിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു കാരണം വായുമണ്ഡലത്തിൻെറ ഘടനയിൽ വന്നുചേർന്ന വ്യത്യാസമാണെന്ന് ചില ശാസ്ത്രഗവേഷകൻമാർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. സൂര്യനും ഭൂമിക്കും ഇടയിൽ മലിനവായു തിങ്ങിനിന്ന് കട്ടികൂടിയ ഒരു മേലാപ്പായി പരിണമിച്ചാൽ നീരാവി അത്രയും മഞ്ഞുകട്ടയായി വീഴും. ലോകം വീണ്ടും പഴയ ഹിമയുഗത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും.

അത്യാവശ്യത്തിനുമാത്രം ചെലവാക്കുക എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെ ''അത്യാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽമാത്രം ശ്വസിക്കുക'' എന്നു പറയേണ്ടകാലവും വന്നേയ്ക്കും. അങ്ങനെ വരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ വായുമലിനീകരണം തടയുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ സത്വരശ്രദ്ധ തിരിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പദങ്ങൾ

ജീവസന്ധാരണം, അന്തരീക്ഷം, ജഗൽപ്രാണൻ, വിക്ഷേപിക്കുക, വ്യവസായം, ഗന്ധകവാതകം, വിഷവാതകം, ആവൃതം, മലിനീകരണം,

ഘടന, മഹാവീഥി, ഡോളർ, ഉൽപ്പന്നം, താപനില, ഹിമയുഗം, സത്വരശ്രദ്ധ, നാഗരികത, സ്ഫോടനം, വിഷധൂളി, ആപൽക്കാരി, ത്വഗ്രോഗം, ഹൃദ്രോഗം, ഗോളം, സസ്യപ്രപഞ്ചം, നിശ്ചിതത്തോത്.

അഭ്യാസം

I. പിരിച്ചെഴുതുക: —
ത്വഗ്രോഗം, ഹൃദ്രോഗം

II. വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:
ജീവസന്ധാരണം, ജഗൽപ്രാണൻ, വിഷവാതകം, മഹാവീഥി, സത്വരശ്രദ്ധ, നിശ്ചിതത്തോത്, വിവിധഘടകങ്ങൾ, ജീവജാലം, വായുമണ്ഡലം, സസ്യലോകം, സസ്യപ്രപഞ്ചം, ത്വഗ്രോഗം, ഹൃദ്രോഗം, വിഷധൂളി.

III. വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക: —
ജീവസന്ധാരണം, വിക്ഷേപിക്കുക, ആവൃതം, മലിനീകരിക്കുക, ഉപകാരി, ഉൽപ്പന്നം, സത്വരശ്രദ്ധ, നാഗരികത, സ്ഫോടനം, ആപൽക്കാരി, ദശകം.

IV. വിപരീതപദം പറയുക: —
ഉപകാരം, ആപൽക്കാരി, ആവൃതം, മലിനീകരണം, ഉൾക്കൊള്ളുക

V. താഴെ ചേർക്കുന്ന ക്രിയകളുടെ പ്രയോജകരൂപം പറയുക: —
വരിക, നീക്കുക, നശിപ്പിക്കുക, നിർമ്മിക്കുക, മേളിക്കുക, ജീവിക്കുക, വിക്ഷേപിക്കുക, പരക്കുക, നിറയുക, ഉണ്ടാവുക, ബാധിക്കുക, വിടുക, മുറിക്കുക, ഓർക്കുക, നടപ്പാക്കുക, വീശുക, വിഷമിക്കുക, തിരിയുക.

VI. (1) വായു ജഗൽപ്രാണനാണെന്ന് പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

(2) അന്തരീക്ഷം എങ്ങനെ ദുഷിക്കുന്നു?

(3) എവിടെയാണ് വായുമണ്ഡലം വേഗം ദുഷിക്കുന്നത്? എപ്പോഴാണ് ഈ ആപത്ത് അധികമായിത്തീരുന്നത്?

(4) വായുവിന്റെ സ്ഥിരഘടന എന്ത്? പ്രകൃതി ഈ സ്ഥിരഘടനയെ നിലനിർത്താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏർപ്പാട് വിവരിക്കുക.

(5) അന്തരീക്ഷം ദുഷിക്കുമ്പോൾ വമ്പിച്ചതോതിൽ രോഗബാധയും മരണവും സംഭവിക്കുന്നു—ഉദാഹരണമായി ഒരു സംഭവം പറയുക.

(6) അന്തരീക്ഷം ദുഷിച്ചാൽ മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല സസ്യലോകവും നശിക്കും—ഉദാഹരണം എടുത്തുകാണിക്കുക.

(7) മോട്ടോർകാറുകൾ വായുവിനെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നു; മനുഷ്യരുടെ ആരോഗ്യത്തെ അപകടത്തിലാക്കുന്നു. ഏതു പരീക്ഷണം കൊണ്ടാണ് ഈ കാര്യം തെളിഞ്ഞത്?

(8) വിശദീകരിക്കുക: —

(എ) 'ഏഷ്യയിൽ ഒരുകോടി മോട്ടോർവാഹനങ്ങളുണ്ടായാൽ അമേരിക്കയിലെ അന്തരീക്ഷമാകെ ദുഷിക്കും.''

(ബി) 'മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശത്രുക്കളിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം മോട്ടോർ വാഹനങ്ങൾക്കാണ്.''

പാഠം 10

കാന്തനെക്കണ്ടായോ?

''കണ്ണാ! കണ്ണാ! എന്നു തിണ്ണം വിളിച്ചുടൻ
കണ്ണുനീർകൊണ്ടു കുളിച്ചുചെമ്മേ
ചാരുത്വമാണ്ടുള്ള ദാരുക്കളോടും തൻ-
ചാരത്തുചേർന്നൊരു വല്ലിയോടും
കോകങ്ങളോടും നൽക്കോകിലംതന്നോടും
കൂകുന്ന കേകികളോടും പിന്നെ
ചോദിച്ചുചോദിച്ചു നീളെനടന്നാരേ
ചൊൽക്കൊള്ളുമേണങ്ങൾ തങ്ങളോടും
''മാകന്ദമേ! ചൊല്ലു മാധവന്തന്നെനീ
പോകുന്നതെങ്ങാനും കണ്ടീലല്ലീ?
....
പൂന്തേനായുള്ളൊരു കണ്ണുനീർ വാർത്തിട്ടു
'കാന്തനെ ഞാനെങ്ങും കണ്ടുതില്ലേ'
കാററുകൊണ്ടാടും തലകൊണ്ടു നീയിപ്പോൾ
പോററികളെങ്ങളോടെന്നോ ചൊൽവൂ?
കോകിലമേ, ചൊൽ നീ ഗോകുലനാഥനെ-
പ്പോകുന്നതീവഴി കണ്ടീലല്ലീ?
ഓലക്കമാണ്ടവൻ കോലക്കുഴലോടു
ചാലപ്പഠിച്ചായ് നീയെന്നുതോന്നും.
....
പിച്ചകമേ! നീ ചൊല്ലച്യുതൻ വന്നു നി-
ന്നിച്ഛരയിൽ നിന്നെത്തഴുകിനാനോ?
മൊട്ടുകളാകിന കോൾമയിർ കൊണ്ടിതാ
വട്ടത്തിൽ നിൻമെയ്യിൽക്കാണാകുന്നു.
മല്ലികയേ! നീയമ്മല്ലവിലോചനൻ
മെല്ലെ വരുന്നതു കണ്ടീലല്ലീ?
മുല്ലേ! ഞാൻ നിന്നോടു മെല്ലെപ്പറഞ്ഞാലെ-
ന്നല്ലൽ കെടുമ്മാറു ചൊല്ലണം നീ.
....

നിന്നുടെ ചാരത്തു വന്നാനെന്നുള്ളതു
നിർണ്ണയമെങ്ങൾക്കു പാർത്തുകണ്ടാൽ.
വാക്കിന്റ് മണവും നൻമാധുര്യവും നിൻെറ
വായ്ക്കുന്ന പുക്കളിലാക്കിനാൻ താൻ.
....
കായാവേ! നീയെങ്ങൾ കാന്തനെക്കണ്ടായോ?
മായം കളഞ്ഞിപ്പോൾച്ചൊല്ലേണമേ!
തൻപൂമെയ് കാന്തിക്കു ചഞ്ചാതമാകയാൽ
നിൻപൂവിലിന്നവനൻപുണ്ടല്ലോ.
കോലക്കുഴൽവിളികൊണ്ടവനെങ്ങളെ-
ക്കോഴപ്പെടുത്തുടൻ മുന്നിൽക്കൊണ്ടാൻ.
ആടിക്കളിച്ചുപുളച്ചങ്ങിരിക്കവേ-
യോടിക്കളഞ്ഞാനങ്ങെങ്ങാനും താൻ!

കൃഷ്ണഗാഥ] [ചെറുശ്ശേരി

അഭ്യാസം

(1) ''കൃഷ്ണനെപ്പിരിഞ്ഞ ദു:ഖംകൊണ്ട് ഗോപിമാർ മതിമറന്നിരിക്കുന്നു.'' ഈ ആശയം എങ്ങനെ സമർത്ഥിക്കാം?

(2) ഗോപിമാരുടെ ചോദ്യത്തിന് മാകന്ദം എന്തുത്തരം നൽകി? എങ്ങനെയാണ് മാകന്ദം ഈ മറുപടിയേകിയത്?

(3) കോകിലം കണ്ണനെ കണ്ടിരിക്കണമെന്ന് ഗോപിമാർ അനുമാനിക്കാൻ കാരണമെന്ത്?

(4) പിച്ചകലതയിൽ നീളേ കാണുന്ന മൊട്ടുകളെ ഗോപിമാർ എന്തായി എണ്ണുന്നു?

(5) ''നിന്നുടെ ചാരത്തുവന്നാനെന്നുള്ളതു നിർണ്ണയമെങ്ങൾക്കു പാർത്തു കണ്ടാൽ''—എന്തുകൊണ്ട് ?

(6) കായാവിൻെറ അരികെ കൃഷ്ണൻ ചെന്നിരിക്കണം എന്ന ഊഹത്തിന് അടിസ്ഥാനമെന്ത്?

പ്രവർത്തനം

കൃഷ്ണപ്പാട്ടിൽ നിന്ന് ഭാവവും ഭാവനയും മുററിനിൽക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്ത് ഹൃദിസ്ഥമാക്കി ചൊല്ലുക.

പാഠം 11

അറബിക്കടലിലെ കൊള്ളിമീൻ

ക്രിസ്തുവർഷം 1498-ൽ വാസ്കോഡഗാമ പോർട്ടുഗൽ രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കോഴിക്കോട്ടുവന്ന് തിരുമുൽക്കാഴ്ച വച്ച് സാമൂതിരിരാജാവിനെ മുഖം കാണിച്ചു. പ്രാചീനകാലം മുതൽക്ക് കേരളവും യൂറോപ്പും തമ്മിൽ നടന്നിരുന്ന ആദായകരമായ വാണിജ്യത്തിന്റെ കുത്തകാവകാശം തന്റെ രാജ്യത്തിനായി നേടുകയായിരുന്നു ഗാമയുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം. ചുക്ക്, കുരുമുളക്, ഏലം തുടങ്ങിയ കേരളീയ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾക്ക് അന്ന് യൂറോപ്പിൽ നല്ല പ്രിയമായിരുന്നു. അറബികളും മാപ്പിളമാരുമായിരുന്നു അന്നുവരെ ആ കച്ചവടം നടത്തിപ്പോന്നത്. വിശ്വസ്തരായ ആ ചിരന്തനമിത്രങ്ങളെ കൈവെടിയുവാൻ സാമൂതിരി ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം പറങ്കികൾക്കും തന്റെ രാജ്യത്ത് കച്ചവടം ചെയ്‌വാൻ അനുമതി നൽകിയതല്ലാതെ കുത്തകാവകാശം കൊടുത്തില്ല.

വാണിജ്യരംഗത്ത് മാപ്പിളമാരോട് മല്ലിട്ടുജയിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ പറങ്കികൾ ക്ഷോഭിച്ചു. സാമൂതിരിയുടെ നേരെ കൈയൂക്കു പ്രയോഗിക്കാനായിരുന്നു അവരുടെ പിന്നത്തെ ശ്രമം. അവർ സാമൂതിരിയുടെ ചിരവൈരിയായ കൊച്ചിയെ കൂട്ടുപിടിച്ചു. അറബിക്കടൽ അവരുടെ അഴിഞ്ഞാട്ടത്തിന്റെ രംഗമായി മാറി. ചരക്കു മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുത്തിട്ട് എതിരാളികളുടെ കപ്പലുകൾ കടലിൽ മുക്കുക അവർ പതിവാക്കി. എല്ലാ സമുദ്രങ്ങളുടേയും ആധിപത്യം പോർട്ടുഗൽ രാജാവിനാണ് എന്നായിരുന്നു അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. സാമൂതിരി ആ ദുർന്നയത്തിനു വഴങ്ങിയില്ല. അറബിക്കടലിലെ ആധിപത്യം നിലനിർത്തുന്നതിനായി പറങ്കികളോട് പൊരുതാൻ അദ്ദേഹം കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങി.

ഒരു നൂററാണ്ടോളം നീണ്ടുനിന്ന ഈ സംഘട്ടനത്തിൽ കോട്ടയ്ക്കൽ കുഞ്ഞാലിമരയ്ക്കാർമാരായിരുന്നു കുന്നലക്കോനാതിരിയുടെ നാവികസേനാനികൾ.

ഇന്നത്തെ [illegible] ഇരിങ്ങൽ [illegible] അടുത്തുള്ള പുഴയുടെ അഴിമുഖത്താണ് മരയ്ക്കാർകോട്ട സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. അങ്ങനെയാണ് ആ നദിക്ക് കോട്ടപ്പുഴ എന്ന പേർ വന്നത്. മരയ്ക്കാർ കുടുംബത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സ്ഥാനം പൊന്നാനിയായിരുന്നു. 1504 ൽ പറങ്കികൾ പൊന്നാനി ആക്രമിച്ചപ്പോൾ മരയ്ക്കാർ കുടുംബം അവിടംവിട്ടുപോന്നു.

ദേശാഭിമാനികളും വീരാഗ്രണികളുമായ നാലു കുഞ്ഞാലി മാരുടെ ധീരകഥകൾ കേരളചരിത്രത്തിൻെറ താളുകളിൽ ഒരു കാലത്തും മാഞ്ഞുപോകാത്തവണ്ണം രക്തത്തിൽ കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞാലി രണ്ടാമൻെറ കാലം മുതൽക്കാണ് ഈ വംശത്തിൻെറ കീർത്തി വിദേശങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ പിതാവായ കുട്ടിയാലിമരയ്ക്കാരെ—ഒന്നാമത്തെ കുഞ്ഞാലിയെ—1528-ൽ പറങ്കികൾ കടലിൽ വച്ച് തടവുകാരനായിപ്പിടിച്ചു. 1531-ൽ അദ്ദേഹം കാലഗതി അടയുകയും ചെയ്തു.

കുഞ്ഞാലി രണ്ടാമൻ മരയ്ക്കാർസ്ഥാനം ഏററതോടുകൂടി സംഭവഗതിയാകെ മാറി. കണ്ണിൽച്ചോരയില്ലാതെ കടുംകൈ കാട്ടിയിരുന്ന പറങ്കികളുടെ നേരെ ധർമ്മയുദ്ധമുറകൾ പാലിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടു. പറങ്കികളുടെ നയം തന്നെ അദ്ദേഹം അവർക്കു നേരെ തിരിച്ചടിച്ചു. പതിയിരുന്ന് തഞ്ചം കിട്ടുമ്പോൾ പറങ്കികളുടെ മേൽ ചാടിവീഴുക, ചരക്കുകൾ പിടിച്ചെടുത്തിട്ട് അവരുടെ കപ്പലുകൾ മുക്കിക്കളയുക ഇതായിരുന്നു കുഞ്ഞാലി പ്രയോഗിച്ച അടവ്. പറങ്കികളുടെ പടുകൂററൻ കപ്പലുകളോട് നേരിട്ടു നിന്നു പൊരുതാൻ നമ്മുടെ കൊച്ചു നൗകകൾക്കും സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. ആയുധശക്തിയിലും പറങ്കിക്കപ്പലുകൾ മികച്ചുനിന്നു. അതിനാൽ മരയ്ക്കാർ ഒളിപ്പോർ കൊണ്ട് അരാതികളെ പൊറുതികെടുത്തി.

കൈയൂക്കു വിലപ്പോകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പറങ്കികൾ നയം മാററി; സാമദാനങ്ങൾകൊണ്ട് സാമൂതിരിപ്പാടിനെ പാട്ടിലാക്കി. 1530-നോടടുത്ത് അവർ തമ്പുരാനുമായി സന്ധി ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന് അവർ ബേപ്പൂർപ്പുഴയുടെ അഴിമുഖത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചാലിയം തുരുത്ത് താനൂർ രാജാവിൻെറ കൈയിൽനിന്ന് വിലയ്ക്കു വാങ്ങി; അവിടെ സുശക്തമായ ഒരു കോട്ട പണിതു. അങ്ങനെ കേരളക്കരയിൽ അവർ കാലുറപ്പിച്ചു.

ചാലിയംകോട്ട സാമൂതിരിയുടെ കഴുത്തിനുനേരെ ചൂണ്ടിയ ഒരു തോക്കുതന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് ഒരു പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് തികച്ചും അന്വർത്ഥമാണ്. സാമൂതിരിയുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിലായിരുന്ന നാടുകളുടെ നടുവിലൂടെയാണ് ബേപ്പൂർപ്പുഴ ഒഴുകുന്നത്. അതിൻെറ അഴിമുഖത്ത് സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതോടുകൂടി, കടലോരപ്രദേശങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ഉൾനാടുകളിലും പറങ്കികൾക്ക് കൈയൂക്കു കാട്ടാൻ സാധിച്ചു.

വിദേശങ്ങളിലേക്കു കയററി അയയ്ക്കാനുള്ള ചുക്ക്, കുരുമുളക് മുതലായ ചരക്കുകൾ ബേപ്പൂർപ്പുഴയിലൂടെയാണ്

മാപ്പിളമാർ ഉൾനാടുകളിൽനിന്ന് തുറമുഖത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നത്. ആ ഗതാഗതം തടയാൻ പറങ്കികൾക്കു കഴിഞ്ഞു.

ചാലിയത്ത് സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചതോടുകൂടി അവർ സാമൂതിരിയെ വകവയ്ക്കാതായി. എന്നു മാത്രമല്ല, ശല്യപ്പെടുത്താനും തുടങ്ങി. ചാലിയത്തുകോട്ട തകർത്തുകളയാതെ നാട്ടിൽ സൈ്വരമായിരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് സാമൂതിരി അചിരേണ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ അത്രവേഗത്തിൽ സാധിക്കാവുന്ന കാര്യമായിരുന്നില്ല അത്. മൂന്നു പന്തീരാണ്ടിലേറെ പാടുപെടേണ്ടിവന്നു ശത്രുക്കളെ അവിടെനിന്നു തുരത്താൻ.

1570-ൽ കരയിൽനിന്ന് സാമൂതിരിയും കടലിൽനിന്ന് മരയ്ക്കാരും ചാലിയംകോട്ട വളഞ്ഞു. കുഞ്ഞാലി മൂന്നാമനായിരുന്നു അന്നത്തെ മരയ്ക്കാർ. കൊച്ചിയിൽ നിന്നോ കണ്ണൂരിൽ നിന്നോ കടൽവഴി സൈന്യങ്ങളും പടക്കോപ്പുകളും ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളും എത്തിച്ചേരുന്നത് തടയുകയായിരുന്നു കുഞ്ഞാലിയുടെ കീഴിലുള്ള നാവികസേനയുടെ കർത്തവ്യം. അത് കുഞ്ഞാലി സമർത്ഥമായി നിർവ്വഹിച്ചു. ഉപരോധം നാലുമാസം നീണ്ടുനിന്നു. പടക്കോപ്പുകളും ഭക്ഷണസാമഗ്രികളും ഇല്ലാതെ പറങ്കികൾ വിഷമിച്ചു. പുലികളെപ്പോലെ നാടുനീളെ പാഞ്ഞുനടന്നിരുന്നവർ എലികളെപ്പോലെ കോട്ടയ്ക്കകത്തു കിടന്നു പിടച്ചു. ഒടുവിൽ അവർ കീഴടങ്ങാൻ സമ്മതിച്ചു. ജീവനോടെ കോട്ട വിട്ടുപോകാൻ അനുവദിക്കണം എന്നു മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ അപേക്ഷ. ദയാലുവായ സാമൂതിരി അതിനു സമ്മതിച്ചു. പറങ്കികൾ ഒന്നടങ്കം ചാലിയത്തുനിന്ന് കെട്ടുകെട്ടി. കൊച്ചിയിലായിരുന്നു അവർ അഭയം പ്രാപിച്ചത്. സാമൂതിരി കോട്ട ഇടിച്ചുപൊളിച്ച് അവശിഷ്ടങ്ങൾ കടലിലൊഴുക്കി. ഈ പരാജയം പറങ്കിശക്തിയുടെ തകർച്ച കുറിച്ചു. അതിൽനിന്ന് പൂർണ്ണമായും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ അവർക്ക് പിന്നീടൊരിക്കലും കഴിഞ്ഞില്ല.

കുഞ്ഞാലി മൂന്നാമന്റെ സ്തുത്യർഹങ്ങളായ സേവനങ്ങൾക്ക് സാമൂതിരി മതിയായ പ്രതിഫലം നൽകി. അന്നുവരെ നാടുവാഴിപ്രഭുക്കൾക്കുമാത്രം ഉണ്ടായിരുന്ന പല പദവികളും അദ്ദേഹം മരയ്ക്കാർക്ക് കൽപ്പിച്ചരുളി. ഇരിങ്ങൽപ്പുഴയുടെ അഴിമുഖത്ത് ഒരു കോട്ട പണിയാനുള്ള അനുവാദം മരയ്ക്കാർ കുടുംബത്തിനു ലഭിച്ചത് ആ സന്ദർഭത്തിലായിരുന്നു. അന്നുമുതൽക്ക് കോട്ടയ്ക്കൽ കുഞ്ഞാലിമരയ്ക്കാർ എന്ന പേരിൽ ആ വംശം പ്രസിദ്ധമായി.

II

അങ്ങനെ ഒരു പതിറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞു. പറങ്കികൾ വീണ്ടും സാമൂതിരിയോടടുത്തു. അവർ തമ്മിൽ സന്ധിചെയ്തു. ഭൂതകാലമരുളിയ ചുട്ടപാഠങ്ങളെ മനുഷ്യൻ എത്ര വേഗമാണ് മറക്കുന്നത്! പറങ്കികളുമായുള്ള പിണക്കം തുടർന്നുപോയാൽ വിദേശവാണിജ്യവും നാട്ടിന്റെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയും അപകടത്തിലാകുമെന്ന് സാമൂതിരി ഭയപ്പെട്ടു. പറങ്കികൾ കോഴ കൊടുത്തും മററും സാമൂതിരിയുടെ മന്ത്രിമാരെ വശത്താക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പൊന്നാനിയിൽ ഒരു കോട്ട കെട്ടാനുള്ള അനുവാദം പറങ്കികൾ സാമൂതിരിയിൽ നിന്നു നേടി. 1585-ലാണ് ഇതുണ്ടായത്. കേരളത്തിന്റെ മണ്ണിൽ വീണ്ടും പറങ്കിക്കൊടിമരം നാട്ടാനുള്ള ഗൂഢതന്ത്രമായിരുന്നു അതെന്ന് തമ്പുരാൻ ഓർത്തില്ല.

ഈ അവിവേകം കുഞ്ഞാലിയെ അരിശം കൊള്ളിച്ചു. കുന്നലക്കോനാതിരി ചെയ്ത സഖ്യത്തെ വകവയ്ക്കാതെ അദ്ദേഹം പറങ്കികളെ കടലിൽ വേട്ടയാടി. ഇരുകക്ഷികൾക്കും വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ നേരിട്ടു. രാജാവിന്റെ പിൻബലം നഷ്ടപ്പെട്ടത് മരയ്ക്കാർക്ക് ഒരു വലിയ ക്ഷീണമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ നിസ്സഹായാവസ്ഥ ഏറെക്കാലം തുടർന്നില്ല. പറങ്കികളുടെ അക്രമങ്ങൾ സാമൂതിരിയെ ക്ഷോഭാകുലനാക്കി. സന്ധി അവസാനിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം വീണ്ടും സമരത്തിനൊരുങ്ങി.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തുവർഷം 1595-ൽ, കുഞ്ഞാലി നാലാമൻ മരയ്ക്കാർ കോട്ടയുടെ അധിപനും സാമൂതിരിയുടെ നാവിക സേനാപതിയുമായി സ്ഥാനമേററു. അദ്ദേഹം രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് പറങ്കികളോടു പോരിനിറങ്ങി. പുതുപ്പണംകോട്ട പുതുക്കിപ്പണിതു; അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങളിൽ പീരങ്കികൾ ഉറപ്പിച്ചു; ചുററുമുള്ള കിടങ്ങിന് ആഴം കൂട്ടി. പറങ്കികളുടെ കപ്പലുകളോളം വലിപ്പമുള്ളവയല്ലെങ്കിലും അവയെക്കാൾ വേഗത്തിലോടുന്ന നൗകകൾ നിർമ്മിച്ച് കടലിൽ ഇറക്കി. അറബിക്കടലിൽവച്ച് ഒരുതരം ഗറില്ലയുദ്ധം തന്നെ ആ സാഹസികൾ പറങ്കികൾക്കെതിരായി നടത്തി. പറങ്കികളുടെ സാമ്രാജ്യാധിപത്യത്തിന്റെ അടിത്തറയാകെ ഇളകി.

എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ദൗർഭാഗ്യത്താൽ സാമൂതിരിയും കുഞ്ഞാലിയും തമ്മിൽ പിണങ്ങാൻ ഇടയായി. യുദ്ധത്തിൽ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങൾ പരിഹരിച്ച് നാവികപ്പടയുടെ ശക്തി ഉലയാതെ നിലനിർത്താൻ കുഞ്ഞാലിയ്ക്ക് വളരെയധികം ധനം ചെലവു ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. അതിനാൽ

നിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള കരം ഖജനാവിൽ കെട്ടാതെ ഒഴിച്ചുപോരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മരയ്ക്കാർ തന്നെ ധിക്കരിക്കുകയാണെന്നും, ഒരു സ്വതന്ത്രരാജാവായിത്തീരാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെന്നും സാമൂതിരി ശങ്കിച്ചു. കത്തുന്ന തീയിൽ എണ്ണയൊഴിക്കുന്ന ചില അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടായി.

ഈ അവസരം പറങ്കികൾ വേണ്ടുംവണ്ണം വിനിയോഗിച്ചു. എന്തിനധികം, സാമൂതിരിയും പറങ്കികളും തമ്മിൽ കുഞ്ഞാലിക്കെതിരായി സന്ധിചെയ്തു. കരയിൽനിന്ന് സാമൂതിരിയും കടലിൽനിന്ന് പറങ്കികളും മരയ്ക്കാർകോട്ട ആക്രമിച്ചു. അങ്ങനെ ചാലിയംകോട്ടയുടെ ഉപരോധനത്തിന് പറങ്കികൾ പകരം വീട്ടി. 1599 ആരംഭത്തിലാണ് ഈ ആക്രമണം നടന്നത്. അത് പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ സാമൂതിരിക്കു വാശികൂടി. പറങ്കികൾ അതിൽനിന്നും മുതലെടുക്കാൻ വിട്ടുപോയില്ല. വീണ്ടും കോട്ട ആക്രമിക്കുന്നതിനുമുൻപ് അവർ പല നിബന്ധനകളും സാമൂതിരിയുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചു. തന്റെ സേനയുടെ ഒരു വിഭാഗത്തെ പറങ്കികളുടെ കീഴിൽ പൊരുതാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിനുപോലും തമ്പുരാൻ നിർബദ്ധനായി. അങ്ങനെ വിദേശീയരുടെ കിങ്കരൻമാരായി ഇന്നാട്ടിലെ പടയാളികൾ ഇന്നാട്ടുകാരനായ ഒരു ധീരദേശാഭിമാനിയുടെ നേരെ നീങ്ങി; മരയ്ക്കാർകോട്ട തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കി.

കുഞ്ഞാലി ചിരകാലമായി തന്റെ കുടുംബക്കാർ സേവിച്ചുപോന്ന തമ്പുരാന്റെ പാദങ്ങളിൽ ആയുധം വച്ചു കീഴടങ്ങി. മരയ്ക്കാരെ തടവുകാരനായി പിടിച്ചാൽ പറങ്കികൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാമെന്ന് സാമൂതിരി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം എത്രതന്നെ കേണപേക്ഷിച്ചിട്ടും പറങ്കികൾ ആ നിബന്ധനയിൽ ഒരിളവും വരുത്തിയില്ല. അവർ കുഞ്ഞാലിയെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി. ഗോവയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി കാരാഗൃഹത്തിൽ പാർപ്പിച്ചു. പിന്നീട് നിഷ്ഠുരമായ രീതിയിൽ വധിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു.

അറബിക്കടലിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം ഉഗ്രപ്രഭ വീശിയ ആ കൊള്ളിമീൻ അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്നു മറഞ്ഞപ്പോൾ കേരളക്കരയാകെ ഇരുളടഞ്ഞു.

പദങ്ങൾ

കൊള്ളിമീൻ, പ്രതിനിധി, തിരുമുൽക്കാഴ്ച, കുത്തക, ചിരന്തനമിത്രം, ചിരവൈരി, ആധിപത്യം, സിദ്ധാന്തം, കുന്നലക്കോനാതിരി, അഗ്രണി, ആത്മഹത്യാപരം, നൗക, ഒളിപ്പോര്, സാമന്തന്മാർ, അനർത്ഥം, അചിരേണ, ഉപരോധം, [illegible], [illegible], നിഷ്ഠുരത.

ശൈലികൾ

മുഖംകാണിക്കുക, അഴിഞ്ഞാട്ടം, കച്ചകെട്ടുക, രക്തത്തിൽ കുറിക്കുക, കാലഗതിയടയുക, കണ്ണിൽച്ചോരയില്ലാതെ, തിരിച്ചടിക്കുക, വിലപ്പോവുക, പാട്ടിലാക്കുക, കാലുറപ്പിക്കുക, കെട്ടുകെട്ടുക, രണ്ടും കൽപ്പിച്ച്, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുക, അടിത്തറ ഇളക്കുക, കത്തുന്നതീയിൽ എണ്ണയൊഴിക്കുക, മുതലെടുക്കുക, തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുക, അങ്ങോളമിങ്ങോളം, ഗറില്ലയുദ്ധം, ചുട്ടപാഠം.

II. വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

ആഗമനോദ്ദേശ്യം, ചിരന്തനമിത്രം, വാണിജ്യരംഗം, വീരാഗ്രണി, സാമദാനങ്ങൾ, അന്വർത്ഥം, ഗൂഢതന്ത്രം, നിസ്സഹായാവസ്ഥ, ക്ഷോഭാകുലൻ, സമുദ്രാധിപത്യം, അനിഷ്ടസംഭവം, ഉഗ്രപ്രഭ.

III. വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

(എ) മുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ശൈലികളും.

(ബി) പ്രതിനിധി, കുത്തക, ചിരവൈരി, ആധിപത്യം, സിദ്ധാന്തം, അഗ്രണി, ആത്മഹത്യാപരം, അന്വർത്ഥം, നിബന്ധന.

IV. (എ) പര്യായങ്ങൾ പറയുക: ശത്രു, സമുദ്രം, സേനാനി, അനുവാദം.

(ബി) വിപരീതപദം എഴുതുക: അചിരേണ, ദുർനയം,

V. കേവലമോ, പ്രയോജകമോ, എന്നു പറയുക:

കാണിക്കുക, നേടുക, ക്ഷോഭിപ്പിക്കുക, മുക്കുക, പൊറുതികെടുത്തുക, ഉറപ്പിക്കുക, സമ്മതിക്കുക, കൽപ്പിക്കുക, ആക്രമിക്കുക, ഏൽപ്പിക്കുക, കീഴടങ്ങുക, വധിക്കുക

(1) ഗാമയുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം എന്തായിരുന്നു?
(2) പറങ്കികൾ സാമൂതിരിയോടു പിണങ്ങാൻ എന്തായിരുന്നു കാരണം?
(3) പറങ്കികൾ കൈക്കൊണ്ട ദുർന്നയം എന്തായിരുന്നു?
(4) ചാലിയംകോട്ട സാമൂതിരിയുടെ കഴുത്തിനു നേരെ ചൂണ്ടിയ ഒരു തോക്കായിരുന്നു—വിശദീകരിക്കുക.
(5) എത്രാമത്തെ കുഞ്ഞാലിയാണ് ചാലിയംകോട്ട തകർക്കുന്നതിൽ സാമൂതിരിക്ക് സഹായിയായിരുന്നത്?
(6) ചാലിയം കോട്ടയുടെ ഉപരോധനത്തിന് പറങ്കികൾ എങ്ങനെ പകരം വീട്ടി?
(7) കുഞ്ഞാലി രണ്ടാമന്റെയും, നാലാമന്റെയും, സമരരീതിയുടെ പ്രത്യേകതയെന്ത്?
(8) കുഞ്ഞാലി മൂന്നാമന്റെയും, നാലാമന്റെയും, വീര്യപരാക്രമങ്ങൾ ചുരുക്കി ഓരോ ഖണ്ഡികയിൽ പ്രതിപാദിക്കുക.

പാഠം 12

പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൾ

ഇത് ഒരു പ്ലാസ്റ്ററിക് യുഗമാണ്. ചുററും ഒന്നുനോക്കൂ. അപ്പോൾ ഈ വസ്തുത ബോധ്യപ്പെടും. പുസ്തകസഞ്ചികൾ അധികവും പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൊണ്ടാണ്. ലോഹപ്പെട്ടികളെക്കാൾ കനംകുറഞ്ഞവയാണ് അവ. വെള്ളം തട്ടിയാൽ തുണിസ്സഞ്ചികളെപ്പോലെ നനയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്ലാസ്റ്ററിക് സഞ്ചികളോട് നിങ്ങൾക്ക് ഇത്ര പ്രിയം. പേനയുടെ മുനയും ക്ലിപ്പുമൊഴിച്ചാൽ പിന്നെയെല്ലാം പ്ലാസ്റ്ററിക്കുതന്നെ. പ്ലാസ്റ്ററിക്കുചെരുപ്പുകളും സാർവ്വത്രികമായിരിക്കുന്നു. കുടയുടെ പിടിയും പ്ലാസ്റ്ററിക്കിൻെറ പിടിയിലായി. സ്ഫടികംപോലെ സുതാര്യമായ പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൊണ്ട് തളികകളും കോപ്പകളും ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. സ്വിച്ച്, ഷേയ്ഡ്, വിദ്യുത് കമ്പികളുടെ ആവരണം മുതലായവയിലെല്ലാം പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകളുടെ വിലാസം കാണാം. ഉടുപ്പുപോലും പ്ലാസ്റ്ററിക്കായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട ടെറിലിൻ പ്ലാസ്റ്ററിക്കിൻെറ ഒരു വകഭേദമാണ്, ഇതൊരു പ്ലാസ്റ്ററിക് യുഗമാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ഇനിയെന്തു വേണം?

മുൻകാലങ്ങളിൽ ജീവിതസാമഗ്രികൾ നിർമ്മിക്കാൻ മനുഷ്യൻ ഉപയോഗിച്ചുപോന്നത് പ്രകൃതിദത്തമായ വസ്തുക്കളാണ്. പാർപ്പിടങ്ങൾ പണിയാനുള്ള കല്ല്, മരം, വസ്ത്രനിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ട പരുത്തി, രോമം, പട്ട്, പാത്രങ്ങളും മററു ഗൃഹോപകരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാനാവശ്യമായ മണ്ണ്, മരം, ലോഹങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ സംഭാവനകളാണ്. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിൻെറ വികാസത്തോടുകൂടി പ്രകൃതിസിദ്ധമായ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട് മനുഷ്യൻ തൃപ്തപ്പെടാതായി. കൃത്രിമമായി അനേകം പുതിയ വസ്തുക്കൾ അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. അവയിലൊന്നാണ് പ്ലാസ്റ്ററിക്ക്. അതിൻെറ പ്രചാരം വർദ്ധിച്ചത് ഈ നൂററാണ്ടിലാണ്.

മുൻപറഞ്ഞ ഉപകരണങ്ങൾ മാത്രമല്ല, കൃത്രിമമായ മനുഷ്യാവയവങ്ങൾപോലും ഇന്നു പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കുന്നു. മണ്ണ്, മരം, റബ്ബർ, പരുത്തി, ലോഹം, മുതലായവയുടെ സ്ഥാനമെല്ലാം പ്ലാസ്റ്ററിക്ക് പിടിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. എത്ര ചൂടേൽപ്പിച്ചാലും മാററംവരാത്ത പ്ലാസ്റ്ററിക്ക് കണ്ടുപിടിച്ചാൽ ലോഹം കൊണ്ട് ഇന്നു നിർമ്മിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങൾക്കും പ്ലാസ്റ്ററിക്ക് മതി എന്നുവരും. ലോഹത്തെക്കാൾ കനംകുറ

വാണ്; വീണാൽ സ്ഫടികത്തെപ്പോലെ തകരുകയുമില്ല; ഈ ഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം ലോഹത്തിൻെറയും സ്ഫടികത്തിൻെറയും സ്ഥാനം ഇപ്പോൾതന്നെ പ്ലാസ്ററിക്ക് കുറെയൊക്കെ കൈയേറിയിരിക്കുന്നു. വീര്യമേറിയ രാസവസ്തുക്കൾക്ക് പ്ലാസ്ററിക്കിൽ ഒരു മാററവും വരുത്തുവാൻ കഴികയില്ല. അതിനാൽ മരുന്നുകളും അമ്ലങ്ങളും മററും സൂക്ഷിക്കാനുള്ള പാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ പ്ലാസ്ററിക്കാണ് സ്ഫടികത്തെക്കാൾ നല്ലത്.

യഥേഷ്ടം രൂപഭേദം വരുത്താവുന്ന പദാർത്ഥത്തെയാണ് പ്ലാസ്ററിക്ക് എന്നു പറയുന്നത്. കോലരക്ക്, കാക്കപ്പൊന്ന് മുതലായവ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നു നേരിട്ടു ലഭിക്കുന്ന പ്ലാസ്ററിക്കുകൾക്ക് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. താപവും മർദ്ദവും ആവശ്യംപോലെ കൂട്ടിയും കുറച്ചും പലതരം പ്ലാസ്ററിക്കുകൾ നിർമ്മിക്കാം. കാർബൺ എന്ന മൂലകത്തിൻെറ സംയുക്തങ്ങളാണ് പ്ലാസ്ററിക്കുകളെല്ലാം. ചായം ചേർത്ത് കൃത്രിമ പ്ലാസ്ററിക്കുകൾ പലനിറത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

പ്ലാസ്ററിക്ക് രണ്ടുവിധമുണ്ട്.—തെർമോപ്ലാസ്ററിക്ക്, തെർമോസെററിങ്ങ് പ്ലാസ്ററിക്ക്. ആദ്യത്തേത് ഉരുക്കി പുതിയ സാധനങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിക്കാം. രണ്ടാമത്തേത് ചൂടുകൊണ്ട് പരിണമിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കൂട്ടു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയാൽ ആവശ്യാനുസാരം വിഭിന്ന ഗുണങ്ങളുള്ള പ്ലാസ്ററിക്കുകൾ നിർമ്മിക്കാം. കടുപ്പമുള്ളതും കനം കുറഞ്ഞതുമായ പ്ലാസ്ററിക്കുകൾ കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന മേശ, കസാല, മുതലായ സാധനങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ വരുന്ന കാലം വിദൂരത്തല്ല. വീടിൻെറ ചുമരും വാതിലും മേൽപ്പുരയും എല്ലാം അചിരേണ പ്ലാസ്ററിക്കായിത്തീർന്നേയ്ക്കാം. അങ്ങനെയായാൽ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു വേറൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് ജോലിമാററമുണ്ടാകുമ്പോൾ വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതുപോലെ വീടും കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാം. എന്തൊരു സൗകര്യം! പ്ലാസ്ററിക്കുവീടുകൾക്കു വെള്ളയടിക്കേണ്ട; ചായം പൂശുകയും വേണ്ട. കഴുകി വൃത്തിയാക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമുണ്ടുതാനും.

ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും പ്ലാസ്ററിക്കുകൊണ്ട് ഒരു വലിയ അസൗകര്യമുണ്ട്. പ്രകൃതിയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ കാലക്രമത്തിൽ ദ്രവിച്ചു മണ്ണടിയുന്നതുപോലെ പ്ലാസ്ററിക്കുകൾ അത്രവേഗത്തിലൊന്നും നശിച്ചുപോകയില്ല. ഈടിൻെറ കാര്യത്തിൽ ഇതൊരു മേൻമയാണ്. എന്നാൽ ഇത് പരിസരദൂഷണത്തിന് ഇടയാക്കും എന്ന കാര്യം മറന്നുപോകരുത്. കേടുപററി ഉപയോഗശൂന്യമായ പ്ലാസ്ററിക് സാധനങ്ങൾ

ചുററും കുന്നുകൂടിയാൽ അതൊരു ശല്യമായിത്തീരും! ഈ ദോഷമില്ലാത്ത പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരുടെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പദങ്ങൾ

വസ്തുത, സാർവത്രികം, സുതാര്യം, വിലാസം, ടെറിലിൻ, പ്രകൃതിസിദ്ധം, രാസവസ്തു, അമ്ലം, മൂലകം, സംയുക്തം, പരിണമിക്കുക, ആവശ്യാനുസാരം, പരിസരദൂഷണം.

ശൈലികൾ:—മണ്ണടിയുക, കുന്നുകൂടുക.

അഭ്യാസങ്ങൾ

I. വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

പ്രകൃതിസിദ്ധം, ജീവിതസാമഗ്രികൾ, ഗൃഹോപകരണങ്ങൾ, ആധുനികശാസ്ത്രം, വിഭിന്ന ഗുണങ്ങൾ, ആവശ്യാനുസാരം, പരിസരദൂഷണം.

II. വാക്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുക:

സാർവത്രികം, വസ്തുത, വിലാസം, ആവശ്യാനുസാരം, പരിസരദൂഷണം, മണ്ണടിയുക, കുന്നുകൂടുക, പ്രകൃതിസിദ്ധം.

III. വിപരീതപദം പറയുക:

കൃത്രിമം, പ്രിയം, ദൂഷണം, ആവശ്യം.

IV. കാരിതകൃതികളെയും അകാരിതകൃതികളെയും വേർതിരിക്കുക:

നോക്കുക, നനയുക, ഉരിക്കുന്നു, തെളിയിക്കുക, നിർമ്മിക്കുക, ഉണ്ടാക്കുക, എടുക്കുക, തകരുക, കൈയേറുക, ഉരുക്കുക, പരിണമിക്കുക.

V. 1 ഇതൊരു പ്ലാസ്റ്ററിക്‌യുഗമാണ്—എന്തുകൊണ്ട്?

2 പ്ലാസ്റ്ററിക്ക് എന്നാൽ എന്ത്?

3 പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് നേരിട്ടുലഭിക്കുന്ന പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൾക്ക് രണ്ട് ഉദാഹരണം പറയുക?

4 എങ്ങനെയാണ് പലതരം പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൾ ഉണ്ടാകുന്നത്?

5 പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകളിലെല്ലാം പൊതുവായി കാണുന്ന മൂലകം ഏത്?

6 പ്ലാസ്റ്ററിക്കുകൾക്കുള്ള ദോഷമെന്ത്?

7 തെർമോപ്ലാസ്റ്ററിക്കിനും തെർമോ സെററിംങ് പ്ലാസ്റ്ററിക്കിനും, തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്ത്?

8 പ്ലാസ്റ്ററിക്കിന്റെ ഗുണങ്ങളും ഉപയോഗങ്ങളും സംഗ്രഹിച്ച് രണ്ടു ഖണ്ഡികയിൽ പ്രതിപാദിക്കുക.

പാഠം 13

കീശനൊടേൽപ്പാൻ

''രാവണനെന്നതുകേരംക്കുന്നേരം
ദേവകളൊക്കെ വിറച്ചീടുന്നു.
കേവലമിഹ ഞാൻ ഭദ്രം പറക-
ല്ലേവർക്കും ഭയമുണ്ടിഹ നിന്നെ.
എങ്കിലുമുണ്ടൊരു വാർത്തകളിപ്പോരം
ലങ്കാധിപതെ, നിന്നൊടുണർത്താൻ.
ശങ്കയുമുണ്ടതു പറവതിനും ശിവ-
ശങ്കര! യെന്നതുമാത്രം പറയാം.
വാനവർവരനുടെ മകനായിട്ടൊരു
വാനരനുണ്ടീ ഭുവനതലത്തിൽ.
നാനാജനവും മാനിക്കുന്ന ഭ-
വാനെക്കൊണ്ടു ദുഷിച്ചീടുന്നു!
ആശരവരനാം നിന്നെക്കൊണ്ടൊരു
കീശൻ വളരെ ഹസിച്ചീടുന്നു!
നാശമവനു വരുത്തീടാഞ്ഞാൽ
മോശം നിന്നുടെ കാര്യമശേഷം.
കല്യനവൻ പറയുംമൊഴി നിന്നൊടു
ചൊല്ലുവതിന്നു ഭയം കുറെയുണ്ട്.
'പുല്ലുമെനിയ്ക്കു ദശാസ്യനുമൊക്കു' മി-
തെല്ലാമവനുമുരച്ചീടുന്നു.
നല്ലൊരുവടികൊണ്ടവനെത്തല്ലി-
പ്പല്ലുകളൊക്കെയുതിർത്തുടനവനുടെ-
യെല്ലുകളുള്ളതിടിച്ചുനുറുക്കി.
കൊല്ലാക്കൊല ചെയ്തവനുടെയരയിൽ
നല്ലൊരു വള്ളി വലിച്ചുമുറുക്കി
ട്ടെല്ലായിടവും കൊണ്ടുനടക്കണ-
മല്ലാതെകണ്ടവനുടെ ഗർവ്വുക-
ളെല്ലാമിന്നു ശമിക്കുകയില്ലാ.
ഇക്കഥപലരും കേരംക്കുംമുമ്പെ
വെക്കംചെന്നു പിടിച്ചുനമുക്കാ-
മർക്കടവീരനെ നമ്മുടെ ലങ്കയി-
ലാക്കണമതിനു ഗമിക്കണമധുനാ.
മുക്കുതുളച്ചൊരു ചരടും കോർത്ത-
ക്കാൽക്കുമരയ്ക്കും ചങ്ങലയിട്ടൊരു
മുക്കിൽപ്പെരിയൊരു കുററിതറച്ചു
തളയ്ക്കണമെന്നേ മതിയായുള്ളൂ.

ഇക്കണ്ട കിടാങ്ങൾക്കു കളിപ്പാ-
നക്കപി കൊള്ളാമെന്നു ധരിക്ക.
ഇക്ഷണമതിനു പുറപ്പെട്ടീടുക
രാക്ഷസകുലമൌലേ മടിയാതെ!''

....

''ഇത്ഥം ബാഹുപരാക്രമമുള്ളൊരു
നക്തഞ്ചരനാം നമ്മെ ദുഷിക്കും
ശക്തനതാകും വാനരവരനോ-
ടുത്തരമിന്നിഹ ചോദിക്കേണം.
കൊണ്ടാ തേരും കുതിരയുമാശര-
കുഞ്ജരൻമാരെ സപദി നടപ്പിൻ.
വേണ്ടുംപടയുടെ കോപ്പുമെടുത്തഥ
മണ്ടിനടപ്പിൻ മടികൂടാതെ.
അണ്ടർകുലേശ്വരനന്ദനനായി-
ട്ടുണ്ടൊരു വാനരനൊരു ദിശി, യീദശ-
കണ്ഠൻതന്നെ കൂട്ടാക്കാതെ,
തണ്ടുകളോരോന്നുര ചെയ്യുന്നു.
ശണ്ഠ തുടങ്ങണമവനൊടു വാനര-
കണ്ടകനെക്കൊല ചെയ്യണമിപ്പോൾ.
വെക്കം രാക്ഷസരൊക്കെ നടപ്പിൻ
തക്കംനോക്കീട്ടവനൊടടുപ്പിൻ.
മർക്കടവരനെത്തല്ലിക്കൊന്നു തി—
രിക്കണമതിനു ഗമിക്കണമധുനാ.''
ഇത്തരമുരചെയ്തത്തലകന്നുക-
രത്തിലെടുത്തു പിടിച്ചു കൃപാണം.
ഉത്ഥാനം ചെയ്യുമ്പോളവനോ-
ടിത്ഥം കിമപി പറഞ്ഞു മുനീന്ദ്രൻ:
''എന്തൊരുവിധമിതു പംക്തിമുഖാ, തവ
ഭ്രാന്തു പിടിച്ചവനെന്ന കണക്കെ.
സ്വാന്തേതങ്ങടെ കരബലമൊന്നും
ചിന്തിക്കാതെ പറഞ്ഞീടുന്നു!
ഉൽക്കട വീര്യനതെങ്കിലുമിന്നൊരു
മർക്കടകീടനെയങ്ങുജയിപ്പാൻ
രാക്ഷസരൊക്കെ നടക്കണമെന്നതി—
രൂക്ഷതയോടു പറഞ്ഞതുമുചിതം.
ആയുധപാണികളായിട്ടൊരു പതി-
നായിരമാളുകളോടിട ചേർന്ന്.
പോയീടുന്നതു കൊള്ളാം പുനരുട-
നായോധനമൊരു വാനരനോട്.
ഈവകയൊന്നും പറയരുതെ മമ-
രാവണ! ചേരുകയില്ല നിനക്ക്.

സേവൻമാരാം ഞങ്ങരാക്കും പുന-
രേവം വാക്കുകളുചിതവുമല്ലാ.
വില്ലും വേണ്ടാ, ശരവുംവേണ്ടാ,
വില്ലാളികളിവരാരുംവേണ്ടാ,
നല്ലപരാക്രമമുള്ള ഭവാനൊരു
പുല്ലും സംപ്രതി ബാലിയുമൊക്കും.
കീശനൊടേൽപ്പാനായുധമായതു
പാശമതെന്നു ധരിച്ചീടേണം.''

ബാലിവിജയം തുള്ളൽ.] [കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർ.

അഭ്യാസം

1. 'ശങ്കയുമുണ്ടതു പറവതിനും' എന്താണ് ശങ്കയ്ക്കു കാരണം?

2. 'വാനവർ വരനുടെ മകനായിട്ടൊരു വാനരനുണ്ടീ ഭുവനതലത്തിൽ', എന്തിനാണ് ബാലിയുടെ അച്ഛൻ ആരെന്ന കാര്യം നാരദൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നത്?

ഈ സൂത്രം ഫലിച്ചുവെന്നു കാണിക്കുന്ന ഭാഗം രാവണൻെറ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുക.

3. ''ആശരവരനാം നിന്നെക്കൊണ്ടൊരു

കീശൻ വളരെ ഹസിച്ചീടുന്നു.''—കുരങ്ങനുള്ള പല പര്യായങ്ങളിൽ 'കീശൻ' എന്തിനു തെരഞ്ഞെടുത്തു?

4. ''വാനവർ വരനുടെ മകനായിട്ടൊരു

വാനരനുണ്ടീ ഭുവനതലത്തിൽ''—'വാനവർ വരൻ, വാനരൻ' എന്നീ പദങ്ങരാതന്നെ പ്രയോഗിച്ചതെന്തിന്?

5. 'നമ്മുടെ ലങ്കയിൽ'—'നമ്മുടെ' എന്ന പദം ചേർത്തതെന്തിന്?

6 'രാക്ഷസകുണ്ഠൻമാരെ'—ഈ പദം എന്തു ഭാവത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?

7. രാവണനെ ഒററയ്ക്ക് ബാലിയുടെ നേരെ പോരിന്നിറക്കാൻ നാരദൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന സൂത്രമെന്ത്?

8. തൻമയത്വമുള്ള വർണ്ണനയ്ക്ക് ഉദാഹരണമായി ഏതു വരികരാ ഉദ്ധരിക്കാം?

9. ''പ്രാസംകൊണ്ടു കളിക്കാൻ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാർക്ക് ഒരു പ്രയാസവുമില്ല''. ഉദാഹരണങ്ങരാ എടുത്തു കാണിക്കുക?

പ്രവർത്തനം

1. ഈ ഭാഗം തുള്ളലായി അരങ്ങേററുക.
2. ഈ ഭാഗം തന്നെ നൃത്തനാടകമായി അഭിനയിക്കുക.

— —

ഡോക്ടർ ചെമ്പകരാമൻ പിള്ള

ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് (1914-1918) ജർമ്മനിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന ഭാരതീയരായ ദേശാഭിമാനികളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യം നേടാൻ തീവ്രയത്നം ചെയ്ത വിപ്ലവകാരികളിൽ പ്രമുഖനാണ് ഡോക്ടർ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള.

ചെമ്പകരാമൻ 1891 സെപ്ററംബർ 15-ാംതീയതി തിരുവനന്തപുരത്ത് ജനിച്ചു. അച്ഛൻ ചിന്നസ്വാമിപ്പിള്ള തിരുവിതാംകൂർ പോലീസ് വകുപ്പിൽ ഒരു ഹെഡ്കാൺസ്ററബിൾ ആയിരുന്നു. കൊട്ടാരം ഡോക്ടറായിരുന്ന പത്മനാഭപിള്ളയുടെ പുത്രി നാഗമ്മാൾ ആയിരുന്നു അമ്മ. ഈ ദമ്പതിമാരുടെ പ്രഥമ സന്താനമായി കഥാപുരുഷൻ ജനിച്ചു.

ജൻമഗൃഹത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു പ്രാഥമിക വിദ്യാലയത്തിലാണ് ചെമ്പകരാമൻെറ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചത്. പിന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ രാജകീയ ഹൈസ്ക്കൂളിൽ ചേർന്നു പഠിച്ചു. ഹൈസ്ക്കൂൾ ക്ലാസ്സുകളിൽവച്ച് ആ ബാലൻ ഇംഗ്ലീഷിലും ചരിത്രത്തിലും സവിശേഷമായ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. മാതൃകാദ്ധ്യാപകനും പ്രശസ്ത പണ്ഡിതനുമായിരുന്ന റാവുസാഹിബ് ഓ. എം. ചെറിയാൻ തൻെറ ശിഷ്യനായിരുന്ന ചെമ്പകരാമനെപ്പററി പിൽക്കാലത്ത് മനോരമയിൽ ചില സ്മരണകൾ എഴുതുകയുണ്ടായി. അതിലൊന്നു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

ഹൈസ്ക്കൂളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് ഒരിക്കൽ ചെമ്പകരാമൻപിള്ള പിതാവോടൊത്ത് ഓ. എം. ചെറിയാൻെറ ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു. പുത്രനെ സംബന്ധിച്ച് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു പ്രശ്നത്തിൽ ഗുരുനാഥൻെറ ഉപദേശം തേടുകയായിരുന്നു പിതാവിൻെറ സന്ദർശനോദ്ദേശ്യം. അക്കാലത്ത് തിരുവനന്തപുരം നഗരവീഥികളിൽ അലഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന ഒരു വെള്ളക്കാരൻ പലരുടെയും ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. സ്ട്രിക്ക്ലാൻഡ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ആ സായ്വിൻെറ പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ ആർക്കും അറിയാമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ജന്തു ശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകം താത്പര്യമുള്ളതായി പലരും ധരിച്ചിരുന്നു. പാററ, അരണ, തേൾ മുതലായ ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചു വളർത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ചെമ്പകരാമൻപിള്ളയെപ്പോലെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സഹായം

61/9002/MC-4A.

തേടിപ്പോന്നു. അങ്ങനെ ചെമ്പകരാമനും സഹപാഠിയായ ഒരു പത്മനാഭനും ധാരയുടെ പ്രത്യേക വാൽസല്യത്തിനു പാത്രമായി. സായ്‌വിൻെറ വേഷവും നടത്തവും മററും കേവലം അപരിഷ്കൃതമായിരുന്നു. മുഷിഞ്ഞ കുപ്പായം, അയഞ്ഞുതൂങ്ങിയ കാലുറ, ചായംപൂശി മിനുപ്പിക്കാത്ത പാദരക്ഷ, സാമാന്യം വലുതായൊരു കുടയും:—ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ വേഷം. അജ്ഞാതചരിത്രനും വിചിത്രവേഷനും ആയ ധാര നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയാണെന്നും ചെമ്പകരാമനെയും പത്മനാഭനെയും തൻെറ കൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് പിതാവ് ചെമ്പകരാമനൊത്ത് ഗുരുസന്നിധിയിൽ എത്തിയത്. ചെറിയാൻ അവർകാം സ്ട്രിക്ക് ലാൻഡിൻെറ കൂടെ കുട്ടിയെ അയയ്ക്കുന്നതിൽ അനുകൂലാഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു. ധാര പുറമെ കാണുന്നതുപോലെ കേവലം സാധാരണനല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൂടെപോകുന്നത് ചെമ്പകരാമനു ശ്രേയസ്കരമായിരിക്കുമെന്നും ചെറിയാൻ ഉപദേശിച്ചു.

ചെമ്പകരാമനും പത്മനാഭനും സായ്‌വിനോടൊന്നിച്ച് തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് കൊളംബിലേക്ക് തിരിച്ചു. എന്നാൽ പത്മനാഭൻ അവിടെനിന്ന് സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങുകയാണു ചെയ്തത്. സ്ട്രിക്ക്ലാൻഡും ചെമ്പകരാമൻ പിള്ളയും കൂടി കൊളംബിൽ നിന്നു ഇററലിയിലേയ്ക്ക് പോയി. സായ്‌വ് ചെമ്പകരാമനെ അവിടെയുള്ള സ്ക്കൂൾ ഓഫ് ലാംഗ്വേജ് എന്ന വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർത്തു. സായ്‌വ് ധനവാനും കഴിവുററവനുമാണെന്ന് യൂറോപ്യൻ പര്യടനത്തിനിടയിൽ ചെമ്പകരാമൻ മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെൻറിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു ജർമ്മൻ ചാരനാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാനിടയായി.

അചിരേണ ധാരയോടുകൂടി ചെമ്പകരാമൻ ജർമ്മനിയിലെത്തി. ബെർളിൻ സർവ്വകലാശാലയിൽ ചേർന്ന് ധനതത്വശാസ്ത്രം, എഞ്ചിനീയറിംഗ് എന്നീ വിഷയങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചു. അതിനുവേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തത് സായ്‌വ് തന്നെയായിരുന്നു.

ബെർളിനിലെ അന്തരീക്ഷം ചെമ്പകരാമൻെറ താത്പര്യങ്ങളെയും പ്രവർത്തനരംഗത്തെയും വിശാലതരമാക്കിത്തീർത്തു. ആ യുവാവ് ജൻമനാ സ്വാതന്ത്ര്യേച്ഛുവായിരുന്നതിനാൽ പഠിത്തത്തിലെന്നപോലെ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. ബംഗാൾ വിഭജനത്തിനുശേഷം ഇന്ത്യയിലുണ്ടായ രാഷ്ട്രീയാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുടെ മാറെറാലി ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ ഏററവും കൂടുതൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ടത് ബർളിനിലായിരുന്നു.

സ്വന്തം രാജ്യത്ത് വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുപോകാൻ പ്രയാസം നേരിട്ട പല ഭാരതീയയുവാക്കളും ബർളിനിൽ അന്നു താവളമടിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ ചിലരാണ് വീരേൻദ്രനാഥ ചതോപാദ്ധ്യായ (സരോജിനി നായിഡുവിൻെറ സഹോദരൻ) ലാലാഹർദയാൽ, ഭൂപേൻദ്രനാഥ്ദത്ത്, ഡോക്ടർ പ്രഭാകർ എന്നിവർ. 1914-ൽ ചെമ്പകരാമൻ അവരുടെ അണികളിൽ ചേർന്നു. ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോഠം അവരുടെ ഉന്മേഷം വർദ്ധിച്ചു. ജർമ്മൻകാർ ഈ വിപ്ലവകാരികളെ പലവിധത്തിലും പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഇതിനകം ചെമ്പകരാമൻപിള്ള എഞ്ചിനീയറിങ്ങിലും പൊളിററിക്കൽ എക്കണോമിക്സിലും ഡോക്ടറേററു ബിരുദം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. വിപ്ലവകാരികഠം 'പ്രോ ഇൻഡ്യാ ഇൻറർ നാഷണൽ' എന്നൊരു സംഘടന ആരംഭിച്ചു. അതിൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയിരുന്ന പത്രത്തിൽ ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങഠം ഡോ. പിള്ള പതിവായി എഴുതിപ്പോന്നു.

യുദ്ധകാലത്ത് ഡോക്ടർ പിള്ളയുടെ സേവനം ജർമ്മൻ ഗവൺമെൻറ് പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. അക്കാലത്ത് മദ്രാസ് തുറമുഖത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട എംഡൻ എന്ന മുങ്ങിക്കപ്പൽ ബ്രിട്ടീഷ് നാവികശക്തിക്ക് ഒരു പേടി സ്വപ്നമായിത്തീർന്നു. ആ കപ്പലിലെ രണ്ടാം മേധാവി ചെമ്പകരാമനായിരുന്നു.

യൂറോപ്പിൽ പലഭാഗത്തുമായി പാർത്തിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യേച്ഛുക്കളായ ഭാരതീയരെയും, യുദ്ധത്തിൽ ജർമ്മൻകാർ തടവുകാരായി പിടിച്ച ഇന്ത്യൻ ഭടൻമാരെയും ചേർത്ത് ബെർളിനിൽ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ വോളൻറീയർ കോർ എന്ന സംഘടന രൂപവത്ക്കരിക്കുന്നതിൽ ഡോക്ടർ പിള്ളയ്ക്ക് വലിയ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. 1919-ൽ കഥാപുരുഷൻ സഹപ്രവർത്തകൻമാരോടുകൂടി കാബൂളിലെത്തി സ്വതന്ത്രഭാരതസർക്കാരിൻെറ താൽക്കാലികാസ്ഥാനം അവിടെ ഉറപ്പിച്ചു. രാജാമഹേൻദ്രപ്രതാപായിരുന്നു സ്വതന്ത്രഭാരത ഗവൺമെൻറിൻെറ പ്രസിഡൻറ്, മുഹമ്മദ് ബർക്കത്തുള്ള പ്രധാനമന്ത്രിയും. ഡോക്ടർ പിള്ള വിദേശമന്ത്രിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ജർമ്മനിയിൽ നിന്ന് ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ വോളൻറീയർ കോർ കാബൂളിലെത്തിയാൽ ഉടൻ ഇൻഡ്യയിലേക്കു കടന്ന് ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിക്കാം എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതറിഞ്ഞ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെൻറ് വിപ്ലവകാരികളെ പുറത്താക്കാൻ അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ ഗവൺമെൻറിന് അന്ത്യശാസനം നൽകി.

പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ ജർമ്മൻകാർ യൂറോപ്പിലെ യുദ്ധ മുന്നണിയിൽ വിജയിച്ചില്ല. സ്വതന്ത്രഭാരത ഗവൺമെൻറു മായി സഹകരിക്കാമെന്ന പ്രതിജ്ഞ പാലിക്കാൻ ജർമ്മൻകാർക്കു തൻമൂലം സാധിച്ചില്ല. ഒരു ജർമ്മൻ സൈന്യവിഭാഗത്തോടു കൂടി തുർക്കിയുടെ അതിർത്തിയിൽ എത്തിയിരുന്ന ഇന്ത്യൻ വോളൻറീയർ കോറിനെ ബ്രിട്ടീഷ് സേന എതിർത്തു പരാജയ പ്പെടുത്തി; പലരെയും തടവുകാരായി പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി സ്വതന്ത്രഭാരതഗവൺമെൻറ് തിരോധാനം ചെയ്തു.

യുദ്ധത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ ജർമ്മനിയിൽ മടങ്ങി യെത്തിയ ചെമ്പകരാമൻ പിള്ളയ്ക്ക് ജർമ്മൻ ജനത വീരോചിതമായ സ്വീകരണം നൽകി. അനന്തരം അദ്ദേഹം പരാധീനരാഷ്ട്ര ങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു സംഘടന രൂപവൽക്കരിച്ചു. 1928-നിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം നേതാജി സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. അപ്പോഴാണ് മണിപ്പൂരുകാരിയായ ലക്ഷ്മീഭായിയുമായി അദ്ദേഹം പരി ചയപ്പെട്ടത്. ആ പരിചയം വളർന്ന് വിവാഹത്തിൽ കലാശിച്ചു.

വിധിവൈപരീത്യംകൊണ്ട് ആ ദാമ്പത്യം ദീർഘകാലം നിലനിന്നില്ല. 1933-ൽ അദ്ദേഹം രോഗഗ്രസ്തനായി. ഇതി നിടയ്ക്ക് അന്ന് ജർമ്മനിയിൽ അധികാരത്തിലിരുന്ന നാസിക ളുമായി അദ്ദേഹം പിണങ്ങാനുമിടയായി. അവർ പലതര ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു. 1934 മേയ് 26-ാം തീയതി പ്രഷ്യൻ സ്റേററ് ഹോസ്പിററലിൽവച്ച് ആ സ്വാത ന്ത്ര്യസമരസേനാനി അഭീഷ്ടം സാധിക്കാതെ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

ലക്ഷ്മീഭായി വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് ജർമ്മൻ അധികാരി കളിൽ നിന്ന് പ്രാണനാഥൻെറ ചിതാഭസ്മം നേടി ബോംബെ യിലെത്തി. മുപ്പതുകൊല്ലത്തിലേറെക്കാലം അവർ അത് നിധി പോലെ സൂക്ഷിച്ചു. 1966 സെപ്ററംബർ 19-ാം തീയതി ഐ. എൻ. എസ്. ദില്ലി എന്ന പടക്കപ്പലിൽ ചിതാഭസ്മം സാഘോഷം, സാദരം കേരളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. ഒക്ടോബർ രണ്ടാം തീയതി കന്യാകുമാരിയിലെ പാവനതീർത്ഥത്തിൽ അത് ഒഴുക്കി.

സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൻെറ പൊൽപ്പതാക പാറിക്കളിക്കുന്ന കപ്പലിൽ ജൻമഭൂമിയിലേക്ക് മടങ്ങിവരാനാണ് താൻ ആഗ്ര ഹിക്കുന്നതെന്ന് ചരിത്ര പുരുഷൻ പലപ്പോഴും പറയുമായി

രുന്നു. ആ ജീവിതാഭിലാഷം നിറവേറിയത് ഈ വിധത്തി ലാണ്!

''അന്യഥാ ചിന്തിതംകാര്യം
ദൈവമന്യത്രചിന്തയേൽ.''

പദങ്ങൾ

സംഘടിപ്പിക്കുക, സംഘടന, വിപ്ലവകാരി, പ്രമുഖൻ, കഥാപുരുഷൻ, സവിശേഷശ്രദ്ധ, അജ്ഞാതചരിത്രൻ, സന്നിധി, പാദരക്ഷ, പര്യടനം, ചാരൻ, ധനതത്ത്വശാസ്ത്രം, സ്വാതന്ത്ര്യച്ഛരു, രാഷ്ട്രീയാസ്വാസ്ഥ്യം, അന്ത്യശാസനം, തിരോധാനം, രൂപവൽക്കരിക്കുക, വിധിവൈപരീത്യം, രോഗഗ്രസ്തൻ, ചിതാഭസ്മം, സാഘോഷം, സാദരം, ചരിത്രപുരുഷൻ.

ശൈലികൾ

താവളമടിക്കുക, അണികളിൽച്ചേരുക, പേടിസ്സ്വപ്നം.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

തീവ്രയത്നം, പ്രശസ്തപണ്ഡിതൻ, ജന്തുശാസ്ത്രം, അജ്ഞാതചരിത്രൻ, വിചിത്രവേഷൻ, ഗുരുസന്നിധി, ശ്രേയസ്കരം, പ്രവർത്തനരംഗം, ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്ഥാനം, വിധിവൈപരീത്യം, അന്ത്യശാസനം, പരാധീനരാഷ്ട്രങ്ങൾ, രോഗഗ്രസ്തൻ, സ്വാതന്ത്ര്യസമരസേനാനി, ചിതാഭസ്മം, സാഘോഷം, ജീവിതാഭിലാഷം.

II വാക്യത്തിൽപ്രയോഗിക്കുക:

സംഘടന, വിപ്ലവകാരി, പ്രമുഖൻ, കഥാപുരുഷൻ, സവിശേഷം, സന്നിധി, ശ്രേയസ്കരം, പര്യടനം, ചാരൻ, അസ്വാസ്ഥ്യം, പ്രസ്ഥാനം, പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുക, അന്ത്യശാസനം, തിരോധാനം, രൂപവൽക്കരിക്കുക, സാഘോഷം, സാദരം, വിശാലതരം, വിശാലതമം.

III വിപരീതപദം എഴുതുക:

തീവ്രയത്നം, പ്രശസ്തൻ, അജ്ഞാതം, അസ്വാസ്ഥ്യം, വിശാലം.

IV ക്രിയാനാമരൂപം പറയുക:

ജനിക്കുക, പ്രദർശിപ്പിക്കുക, നേടുക, ഗ്രഹിക്കുക, മുഴങ്ങുക,വർദ്ധിക്കുക, പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുക, ചേരുക, ചേർക്കുക, പീഢിപ്പിക്കുക,

V (1) ചെമ്പകരാമൻപിള്ള ജർമ്മനിയിൽപ്പോയി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാൻ എങ്ങനെ ഇടയായി?

(2) എപ്പോഴാണ് ചെമ്പകരാമൻ സായ്‌വിൻെറ യഥാർത്ഥാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയത്?

(3) ഓ. എം. ചെറിയാനും ചെമ്പകരാമനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്തായിരുന്നു?

(4) ഏതു രണ്ടു വിഷയങ്ങളിലാണ് ചെമ്പകരാമൻ പിള്ള ബിരുദം നേടിയത്?

ഏതു സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്ന്? എന്തു ബിരുദം?

(5) ഏതു ഗവൺമെൻറിലാണ് കഥാനായകന് വിദേശമന്ത്രിസ്ഥാനം ലഭിച്ചത്?

(6) ഇൻഡ്യൻ വാളണ്ടിയർ കോറിൻെറ സാഹസിക പരിശ്രമങ്ങൾ എങ്ങനെ പരാജയപ്പെട്ടു?

(7) കഥാപുരുഷൻെറ ജീവിതാഭിലാഷം എന്തായിരുന്നു? അത് എത്രത്തോളം നിറവേറി? എങ്ങനെ നിറവേറി?

(8) ഡോക്ടർ ചെമ്പകരാമൻ പിള്ള ചെയ്ത ദേശസേവനം സംഗ്രഹിച്ച് പത്തുവരിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുക?

പാഠം 15

അമൂല്യലോഹങ്ങൾ

ഏതാണ് ഏററവും വിലകൂടിയ ലോഹം? സ്വർണ്ണം എന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. എന്നാൽ അതിനെക്കാൾ എത്രയോ അധികം വില പിടിച്ച ലോഹങ്ങളുണ്ട്; യുറേനിയം, റേഡിയം, പ്ലാററിനം മുതലായവ. എന്താണ് അവയുടെ അമൂല്യതയ്ക്കു കാരണം? ദൗർലഭ്യവും ആവശ്യത്തിൻെറ ആധിക്യവും തന്നെ.

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിൽ യുറേനിയം എന്ന ലോഹം ഭീകരമെങ്കിലും സാരമായ പങ്കു വഹിച്ചു. അതിൻെറ പരമാണുക്കളെ വിഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ വമ്പിച്ച തോതിൽ ഊർജ്ജം ലഭിക്കുമെന്ന നൂതനശാസ്ത്ര തത്വമുപയോഗിച്ച് അമേരിക്കയുണ്ടാക്കിയ ആദ്യത്തെ അണുബോംബാണ് യുദ്ധത്തിനു പൂർണ്ണവിരാമമിട്ടത്. 1945 ൽ ജപ്പാനിലെ ഹിരോഷിമയിൽ ഒരു അണുബോംബു വീണു; നാഗസാക്കിയിൽ മറെറാന്നും. ജപ്പാൻ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യലോകമാകെ നടുങ്ങി!

രാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേഗത കൂട്ടാനുള്ള ഒരു പദാർത്ഥമായി മാത്രമേ യുറേനിയം അന്നുവരെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളു. അതിൻെറ അണുക്കളെ എളുപ്പത്തിൽ വിഘടിപ്പിക്കാമെന്നും അപ്പോൾ വലിയ ഊർജ്ജം ഉദ്വമിക്കപ്പെടുമെന്നും കണ്ടുപിടിച്ചതോടുകൂടി,

മററൊരു ലോഹത്തിനുമില്ലാത്ത പ്രാധാന്യവും അമൂല്യതയും അതിന്നു കൈവന്നു. ഇന്ന് അണുശക്തി ഉൽപാദിപ്പിക്കുവാൻ യുറേനിയം ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

സാന്ദ്രത കൂടിയ ഒരു വെളുത്ത ലോഹമാണ് യുറേനിയം. 1789-ൽ മാർട്ടിൻ ഹെയ്ൻറിച്ച് ക്ലാപ്പ്രോർത്ത് ഇതു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ പുതിയ മൂലകത്തിന് എന്തു പേരിടണമെന്നാലോചിച്ചപ്പോൾ എട്ടുകൊല്ലം മുമ്പുമാത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്ന യുറാനസ് എന്ന ഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഓർത്തു. അദ്ഭുതകരമായ ആ കണ്ടുപിടുത്തത്തിൻെറ സ്മാരകമായി പുതിയ മൂലകത്തിന് യുറേനിയം എന്നു പേരിട്ടു. യുറാനൈററ്, പിച്ച്ബ്ലെൻഡ് തുടങ്ങിയുള്ള അയിരുകളെ സംസ്കരിച്ചാണ് ഈ ലോഹം എടുക്കുന്നത്. ഈ മൂലകത്തിൽനിന്ന് പ്രകാശകിരണങ്ങൾ സദാ നിർഗ്ഗമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിൻെറ ഫലമായി വീര്യം ക്ഷയിച്ച് യുറേനിയം ക്രമേണ കാരീയമായി പരിണമിക്കുന്നു. അനേക സഹസ്രം വർഷങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ഈ പരിണാമം പൂർത്തിയാകുന്നത്.

യുറേനിയത്തിൻെറ ലവണങ്ങളോടു കലർന്നു കാണപ്പെടുന്ന ഒരപൂർവ്വലോഹമാണ് റേഡിയം. പത്തു ടൺ പിച്ച്ബ്ലെൻഡിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന റേഡിയം അരയൗൺസ് മാത്രമാണെന്നറിയുമ്പോൾ ഈ ലോഹത്തിൻെറ ദുർലഭതയും അമൂല്യതയും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. യുറേനിയത്തിന് നിരന്തരമായി പരിണാമം സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. ഈ പരിണാമത്തിന്നിടയിൽ പല പുതിയ മൂലകങ്ങളും സംജാതമാകുന്നു. അതിലൊന്നാണ് റേഡിയം. അതിനാലാണ് യൂറേനിയത്തിൻെറ സാന്നിധ്യമുള്ള ധാതുക്കളിൽ റേഡിയവും കണ്ടുവരുന്നത്.

1898-ൽ മാഡം ക്യൂറിയെന്ന ഫ്രഞ്ച് ശാസ്ത്രജ്ഞ ഈ ലോഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. അതുവഴി ശാസ്ത്ര പുരോഗതിയിൽ അവരൊരു നാഴികക്കല്ലു നാട്ടി. ഒരു മൂലകത്തെ മറെറാന്നാക്കി മാററാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നായിരുന്നു അടുത്ത കാലംവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. റേഡിയം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഈ സിദ്ധാന്തം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. യുറേനിയത്തിൻെറ പരിണാമഫലമാണല്ലോ റേഡിയം.

ശുദ്ധമായ റേഡിയം തിളക്കമുള്ള ഒരു വെളുത്ത ലോഹമാണ്. ഇരുട്ടിലും അത് പ്രകാശിക്കുന്നു. തുറന്ന സ്ഥലത്തു വയ്ക്കുമ്പോൾ അതിന് വർണ്ണഭേദം വരുന്നു. യുറേനിയത്തെപ്പോലെ തേജഃകിരണങ്ങളെ നിരന്തരമായി ഉദ്വമിക്കുന്നതിനാൽ കാലക്രമത്തിൽ ഇതും കാരീയമായിത്തീരുന്നു. റേഡിയത്തിൽനിന്ന് ഉദ്ഗമിക്കുന്ന രശ്മികൾ അത്യുഗ്രങ്ങളാകയാൽ ശരീരത്തിന് അതീവ

ഹാനികരമാണ്. അതിനാൽ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട ഒരു ലോഹമാണ് റേഡിയം.

റേഡിയം വൈദ്യലോകത്തിൽ പല അദ്ഭുതങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാറാരോഗങ്ങളാണെന്നു കരുതിപ്പോന്നിരുന്ന പലതും റേഡിയം ചികിൽസകൊണ്ട് ശമിപ്പിക്കാൻ ഇന്നു സാധിക്കുന്നു. ത്വഗ്രോഗ ചികിൽസയിൽ റേഡിയത്തിന് ഗണ്യമായ സ്ഥാനം കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. കണ്ഠനാളത്തേയും മററും ബാധിക്കുന്ന അർബുദ രോഗത്തിൻെറ ചികിൽസയിൽ ശസ്ത്രക്രിയ അത്ര സുകരമല്ല. റേഡിയം ചികിൽസയാണ് അതിനു പററിയത്. രോഗം ബാധിച്ച ശരീരകോശങ്ങളെ റേഡിയംരശ്മികരം ഏൽപ്പിച്ച് എളുപ്പത്തിൽ കരിച്ചുകളയാം. ഇതിന്നായി റേഡിയംകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച കൊച്ചു സൂചികരം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

മറെറാരു അമൂല്യലോഹമായ പ്ലാററിനത്തിൻെറ നിറവും വെളുപ്പാണ്. അസാധാരണമായ ചില ഗുണവിശേഷങ്ങരം നിമിത്തം ലോഹങ്ങരംക്കിടയിൽ ഇതിന്നും മാന്യസ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സാധാരണ അമ്ലങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനമോ വായു സമ്പർക്കമോ മററു ലോഹങ്ങളെ എന്നപോലെ, പ്ലാററിനത്തെ ബാധിക്കുന്നില്ല. അതി നാൽ 'കുലീന'മായ ഒരു ലോഹമായി ഇതിനെ പരിഗണിക്കുന്നു. ഉയർന്ന താപനിലയിലേ പ്ലാററിനം ഉരുകുകയുള്ളു. അതിനാൽ പരീക്ഷണശാലകളിൽ രാസപഠനങ്ങരംക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഉപകരണങ്ങരം നിർമ്മിക്കാൻ പ്ലാററിനം ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന്നു പുറമേ, പല രാസപ്രവർത്തനങ്ങളേയും ത്വരിതമാക്കാനും പ്ലാററിനം പ്രയോജനപ്പെടുന്നു.

പ്ലാററിനത്തിൻെറ വർണ്ണശോഭ ആകർഷകമാണ്. ഇച്ഛാനുസാരം ഈ ലോഹത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യാം. അടിച്ചുപരത്താനും നേരിയ കമ്പികളാക്കാനും കഴിയും. അതിനാൽ ആഭരണനിർമ്മാണത്തിലും ഈ ലോഹത്തിന് ഗണ്യമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആസ്ട്രേലിയ, കൊളമ്പിയ, കാലിഫോർണിയ, ദക്ഷിണാഫ്രിക്കാ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്ലാററിനം നിക്ഷേപങ്ങളുണ്ട്. ഭൂഗർഭത്തിൽ ഇനിയും എവിടെയെല്ലാമാണ് ഈ നിധി ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നതെന്ന് ആരറിഞ്ഞു! ഭൂമി രത്നഗർഭയാണല്ലോ.

പദങ്ങരം

യുറേനിയം, റേഡിയം, പ്ലാററിനം, അമൂല്യത, ദൗർലഭ്യം, ആധിക്യം, പരമാണു, വിഘടിപ്പിക്കുക, ഊർജ്ജം, ഉദ്വമിക്കുക, നൂതനശാസ്ത്ര തത്ത്വം, രാസപ്രവർത്തനം, അണുശക്തി, ലവണം, നിരന്തരം, സംജാതമാവുക, സാന്നിധ്യം, തേജഃകിരണം, സുകരം, കുലീനം, ഗുണവിശേഷം, ത്വരിതം, ആകർഷകം, ഇച്ഛാനുസാരം, നിക്ഷേപം, രത്നഗർഭ.

ശൈലികൾ

പൂർണ്ണവിരാമമിടുക, നാഴികക്കല്ലുനാട്ടുക, കൈകാര്യംചെയ്യുക.

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

നൂതനശാസ്ത്രതത്ത്വം, അനേക സഹസ്രം, ശാസ്ത്രപുരോഗതി, പരിണാമഫലം, തേജ:കിരണം, അമൂല്യലോഹം, ഗുണവിശേഷങ്ങൾ, വിശേഷഗുണങ്ങൾ, ഇച്ഛാനുസാരം, രത്നഗർഭ.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

അമൂല്യം, ആധിക്യം, നിരന്തരം, സംജാതം, സുകരം, ആകർഷകം, ഇച്ഛാനുസാരം, ത്വരിതമാക്കുക, സാന്നിധ്യം, പൂർണ്ണവിരാമമിടുക, നാഴികക്കല്ലുനാട്ടുക, കൈകാര്യംചെയ്യുക.

III (a) വിപരീതപദം പറയുക: ദുർല്ലഭം, വിഘടിപ്പിക്കുക, സാന്നിധ്യം, സുകരം, ആകർഷകം.

(b) നാമവിശേഷണരൂപം പറയുക: അമൂല്ല്യത, ദൗർലഭ്യം, ആധിക്യം, പ്രാധാന്യം.

(c) തെററു തിരുത്തുക:

(1) പ്ലാററിനത്തിൻെറ വർണ്ണശോഭ ആകർഷണീയമാണ്.
(2) രാസപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേഗതകൂട്ടാനുള്ള ഒരു പദാർത്ഥമായേ യുറേനിയത്തെ അന്നുവരെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ.

IV കർത്തരിപ്രയോഗമാക്കി മാററുക:

റേഡിയം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഈ സിദ്ധാന്തം (ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരാൽ) ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

കർമ്മണിപ്രയോഗമാക്കി മാററുക:

യുറേനിയത്തിൻെറ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള ധാതുക്കളിൽ റേഡിയവും കണ്ടുവരുന്നു.

V (1) യുറേനിയം, റേഡിയം, പ്ലാററിനം ഇവയുടെ അമൂല്യതയ്ക്കു കാരണമെന്ത്?

(2) യുറേനിയത്തിൻെറ അസാധാരണമായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?

(3) യുറേനിയത്തിൻെറ ഉപയോഗമെന്ത്?

(4) ഏതു വർഷത്തിലാണ് യുറേനിയം കണ്ടുപിടിച്ചത്? ആരു കണ്ടുപിടിച്ചു?

(5) യുറേനിയം എന്നു പേരിടാൻ എന്താണ് കാരണം?

(6) ''റേഡിയം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഈ സിദ്ധാന്തം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു''—ഏതു സിദ്ധാന്തം? ഉപേക്ഷിക്കാൻ കാരണമെന്ത്?

(7) പ്ലാററിനം നിക്ഷേപങ്ങൾ എവിടെയെല്ലാം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു?

(8) ആരാണ് റേഡിയം കണ്ടുപിടിച്ചത്?

VI ഓരോ ഖണ്ഡികയിൽ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിക്കുക:

(1) സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ട് യുറേനിയത്തിനു വരുന്ന പരിണാമം?
(2) റേഡിയത്തിൻെറ ഉപയോഗങ്ങൾ?
(3) പ്ലാററിനത്തിൻെറ വിശേഷഗുണങ്ങളും ഉപയോഗങ്ങളും?

പാഠം 16

പൂമ്പൊയ്ക

നളിനങ്ങളുമാമ്പലും നിറ-
ഞ്ഞൊളിചിന്നും ജലമാർന്നതാതിടം
അളിയും കളഹംസവും പെടും
കുളിർ പൂമ്പൊയ്കയിതെത്ര മോഹനം!

അളി മൂളി മരന്ദമുണ്ടിതാ
കളിയാടുന്നിതു പൂക്കൾതോറുമേ,
ചലവായുവുലച്ചു തണ്ടലർ-
ക്കുലമാടുന്നു മനോവിനോദനം!

മലരും പല പായലും കല-
ർന്നലയില്ലാതെഴുമിസ്സരോവരം
ജലദങ്ങളൊടൊത്തുതാരകാ-
വലിചിന്നും ഗഗനത്തിനൊപ്പമാം.

പരമപ്രകൃതിപ്രഭാവമേ-
തൊരുവൻ തീരമണഞ്ഞുകണ്ടിടും
കരളും നയനങ്ങളും കുളിർ-
ത്തമരുന്നൂ, ഭുവി ഭാഗ്യവാനവൻ!

കുസുമാഞ്ജലി] [കുറുവാന്തൊടി ശങ്കരനെഴുത്തച്ഛൻ

അഭ്യാസം

(1) 'ഭുവി ഭാഗ്യവാനവൻ'—ആരാണ് ഭാഗ്യവാൻ? എന്തുകൊണ്ട്?

(2) ഭിന്നവർണ്ണങ്ങളുടെ മേളനംകൊണ്ട് പൊയ്കയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന മനോഹരത ഏതു പദ്യത്തിലാണ് സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്?

(3) 'നൃത്തഗീതങ്ങൾ നടക്കുന്ന രംഗമാണ് പൊയ്ക' ഈ ആശയം അടങ്ങിയ ശ്ലോകമേത്?

(4) ''ഗഗനത്തിനൊപ്പമാം'' ഏത്? എന്തുകൊണ്ട്?

(5) പൊയ്കയിലെ പായലിനെ ഏതിനോടുപമിച്ചിരിക്കുന്നു?

(6) പൊയ്കയിലെ പൂക്കളെ ഏതിനോടുപമിച്ചിരിക്കുന്നു?

പ്രവർത്തനം

ഇതേ വൃത്തത്തിൽ (രീതിയിൽ) എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് അക്ഷരശ്ലോകമൽസരം നടത്തുക.

പാഠം 17

ജീവന്റെ ഉൽപ്പത്തിയും പരിണാമവും

നമ്മുടെ ആവാസരംഗമായ ഭൂമി ഒരു കാലത്ത്—കണക്കാക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം പ്രാചീനമായ ഒരു കാലത്ത്—കത്തിജ്ജ്വലിക്കുന്ന ഒരു ഗോളമായിരുന്നു. അനേകകോടി വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് അതിന്റെ ഉപരിതലം തണുത്തുറച്ച് പാറയായി. അന്ന് ഭൂമിയിൽ ഒരിടത്തും ജീവന്റെ ഒരു സ്ഫുരണംപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ ചന്ദ്രമണ്ഡലംപോലെ നിർജ്ജീവമായ ഒരു പാറപ്പരപ്പു മാത്രമായിരുന്നു അന്നത്തെ ഭൂതലം. പിന്നീട് വളരെ വർഷങ്ങളോളം നിരന്തരമായി മഴപെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി പാറകൾ പൊടിഞ്ഞ് മണ്ണുണ്ടായി. ആഴം കൂടിയ സ്ഥലത്ത് വെള്ളമത്രയും കെട്ടിനിന്നു. അങ്ങനെ സമുദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായി. ഒടുവിൽ കാർമേഘമാലകൾ അകന്നു. ആകാശം തെളിഞ്ഞു. വെളിച്ചവും ചൂടും നൽകിക്കൊണ്ട് സൂര്യൻ പ്രകാശിച്ചു. ജീവന്റെ ഉൽപ്പത്തിക്ക് അരങ്ങൊരുങ്ങി.

അണുവിന്റെ രൂപത്തിലാണ് ജീവൻ ആദ്യം അങ്കുരിച്ചത്. സമുദ്രമായിരുന്നു അതിന്റെ ഈററില്ലം. ജീവാണുക്കൾ അതിവേഗം പെരുകിപ്പെരുകി വന്നു. അവ ഒരു ലക്ഷ്യവുമില്ലാതെ ആഴിയിൽ വളരെക്കാലം അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു. ഇക്കാലമത്രയും അവ ഭൂമിയിലെ പ്രതികൂലപരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നിലനിൽക്കാനുള്ള സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. ചിരകാലംകൊണ്ട് ചില ജീവാണുക്കൾക്ക് ജലാശയങ്ങളുടെ ഇരുളടഞ്ഞ അടിത്തട്ടിൽ തഴച്ചുവളരാനുള്ള കഴിവു കൈവന്നു. അവ വെള്ളത്തിനടിയിലെ ചേററിൽ സസ്യങ്ങളായി കുരുത്തു. മററു ചിലത് വിചിത്രാകൃതിയിലുള്ള ചരണങ്ങളെ ഉത്പാദിപ്പിച്ച് ജലധികളുടെ അടിയിൽ ഇഴഞ്ഞുനടക്കുന്ന ജന്തുക്കളായി മാറി. മൂന്നാമതൊരു വർഗ്ഗം ആഹാരം അന്വേഷിച്ച് ആഴിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കാനുള്ള കഴിവു നേടി. ഇവയാണ് കാലക്രമത്തിൽ മൽസ്യങ്ങളായി പരിണമിച്ചത്.

ഇതിനിടയ്ക്ക് സമുദ്രാന്തർഭാഗത്തെ സസ്യങ്ങൾ അപരിമിതമായി വളർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ അവിടെ വലിയ തിക്കും തിരക്കും അനുഭവപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ അവയ്ക്ക് പുതിയ വാസസ്ഥലങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുപോകേണ്ടിവന്നു. കടലോരത്തുള്ള പാറക്കെട്ടുകളിലും ചതുപ്പുനിലങ്ങളിലും മൺതിട്ടുകളിലും

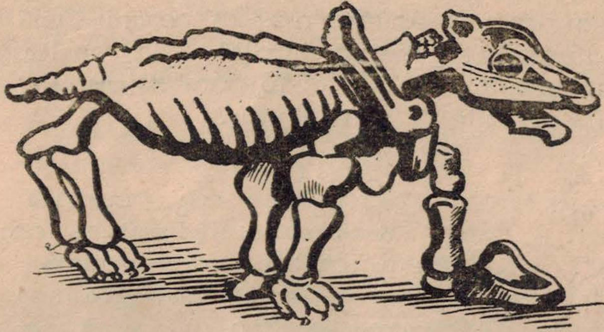
അവ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. സമുദ്രം വേലിയേററത്താൽ ദിനംപ്രതി രണ്ടുനേരം അവയെ ഉപ്പുവെള്ളത്തിൽ ആഴ്ത്തിപ്പോററിപ്പോന്നു. മററു സമയങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിനു പകരം വായുവിൽ മുഴുകി ജീവിക്കാൻ അവ ശീലിച്ചു. പിന്നീട് വൻമരങ്ങളും വള്ളികളും ചെടിപ്പടർപ്പുകളുമായി അവ രൂപംകൊണ്ടു.

ചില മൽസ്യങ്ങളും കടൽവിട്ട് കരയ്ക്കു കയറി. വെള്ളത്തിലും കരയിലും ഒരുപോലെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യാൻ അവ പഠിച്ചു. വെള്ളത്തിൽനിന്ന് കരയ്ക്കു കയറിയ ജീവികൾ പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ജീവിക്കാൻ പററിയ വിധം സ്വന്തം ശരീരഘടനയെ പരിഷ്ക്കരിച്ചു. ചതുപ്പുനിലങ്ങളിൽ ഇഴഞ്ഞു നടക്കാൻ ഉതകുന്ന പാദങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ക്രമേണ ഉണ്ടായി. അങ്ങനെയാണ് ഇഴജന്തുക്കൾ ഉദ്ഭവിച്ചത്. തിന്നുതിന്ന് അവയുടെ ശരീരം വളരെ വലുതായിത്തീർന്നു. മുപ്പതും നാൽപ്പതും അടി നീളമുള്ള ഇഴജന്തുക്കൾ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ സുലഭമായിരുന്നു. താഴേ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളും അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കുറിപ്പുകളും ചരിത്രാതീത കാലത്തെ ഭീമാകാരങ്ങളായ ഇഴജന്തുക്കളെക്കുറിച്ച് ഒരു സാമാന്യബോധം നൽകും.

ചിത്രം (നീണ്ടവാലും നീണ്ടകഴുത്തും ഉള്ള മൃഗം)

പണ്ടുപണ്ടേ കുലമററുപോയ ഒരു ജന്തു. 28 മീററോളമാണ് അതിൻെറ നീളം.

ചിത്രം (ഇഴജന്തുവിൻെറ അസ്ഥികൂടം)

ലക്ഷോപലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു ജന്തുവിൻെറ അസ്ഥികൂടം. കരയിലാണ് ഈ ജന്തു ജീവിച്ചിരുന്നത്. ആഫ്രിക്കയുടെ തെക്കേ അററത്തുള്ള കേപ്കോളനിയിൽനിന്ന് കിട്ടിയതാണ് ഈ അസ്ഥികൂടം. എന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ളവ റഷ്യയിൽനിന്നും കുഴിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ചിത്രം (ബ്രോൻടോസൊരസ്)

വംശനാശം വന്നുപോയ ബ്രോൻടോസൊരസ് (Brontosaurus) ഈ ഭീകരജന്തു ആഫ്രിക്കയിലെ വടക്കൻ റൊഡേഷ്യയിൽ ഇന്നും ജീവിച്ചിരുപ്പുള്ളതായി തദ്ദേശീയരിൽ ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു. 20 മീററാണ് ഇതിൻെറ നീളം. സസ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഭക്ഷണം. വെള്ളത്തിലും കരയിലും ജീവിക്കുന്നു.

പടുകൂററൻമാരായ ഇഴജന്തുക്കൾ ഒരു ദശയിൽ പെട്ടെന്ന് ചത്തൊടുങ്ങി. അത് പരിണാമചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണ്. കാലാവസ്ഥയിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ പ്രതികൂലമായ മാററത്താൽ ഭക്ഷ്യക്ഷാമം നേരിട്ടതോ, ഇഴഞ്ഞോ നീന്തിയോ ആഹാരം തേടിപ്പോകാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം ഉടൽ പെരുത്തുപോയതോ, ഏതാണ് ഇവയുടെ ഉൻമൂലനാശത്തിന് ഇടയാക്കിയത് എന്ന് തീർത്തു പറയാൻ വയ്യ. പത്തുലക്ഷം വർഷങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്ന ഈ കാലഘട്ടം—ഭീമാകാരങ്ങളായ ഇഴജന്തുക്കളുടെ ദശ—പെട്ടെന്ന് അവസാനിച്ചു എന്നുമാത്രം അറിയാം. ആവശ്യത്തിനൊത്തവണ്ണം പ്രകൃതി തൻെറ സൃഷ്ടികളെ പരിഷ്ക്കരിക്കുന്നു; ഉടച്ചുവാർക്കുന്നു. ജീവിതം ഒരു സമരമാണ്. അർഹത്തമമായതു മാത്രം ആ സമരത്തിനെ അതിജീവിക്കും. മററുള്ളവ നശിച്ചു പോകും. ഇത് പ്രകൃതിയുടെ ശാശ്വത നിയമമാണ്.

ഇഴജന്തുക്കളിൽ ചിലത് ഭക്ഷണം തേടി ഇഴഞ്ഞു ചെന്ന് മരങ്ങളിൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു കയറി. അവ അവിടെത്തന്നെ താമസമുറപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ അവയ്ക്ക് പാദങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഇല്ലാതായി. വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് വൃക്ഷത്തിലേക്ക് പറന്നുപകരാൻ പററിയ ചിറകുകളാണ് അവയ്ക്കു വേണ്ടിയിരുന്നത്. അതിനാൽ അവ ശരീരത്തിൻെറ പാർശ്വങ്ങളിലെ ചർമ്മത്തെ വികസിപ്പിച്ച് മുൻകാലുകളോടുചേർത്ത് ചിറകുകളുണ്ടാക്കി. വായുവിലൂടെയുള്ള ഗതിയെ ആവശ്യംപോലെ തിരിച്ചു വിടാനുള്ള പങ്കായമായി വാലിനെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ വഴിക്കുള്ള പരിണാമം പൂർത്തിയായപ്പോൾ പലയിനം പക്ഷികൾ രൂപമെടുത്തു.

തരുലതാദികളായ സസ്യങ്ങൾ മനോഹരമായ മലരുകളും മരന്ദവും മധുരഫലങ്ങളും ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ച് പക്ഷികളെയും പറന്നു നടക്കുന്ന ചെറുപ്രാണികളെയും ആകർഷിച്ച് വിരുന്നൂട്ടി. സസ്യങ്ങളുടെ ബീജങ്ങളെ ലോകത്തിൻെറ നാനാഭാഗത്തുമെത്തിച്ച് ആ ജീവികൾ പ്രത്യുപകാരം ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഭൂമി സസ്യശ്യാമളവും ജന്തു പരിപൂർണ്ണവുമായിത്തീർന്നു.

പദങ്ങൾ

ആവാസരംഗം, സ്ഫുരണം, നിർജ്ജീവം, അങ്കുരിക്കുക, ഈററില്ലം, പരിതഃസ്ഥിതി, ജലധി, ചരിത്രാതീതകാലം, സാമാന്യബോധം, തദ്ദേശീയർ, അർഹത്തമം, അതിജീവിക്കുക, അള്ളിപ്പിടിക്കുക, തരുലതാദികൾ, സസ്യശ്യാമളം, ഭീമാകാരങ്ങൾ, മരന്ദം.

ശൈലി

ഉടച്ചുവാർക്കുക, അരങ്ങൊരുങ്ങുക.

അഭ്യാസം

വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:—ആവാസരംഗം, പരിതഃസ്ഥിതി, ചരിത്രാതീതകാലം, അർഹത്തമം, ഉടച്ചുവാർക്കുക, അരങ്ങൊരുങ്ങുക.

വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:—സസ്യശ്യാമളം, ആവാസരംഗം, നിർജ്ജീവം, പരിതഃസ്ഥിതി, സമുദ്രാന്തർഭാഗം, ചരിത്രാതീതകാലം, സാമാന്യബോധം, തരുലതാദികൾ, ജന്തുപരിപൂർണ്ണം, ഭീമാകാരങ്ങൾ, പരിണാമചരിത്രം, മകേഷ്യക്ഷാമം.

III (a) പിരിച്ചെഴുതി സന്ധിയിൽ ഇരട്ടിച്ച വർണ്ണം ഏതെന്നു പറയുക:

(1) പാറപ്പരപ്പ്, (2) കത്തിജ്ജ്വലിക്കുക, (3) പാറക്കെട്ട്.

(b) സന്ധിചെയ്യുക, സന്ധിയിൽ ഇരട്ടിച്ച വർണ്ണം ഏതെന്നു പറയുക:

(1) ചെടി + പടർപ്പ് (2) അള്ളി + പിടിക്കുക (3) വളരെ + കാലം, (4) ചേറ് + ഇൻ, (5) ശാശ്വത + നിയമം (6) ചതുപ്പു + നിലം, (7) ശരീര + ഘടന, (8) ജന്തുക്കളെ + കുറിച്ച്, (9) പെരുകി + പെരുകി (10) തേടി + തേടി.

(c) വർണ്ണത്തിന് ഇരട്ടിപ്പു വരുന്ന സന്ധിയുടെ പേരെന്ത്? ഏതു വർണ്ണങ്ങളിലാണ് സന്ധിയിൽ ഇരട്ടിപ്പു വരുക?

IV (1) എപ്പോഴാണ് ജീവന്റെ ഉത്പത്തിക്ക് അരങ്ങൊരുങ്ങിയത്?

(2) ജീവൻ ആദ്യമായി ഏതു രൂപത്തിൽ അങ്കുരിച്ചു? എവിടെ അങ്കുരിച്ചു?

(3) പടുകൂററൻമാരായ ഇഴജന്തുക്കളുടെ ദശ എത്രകാലം നീണ്ടുനിന്നു? പിന്നെ അവയ്ക്കെന്തു സംഭവിച്ചു? ഇതിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്ന പരിണാമതത്ത്വമെന്ത്?

V ഓരോ ഖണ്ഡികയിൽ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിക്കുക:—

(1) കരയിലെ സസ്യങ്ങളുടെ ഉത്പത്തിയും വളർച്ചയും.

(2) ഇഴജന്തുക്കളുടെ ചരിത്രം.

(3) പക്ഷികളുടെ ഉത്പത്തി.

പാഠം 18

മൃഗവർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിണാമം

മൽസ്യങ്ങരം, ഇഴജന്തുക്കരം, പക്ഷികരം ഇവയ്ക്കുപുറമേ ബഹുവിധമായ മൃഗങ്ങളും കാലക്രമത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചു. പല കുടുംബങ്ങരം, ഒരേ കുടുംബത്തിൽ പലജാതികരം, ഒരേ ജാതിയിൽ പല ഇനങ്ങരം ഇങ്ങനെ ജന്തുക്കരം പെററുപെരുകി. അനേക ലക്ഷം വർഷങ്ങളിലൂടെ നടന്ന ഈ പരിണാമത്തിനിടയിൽ ചില ഇനങ്ങരം നിശ്ശേഷം നശിച്ചു. മററു ചിലത് പരിത; സ്ഥിതികരംക്കനുസരിച്ച് രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന് ഒന്നു രണ്ടുദാഹരണം എടുത്തു കാണിക്കാം.

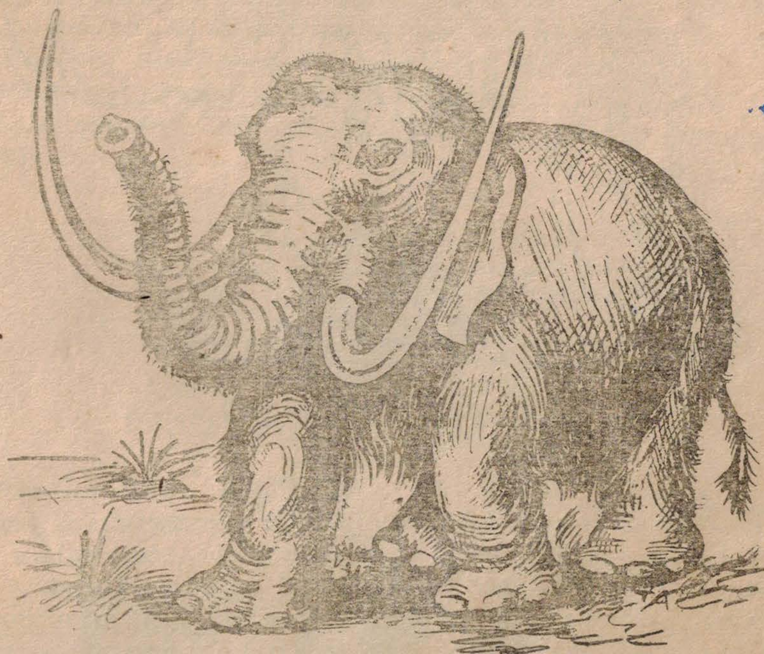

ചിത്രം

നാക്കു നീട്ടിയ മൃഗം മരം കയറുന്നു.

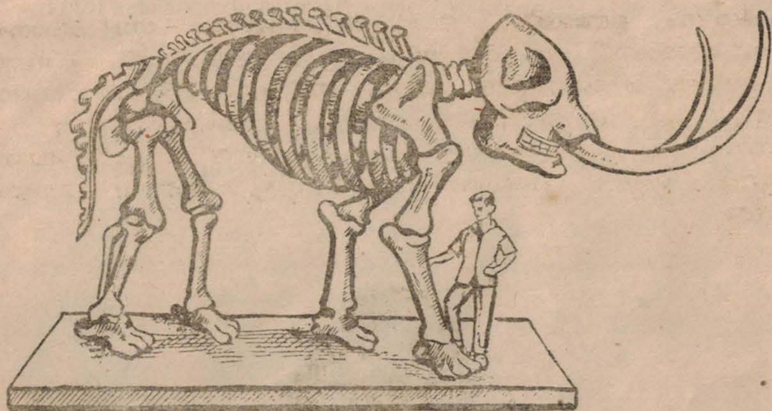
തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ പ്രാകൃതമനുഷ്യർ അതിപുരാതന കാലത്ത് വളർത്തിപ്പോന്നിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്ന ഒരു

മൃഗത്തിൻെറ ചിത്രമാണ് മുകളിൽ ചേർക്കുന്നത്. ജന്തു ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഏട്ടിലേ ഇന്ന് അതിനെ കാണാൻ കഴിയൂ.

ചിത്രം (മഹാദന്തി)

അടുത്തചിത്രം നോക്കൂ. ഒരുതരം ആന അല്ലേ? അതെ, ഗജ ജാതിയിലെ ഒരു പ്രത്യേക ഇനമാണ് ഇത്. കൊമ്പുകൾ ക്കെന്തുനീളം! ദന്തവ്യാപാരികൾ കണ്ടാൽ കൊതിച്ചുപോകും. കൊതിച്ചിട്ട് ഫലമില്ല. ഈ ഇനം ഇന്നില്ല. ആംഗലഭാഷ യിൽ മാമത്ത് (Mammoth) എന്നാണ് ഇതിനു പേർ. നമുക്ക് മഹാദന്തി എന്നു പേർ വിളിക്കാം. പണ്ടുപണ്ട്—ഹിമയുഗത്തിൽ— ഈ മൃഗം വടക്കെ അമേരിക്കയിലെ വനാന്തരങ്ങളിൽ മദിച്ചു നടന്നി രുന്നു. ആനയെപ്പോലെ മഹാദന്തിയും വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകളും ചില്ലകളും ഇളംതടികളുമാണ് തിന്നിരുന്നത്. അന്ന് ഈ ആഹാരം സുലഭമായിരുന്നുതാനും. അതിനാൽ മഹാദന്തിയുടെ വംശ നാശത്തിനു കാരണം ഭക്ഷ്യക്ഷാമമായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. പ്രാകൃതമനുഷ്യൻ വേട്ടയാടി ഈ ഇനത്തെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു വെന്നാണ് ചില ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ ഊഹിക്കുന്നത്. ന്യൂയോർ ക്കിലെ മ്യൂസിയത്തിൽ ഒരു മഹാദന്തിയുടെ അസ്ഥികൂടം പ്രദർശി പ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചിത്രം (മഹാദന്തിയുടെ അസ്ഥികൂടം)

ആ മഹാനഗരിയിൽനിന്ന് 80 കിലോമീററർ അകലെ ഒരിടത്ത് ഒരു ലക്ഷം വർഷത്തോളം മണ്ണിനടിയിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുകയായിരുന്നു ആ അപൂർവ്വവസ്തു. ആ അസ്ഥികൂടത്തിനരികെ ഒരു മനുഷ്യൻ നിൽക്കുന്നതാണ് ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. മഹാദന്തിയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നരൻ എത്ര നിസ്സാരൻ! എന്നിട്ടും അതിപ്രാചീനകാലത്ത് ആ വർഗ്ഗത്തെയാകെ അവൻ ആയുധമേൽപ്പിച്ച് അമ്പോ! മുടിച്ചു കളഞ്ഞു. പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് നാം മനുഷ്യരിൽ എത്തിപ്പോയി. വരട്ടെ, അത്ര ബദ്ധപ്പെടേണ്ട. നരവംശത്തിന്റെ കഥയിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വേറെ ചില പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ കൂടി പറയാനുണ്ട്. അതിലേയ്ക്കു കടക്കാം.

ആദ്യകാലത്തെ ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങൾ—മൽസ്യങ്ങളും ഇഴജന്തുക്കളും, പക്ഷികളും—മുട്ടയിട്ടാണ് വംശവർദ്ധന നടത്തിയിരുന്നത്; ഇന്നും അങ്ങനെതന്നെ. മൃഗങ്ങളും ആദ്യകാലത്ത് മുട്ടയിടുകയാണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ പറയുന്നു. എന്നാൽ കാലക്രമത്തിൽ അവ ഈ രീതി മാററി. പ്രകൃതിയുടെയും ശത്രുവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ജന്തുക്കളുടെയും ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് വർഗ്ഗബീജങ്ങളായ മുട്ടകളെ രക്ഷിക്കാൻ അവ ഒരുപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. വളർച്ച പൂർണ്ണമായി കുഞ്ഞുങ്ങളാകുന്നതുവരെ ബീജങ്ങളെ അവ ഗർഭത്തിൽ ധരിച്ചു. വളർച്ച പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ പ്രസവിച്ചു. പിന്നെ കുറെ നാളുകളോളം കുഞ്ഞുങ്ങളെ പാലൂട്ടി വളർത്തുകയും ചെയ്തുപോന്നു. അന്നുമുതൽ 'സ്തന്യജീവികൾ' എന്ന ഉയർച്ച

ജന്തുവർഗ്ഗം ഉണ്ടായി. ജന്തു ചരിത്രത്തിലെ സുപ്രധാനമായ ഒരു സംഭവമാണ് സ്തന്യ ജീവികളുടെ ഉത്പത്തി. സന്താനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലുണ്ടായ അതിശ്രദ്ധ ജന്തു ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച ഒരു വലിയ പുരോഗതിയായി കരുതപ്പെടുന്നു. ഈ വാസന വളർന്ന് പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിക്കുന്നത് മനുഷ്യനിലാണ്. ഭാവിതലമുറകളുടെ കാര്യത്തിൽ അവനുള്ള ശ്രദ്ധ അന്യാദൃശമാണല്ലോ.

ചിത്രം (ഗറില്ല)

സ്തന്യ ജീവികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു മൃഗം നമ്മുടെ സവിശേഷ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുമാറ് അതാ വേർതിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. ഭക്ഷണവും രക്ഷാസ്ഥാനവും നേടുന്നതിൽ മറേറതു ജന്തുവിനെക്കാളും

അതിനു സാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. ഗറില്ല എന്ന മനുഷ്യക്കുരങ്ങാണ് അത്. ദേഹത്തിന്റെ ഭാരം മുഴുവൻ പിൻകാലുകളിലാക്കി ഏതാണ്ട് നിവർന്നു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടില്ലേ? മുൻ കാലുകൾ ഇരയെ പിടിക്കാനുള്ള അവയവങ്ങളായി—കൈകളായി—മാറിയിരിക്കുന്നു. എത്ര തലമുറകളിലൂടെ ചെയ്ത നിരന്തരപരിശ്രമമാണ് ഈ നേട്ടത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളതെന്നോ! എന്നിട്ടും പരിണാമം പൂർത്തിയായിട്ടില്ല. കൈയും കാലും കുത്തിയാണ് അവന്റെ ഓട്ടം.

മനുഷ്യക്കുരങ്ങുകളോട് ജന്തുശാസ്ത്രപരമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനാണ് ആധുനികമനുഷ്യൻ. ഏതാണ്ട് ഇരുപതു ലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആഫ്രിക്കാവൻകരയുടെ കിഴക്കും തെക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന "ആസ്ട്രലോപിതേകസ്" എന്ന മനുഷ്യക്കുരങ്ങിൽനിന്ന് പരിണാമത്തിന്റെ ഫലമായി മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായി എന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ അംഗീകൃതമായ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ അടുത്ത കാലത്തു നടന്ന ഗവേഷണങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയത് മുപ്പതുലക്ഷം വർഷമെങ്കിലും പഴക്കമുള്ളതാണ് ഈ പരിണാമം എന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മൃഗത്തിനു മനുഷ്യനോടാണ് കൂടുതൽ സാദൃശ്യം, കുരങ്ങനോടല്ല. മനുഷ്യനോളം വലിപ്പമില്ല; എന്നാൽ രണ്ടു കാലിൽ നിവർന്നു നിൽക്കുകയും നടക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതിന്റെ തലയോടും താടിയെല്ലും ഏതാണ്ട് മനുഷ്യന്റേതുപോലെയാണ്. പല്ലുകൾക്ക് നീളംകൂടും. തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പത്തിലാണ് മനുഷ്യനും ഈ മർക്കടനും തമ്മിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസം കാണുന്നത്. ഗറില്ലയുടെയും ആസ്ട്രലോപിതേകസിന്റെയും തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പം ഏറെക്കുറെ തുല്യമാണ്—500 ഘനസെന്റിമീററർ. ആധുനികമനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിന്റെ വലിപ്പമാകട്ടെ 750 മുതൽ 1300 ഘനസെന്റിമീററർവരെയാകുന്നു. മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ വികാസമാണ് മനുഷ്യനെ മർക്കടത്തിൽ നിന്ന് ഉയർത്തിയത്.

ആഫ്രിക്കയിലെ ഭൂമധ്യരേഖാപ്രദേശത്താണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഉദ്ഭവിച്ചതെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. കിഴക്കെ ആഫ്രിക്കയിലെ കെനിയയിൽനിന്ന് ആസ്ട്രലോപിതേകസിന്റെയും ആദിമമനുഷ്യന്റെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ അടുത്തകാലത്ത് ധാരാളമായി കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്ക് മുപ്പതു ലക്ഷം വർഷം പഴക്കമുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രീയമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശുദ്ധജലം കിട്ടാനില്ലാത്തതിനാൽ ഇന്ന് ആ പ്രദേശം മനുഷ്യവാസത്തിന് പററിയതല്ല. എന്നാൽ അതിപുരാതനകാലത്ത് ഭൂമിയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളെല്ലാം മഞ്ഞുകട്ടകൾകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടുകിടന്നിരുന്നപ്പോൾ ഈ മധ്യരേഖാപ്രദേശം സസ്യങ്ങളും ജീവികളും നിറഞ്ഞ് ജീവന്റെ വിലാസരംഗമായി വിളങ്ങിയിരുന്നു. ഇര

പിടിക്കാനുള്ള സൗകര്യമോർത്ത് പ്രാകൃതമനുഷ്യൻ അവിടെപാർപ്പുറപ്പിച്ചു. കാലാവസ്ഥയിൽ പ്രതികൂലമായ മാററങ്ങൾ സംഭവിച്ചപ്പോൾ, തൻെറ ഇരകളോടൊപ്പം, അവനും കൂടുതൽ സുഖകരങ്ങളായ പാർപ്പിടങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് അന്യദേശങ്ങളിലേക്കു പോയി.

""മുട്ടയായും പുഴുവായും — നിറം
പെട്ട ചിറകുകളാർന്നു
പട്ടററവിണ്ണിൽപ്പറന്നു — മലർ
മട്ടുണ്ണും പൂമ്പാററയായും
പോകുന്നിതേ മാറിമാറി — പ്പല
പാകത്തിലേകബീജംതാൻ.
വൃക്ഷമായും ചെടിയായും — പരം
പക്ഷിയായും മൃഗമായും
ലക്ഷം ജൻമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ — ജന്തു
പക്ഷേ മനുഷ്യനായെന്നാം.''

എന്ന് മഹാകവി കുമാരനാശാൻ പാടിയിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക

പദങ്ങൾ

ആവിർഭവിക്കുക, മാമത്ത്, മഹാദന്തി, വനാന്തരം, പ്രാകൃതമനുഷ്യൻ, ഗർഭപാത്രം, സ്തന്യജീവി, പരമകാഷ്ഠപ്രാപിക്കുക, ഭാവിതലമുറ, അന്യാദൃശം, നരവംശം, ഗജജാതി, ആസ്ട്രേലോപിതേകസ്, അംഗീകൃതം, ആദിമമനുഷ്യൻ.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

വനാന്തരം, പ്രാകൃതമനുഷ്യൻ, ആദിമമനുഷ്യൻ, വർഗ്ഗബീജം, സ്തന്യ ജീവി, ഗർഭപാത്രം, സവിശേഷശ്രദ്ധ, നിരന്തരപരിശ്രമം, ജന്തുശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥം.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക: ആവിർഭവിക്കുക, വനാന്തരം, പരമകാഷ്ഠപ്രാപിക്കുക, അന്യാദൃശം, സവിശേഷശ്രദ്ധ.

III (a) സന്ധി പിരിച്ചെഴുതുക:

വേട്ടയാടുക, പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ, തലയോട്, താടിയെല്ല്.

(b) മുകളിൽ കൊടുത്ത പദങ്ങളിൽ സന്ധികൊണ്ട് പുതുതായി വന്നുചേർന്ന വർണ്ണം ഏത്? ഈ സന്ധിക്ക് എന്താണ് പേർ?

IV (1) സ്തന്യ ജീവികൾ എന്നാൽ എന്ത്?

(2) ഗറില്ലയ്ക്ക് മററു മൃഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള വിശേഷമെന്ത്?

(3) പരിണാമസോപാനത്തിൽ ഗറില്ലയുടെയും മനുഷ്യൻെറയും ഇടയിൽ വരുന്ന ജീവിയുടെ പേർ പറയുക.

(4) മനുഷ്യവർഗ്ഗം എവിടെ ഉദ്ഭവിച്ചു എന്നാണ് ഊഹിക്കപ്പെടുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട്?

(5) ഗറില്ല, ആസ്ട്രലോപിതേകസ് ഇവയ്ക്കും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസം ഏതു വിഷയത്തിലാണ്?

V കുറിപ്പുകൾ എഴുതുക: (1) മഹാദന്തി, (2) ആസ്ട്രലോപിതേകസ്.

പാഠം 19

മൃഗരാജകുടുംബം

കരളിൽക്കനിവാർന്നിടുന്നിതേ
ഖരകണ്ഠീരവിതാനുമീവിധം!
ഒരു ജന്തുവിനും സ്വപുത്രരിൽ—
പ്പരുഷത്വം വിധി നൽകിയില്ലതാൻ

അലിവാർന്നു കിടന്നൊരാടുപോൽ
മുലനൽകുന്നിതു കുട്ടികൾക്കിവൾ
തല ചെന്നു പിടിപ്പിഴയ്ക്കിലും
കലരാ ക്രുദ്ധതയെന്നു തോന്നിടും.

പരതന്ത്രതയോർത്തു കണ്ണുനീ—
രരിയോരുണ്ണികൾതന്നെ നോക്കി നീ
ചൊരിയായ്ക, മൃഗേന്ദ്രവല്ലഭേ!
വരുമാപത്തുകളാർക്കുമൂഴിയിൽ.

പ്രണയത്തൊടു പാർത്തിവൾക്കൊരാൾ
തുണതാനെന്നു കുടുംബചിന്തയാൽ
ഇണയാം ഹരി മന്ദവേഗനാ—
യണയത്താഞ്ഞു നടന്നിടുന്നുതേ.

....

പലതും ബത! ബന്ധനസ്ഥനായ്—
ത്തലകാഞ്ഞോർത്തു നിരാശനായുടൻ
നിലവിട്ടെഴുമൊറ്റ മോഹമൊ—
ത്തലറുന്നങ്ങനെതന്നെ നിന്നിവൻ.

....

അഥവാ, ഗഹനാന്തഗോചരൻ
കഥ കോപോഗ്രരവം കഥിക്കയാം;
കൃതമാമഹിതം സഹിക്കുമോ
ധൃതവീര്യൻ പരതന്ത്രനെങ്കിലും?

ഒരു ഹേതുവുമെന്നി, കേവലം
നരലോകത്തിനു കൗതുകത്തിനായ്
വരുവിപ്പു തടഞ്ഞുതേ നൃപൻ
ഹരിയേ—ഹാ മൃഗചക്രവർത്തിയെ!

കരുതായ്ക കിതവജ്ഞനായ് ഹരേ!
നരപാലൻ നൃപധർമ്മകോവിദൻ;
പരമിങ്ങനെ വെച്ചുപോററുമ—
ത്തിരുമേനിക്കു കൃതജ്ഞനാക നീ.

സിംഹപ്രസവം [കുമാരനാശാൻ]

അഭ്യാസം

(1) ഈ കവിതാഭാഗം വായിക്കുമ്പോൾ എന്തു വികാരമാണ് നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്നത്? —ഭയമോ, അനുകമ്പയോ?

(2) എങ്ങനെയാണ് കവി ഈ വികാരം ജനിപ്പിക്കുന്നത്?

(3) (a) ആദ്യത്തെ ശ്ലോകത്തിൽ കവി സമർത്ഥിക്കുന്ന സാമാന്യതത്വമെന്ത്?

(b) എങ്ങനെയാണ് ഈ തത്വം സമർത്ഥിക്കുന്നത്?

(4) "ഒരാടുപോലിവൾ"—ഈ ഉപമയിൽനിന്ന് എന്തെന്തു ഭാവങ്ങൾ സ്ഫുരിക്കുന്നു?

(5) മൃഗേന്ദ്ര വല്ലഭയെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ കവി ഉപദേശിക്കുന്ന തത്വമെന്ത്? (ഉത്തരം കവി വാക്യത്തിൽ)

(6) "മന്ദവേഗനായണയത്താഞ്ഞു നടന്നിടുന്നിതാ" സിംഹത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യം ഏതു പദംകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നു? തൽക്കാലത്തെ പാരവശ്യം ഏതു പദത്തിൽനിന്നൂഹിക്കാം?

(7) (a) അഞ്ചാമത്തെ ശ്ലോകത്തിൽ സിംഹത്തെ ഏതിനോടു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു?

(b) 'ഒററമേഘം' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതെന്തിന്?

(8) സിംഹം അലറുന്നത് എന്തിനായിരിക്കാം എന്നാണ് കവി കല്പിക്കുന്നത്?

(9) സിംഹത്തിന് രാജാവിനോട് കോപം തോന്നാൻ കാരണമെന്ത്?

(10) ഏഴാമത്തെ ശ്ലോകത്തിൽ ഹരിക്ക് 'മൃഗചക്രവർത്തി' എന്ന വിശേഷണം കൊടുത്തിട്ടുള്ളത് എന്തിനാണ്?

(11) 'നിരുമേനിക്കു കൃതജ്ഞനാക നീ'—എന്തിനുവേണ്ടി ?

(12) സിംഹം നരനാഥനോട് കോപഭാവത്തിൽ എന്തോ പറയുകയാണ് എന്നു സമർത്ഥിക്കാൻ കവി പ്രസ്താവിക്കുന്ന തത്വമെന്ത്?

പ്രവർത്തനം

കുമാരനാശാന്റെ കവിതകളിൽ നിന്ന് ലോകതത്വങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വരികൾ സമാഹരിച്ച് ഹൃദിസ്ഥമാക്കിച്ചൊല്ലുക?

പാഠം 20

മോചനം

I

ഫ്രാൻസിലെ ഒരു കർഷകകുടുംബത്തിൽ ജീൻവാൽജീൻ എന്നൊരു ചെറുപ്പക്കാരനുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ അച്ഛനും അമ്മയും മരിച്ചുപോയി. ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ

രക്ഷയിലാണ് അവൻ പിന്നീട് വളർന്നത്. അവരുടെ ഭർത്താവ് അകാലചരമമടഞ്ഞപ്പോഠ വിധവയായ സഹോദരിയെയും എട്ടു കുട്ടികളെയും പുലർത്തേണ്ട ഭാരം അവൻേറതായി. അവൻ അതികഠിനമായി അധ്വാനിച്ച് ആ ദരി[ദകുടുംബത്തെ ഒരുവിധം പോററിപ്പോന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു കൊടിയ ശൈത്യകാലത്ത് ജോലിയൊന്നും കിട്ടാതെ ആ യുവാവ് വിഷമിച്ചു. വിശപ്പിൽ നീറുന്ന കുട്ടികളുടെ സങ്കടം കണ്ടുസഹിപ്പാൻ കഴിയാതെ ഒരു രാ[തി അയാഠ ഒരു റൊട്ടിക്കടയുടെ വാതിലിലെ കണ്ണാടിപ്പലക മുഷ്ടി കൊണ്ട് ഇടിച്ചുപൊളിച്ചു; ഒരു റൊട്ടിക്കഷണമെടുത്തുകൊണ്ട് ഓടി. കടയുടെ ഉടമസ്ഥൻ പിന്നാലെ പാഞ്ഞുചെന്ന് പുള്ളിയെ പിടിച്ച് പോലീസിൽ ഏൽപിച്ചു. ജീനിൻെറ കൈപ്പടം മുറിഞ്ഞ് ചോര ഒഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കുററം തെളിയിക്കാൻ അ[തയും മതിയായി.

അഞ്ചുകൊല്ലം കഠിനതടവ്; കഴുത്തിൽ കാരിരുമ്പുവലയം; അതിൽ കൂട്ടിവിളക്കിയ കട്ടിച്ചങ്ങലകൊണ്ട് കാലിൽ വിലങ്ങ്; ഈ യാതന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് തടവു കപ്പലിൽ തണ്ടു വലിക്കണം. അതായിരുന്നു അവനു വിധിച്ച ശിക്ഷ. പണിയിൽ തെല്ലൊരു വീഴ്ച വന്നാൽ തോൽച്ചാട്ടവാർ മിന്നൽപ്പിണർപോലെ മുതുകത്തു വീഴും.

അങ്ങനെ നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഠ തടവു ചാടാൻ ഒരു തക്കം കിട്ടി. സോദരിയെയും അനന്യശരണരായ കുട്ടികളെയും ഓർത്തോർത്ത് മനം നൊന്തു നീറിയ ജീൻ തടവുചാടി.

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞില്ല, വീണ്ടും പോലീസിൻെറ പിടിയിൽ കുടുങ്ങാൻ. പുതിയ കുററത്തിൻെറ ഫലമായി ശിക്ഷാവിധി നാലുകൊല്ലം കൂടി നീണ്ടു. ഇതിങ്ങനെ പലതവണ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ അയാഠ നിരാശനായി. വിധിയോടും നിഷ്ഠുരമായ രാജനീതിയോടും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടു തന്നെയും അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദുസ്സഹമായ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും [പതികാരേച്ഛയും ആളിക്കത്തി.

ഭാഗ്യംകെട്ട ആ കുടുംബത്തിനെന്തുപററി? മുറിച്ചു വീഴ്ത്തപ്പെട്ട മാമരത്തിൻെറ ഇലകഠക്കെന്തുപററി എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിക്കാറുണ്ടോ? കരിഞ്ഞലിഞ്ഞ് മണ്ണാവുക! അല്ലാതെന്തു ഗതി!

പത്തൊമ്പതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. ജീൻവാൽജീൻ മോചിതനായി. 109 [ഫാങ്കുണ്ട് കൈയിൽ. പത്തൊമ്പതു കൊല്ലത്തെ സമ്പാദ്യം. അതിൽ അയാഠ അഭിമാനം കൊണ്ടു; ആശ്വാസം തേടി. കീറിപ്പറിഞ്ഞ ഉടുപ്പ്, കൈയിൽ ഒരു മുട്ടൻവടി, മുതുകത്ത്

ഒരു ഭാണ്ഡവും. അതിലൊതുങ്ങും അയാളുടെ സർവ്വ സമ്പത്തുകളും. ചിരകാലത്തെ ചങ്ങലക്കെട്ടുകാരണം ഒരു കാൽ അൽപം വലിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടാണ് നടത്തം. മൊട്ടത്തലയും നീണ്ട താടിയും ആ രൂപത്തെ ഒന്നുകൂടി പ്രാകൃതമാക്കി. കീശയിൽ ഒരു മഞ്ഞക്കാർഡു കിടപ്പുണ്ട്. മോചിപ്പിക്കുമ്പോൾ ജയിൽ അധികൃതർ നൽകിയ പാസ്പോർട്ടാണത്. അതിൽ അയാളുടെ ചരിത്രം വളരെ കമ്പിപിടിപ്പിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്;

"ജീൻവാൽജീൻ—മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട കപ്പൽത്തടവുകാരൻ പത്തൊൻപതു കൊല്ലം ശിക്ഷയനുഭവിച്ചവൻ. അഞ്ചുകൊല്ലം ഭവനഭേദനത്തിന്, പതിന്നാലുകൊല്ലം തടവുചാടാൻ ശ്രമിച്ചതിന്, സൂക്ഷിക്കണം! ആൾ ഭയങ്കരനാണ്!"

പോകുന്നേടത്തൊക്കെ ഈ മോചനപത്രം കാണിക്കണം എന്നാണ് നിയമം! നല്ല ശിപാർശക്കത്ത്!

ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ ജീൻ ഡി—നഗരത്തിലെത്തി. അന്നു രാവിലെ മുതൽ അയാൾ നടക്കുകയായിരുന്നു. വിശപ്പും ദാഹവും പൊറുക്കാൻ വയ്യാ! റോഡരുകിലെ ടാപ്പിൽനിന്ന് കുററ വെള്ളം കുടിച്ചു; അല്പദൂരം നടന്നു; പിന്നെയും വെള്ളം കുടിച്ചു; എന്തെങ്കിലും ആഹാരം കഴിക്കണം. വല്ലേടത്തും രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടണം. പണം കൊടുക്കാൻ ഒരുക്കമാണ്. ചെന്നേടത്തൊക്കെ അക്കാര്യം അയാൾ അഭിമാനപൂർവ്വം ആദ്യമേ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആരുണ്ട് അയാളെ അടുപ്പിക്കാൻ! ഒററ നോട്ടത്തിൽ അയാൾ തടവുപുള്ളിയാണെന്ന് ആരും ഗ്രഹിക്കും. ഉടനെ പേപ്പട്ടിയെപ്പോലെ ആട്ടിയോടിക്കും.

രാത്രിയായി. മഞ്ഞ് കോരിച്ചൊരിയുന്നു. എവിടെ രക്ഷ നേടും! ഹോട്ടലുകളായ ഹോട്ടലുകളിലൊക്കെ കയറിയിറങ്ങി! ഒരിടത്തും സ്ഥലമില്ലപോൽ! "കുതിരലായത്തിൽ പുല്ലിൽ കിടന്നുകൊള്ളാം. വാടക തരികയും ചെയ്യാം," എന്നു കെഞ്ചിനോക്കി. ഫലിച്ചില്ല. നായ്ക്കളെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് അവയൊന്നിച്ച് അന്തിയുറങ്ങാം എന്നാശിച്ച് അങ്ങോട്ടു കയറി. അവ ഒന്നടങ്കം അയാളുടെ നേർക്കു കുരച്ചുചാടി. ഒരു വീട്ടിലേക്ക് കയറിച്ചെന്നപ്പോൾ ഗൃഹനായകൻ ജാലകത്തിലൂടെ തോക്കു ചൂണ്ടി. എല്ലായിടത്തുനിന്നും തുരത്തപ്പെട്ടു. ഇനിഎന്തുചെയ്യും! ജയിലിലേയ്ക്കു തന്നെ മടങ്ങാം എന്നുറച്ച് അതിന്റെ പടിവാതിൽക്കലെത്തി. വീണ്ടും കുററം ചെയ്തു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ അവിടേയ്ക്കു പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയുള്ളു എന്ന കാരണത്താൽ അവിടെനിന്നും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

നിരാശയിൽ മുഴുകിയ ആ മനുഷ്യൻ വലിയ പ്രതീക്ഷയൊന്നും കൂടാതെ ഒരു വാതിൽക്കൽ മുട്ടി. ''അകത്തേയ്ക്കു വരാം. തഴുതിട്ടിട്ടില്ല. വാതിൽ വെറുതെ ചാരിയിട്ടേ ഉള്ളൂ'' എന്ന ആശ്വാസകരമായ മറുപടി കിട്ടി. ജീൻ വെമ്പലോടെ വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്ന് അകത്തു കടന്നു.

ഡി-നഗരത്തിലെ ബിഷപ്പിൻെറ വസതിയായിരുന്നു അത്. ഒരാഡംബരവുമില്ലാത്ത ശാന്തസുന്ദരമായ ഒരു കൊച്ചുഗൃഹം. ദിവ്യമായ സ്നേഹകാരുണ്യങ്ങളുടെ മൂർത്തീകരണമായിരുന്നു ബിഷപ്പ്. തിരുമേനി മാന്യനായ ഒരു അതിഥിയെയെന്നപോലെ ആഗതനെ സ്വാഗതം ചെയ്തു സൽക്കരിച്ചു. ''ഞാൻ ആരെന്ന് അറിയാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഈ ഔദാര്യം,'' എന്ന് ജീൻ ശങ്കിച്ചു. 'ഇതാ ഇതു നോക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കീശയിൽനിന്ന് മഞ്ഞക്കാർഡെടുത്തു കാണിച്ചു. അതിലെ ഉള്ളടക്കം ഉറക്കെ വായിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് ബിഷപ്പിൽ ഒരു ഭാവഭേദവും ഉളവാക്കിയില്ല. ആ മഹാൻ പറഞ്ഞു: ''നിങ്ങൾ ആരാണെന്ന് എനിക്ക് ആദ്യമേ അറിയാമായിരുന്നു—എൻെറ സഹോദരൻ. ഈ ഗൃഹത്തിൽ എന്നെക്കാൾ നിങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്.''

''ഇങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യരുമുണ്ടോ!'' ജീൻ വിസ്മയിച്ചു.

അരമനയിൽ ബിഷപ്പിനു പുറമേ രണ്ടുപേരു കൂടിയുണ്ട്—അവിടുത്തെ അനുജത്തിയും ഒരു പരിചാരികയും. സ്ത്രീകൾ രണ്ടുപേരും ആ മനുഷ്യനെ കണ്ടപ്പോൾ ഞടുങ്ങിപ്പോയി. എന്നാൽ ബിഷപ്പിൻെറ അന്തർഗ്ഗതമറിഞ്ഞ് അവർ ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ ഭാവഭേദത്തെ നിയന്ത്രിച്ചു.

ഊണൊരുങ്ങി. ബിഷപ്പിനെന്നപോലെ അതിഥിക്കും മേശപ്പുറത്ത് വെള്ളിത്താലവും വെള്ളിക്കരണ്ടിയും വച്ചിരിക്കുന്നു. ആ പതിതനെ തിരുമേനി തൻെറ അരികത്തുതന്നെ ഉണ്ണാനിരുത്തി, മറുവശത്ത് സോദരിയേയും. പിന്നെ അദ്ദേഹം പരിചാരികയോടു പറഞ്ഞു: ''വെള്ളിമെഴുകുതിരിക്കാലുകൾ കൊണ്ടുവന്നില്ലല്ലോ. അതിൽ മെഴുകുതിരി കൊളുത്തി മേശപ്പുറത്തു വയ്ക്കൂ. ഭാഗ്യവശാൽ ഒരതിഥിയെ കിട്ടിയിരിക്കുകയല്ലേ?''.

ആ കൊച്ചുകുടുംബത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ അംഗമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന പരിചാരിക ബിഷപ്പിൻെറ ഇംഗിതം അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു.

അത്താഴം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനിതന്നെ വിരുന്നുകാരനെ കിടപ്പുമുറിയിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. വെള്ള വിരിപ്പിട്ട

നല്ല മെത്ത. പത്തൊമ്പതു കൊല്ലമായി പരുപരുത്ത മരപ്പലക യിൽ കിടന്നുപോന്ന ജീൻവാൽജീന് തികച്ചും പുതിയതായിരുന്നു ആ രാത്രിയിലെ സുഖശയനം. അത് അയാൾക്ക് ഒരുതരം നൊമ്പ രമുളവാക്കി. എങ്കിലും നന്നെ തളർന്നിരുന്നതിനാൽ കിടന്ന ഉടനെ അയാൾ ഗാഢ നിദ്രയിൽ ലയിച്ചു.

പള്ളിയിലെ ഘടികാരം അതാ മുഴങ്ങുന്നു. മണി രണ്ടടിച്ചു. ജീൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു. ബിഷപ്പിൻെറ നിഷ്ക്കളങ്ക മായ ഔദാര്യവും നിസ്സീമമായ സ്നേഹവും അയാളുടെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചിരുന്നു. അവിടെ അടിഞ്ഞുകൂടി യിരുന്ന കൂരിരുട്ടിൽ അങ്ങനെ ഒരു കാന്തികന്ദളം വന്നുവീണു. എന്നാൽ അത്രവേഗം അകലുന്നതാണോ ചിരകാലമായി തിങ്ങി ക്കൂടിയ അന്ധകാരം? വെള്ളിത്താലങ്ങൾ! വെള്ളിക്കരണ്ടികൾ! അവയുടെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന രൂപം അയാളെ അലട്ടി. എന്തിന ധികം; ആ വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങൾ മോഷ്ടിച്ചെടുത്ത് ജീൻ കടന്നു കളഞ്ഞു!

പിറേറന്നുകാലത്ത് പോലീസുകാർ കള്ളനെ തൊണ്ടിയോടെ പിടിച്ച് ബിഷപ്പിൻെറ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ''സഹോദരാ, ആ മെഴുകുതിരിക്കാലുകൾ എന്തേ കൊണ്ടുപോകാത്തത്? അതും വെള്ളിയാണല്ലോ. അതുംകൂടി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നിരുന്നല്ലോ''. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ പോലീസുകാർ തങ്ങൾക്കു പിണഞ്ഞ അമളി സമ്മതിച്ച് ബിഷപ്പിനെ വണങ്ങി തിരിച്ചുപോയി.

തിരുമേനി ജീൻവാൽജീനോട് ശാന്തഗംഭീരമായ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു: ''അനുജാ, മനശ്ശാന്തിയോടെ പോയാലും. ഈ വെള്ളി കൊണ്ട് മേലിൽ സത്യസന്ധനായി ജീവിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ എനിക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതു മറക്കരുതേ!''

വാഗ്ദാനമോ! അങ്ങനെയൊന്നു ചെയ്തതായി ജീൻ ഓർ ത്തില്ല. ബിഷപ്പ് തുടർന്നു: ''ഭ്രാതാവേ, നിങ്ങളുടെ ആത്മാ വിനെയാണ് ഞാൻ വീണ്ടെടുത്ത് നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത്. അതിനെ ഇരുണ്ടവിചാരങ്ങളിൽ നിന്നും പാപത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ച് ഞാനിതാ ദൈവത്തിൽ അർപ്പിക്കുന്നു.

II

ജീൻവാൽ ജീൻ എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ യാത്ര തുടർന്നു. ആവും വേഗം നഗരത്തിൽനിന്ന് അകലണം എന്ന് അയാൾ ആശിച്ചു. മനുഷ്യരെ കാണാൻ അയാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല; മനുഷ്യർ

അയാളെയും. ആ ഒഗ്ദ്ധ ഹൃദയത്തിൽ ഒരുതരം അമർഷം ആളിക്കത്തി; ആരുടെ നേരെ എന്ന് അയാം അറിഞ്ഞില്ല. പട്ടണം വിട്ട് വെളിസ്ഥലത്തെത്തി. ശൂന്യതയുടെ പരപ്പ്. സൂര്യൻ തളർന്നു താഴോട്ടിറങ്ങുന്നു. ജീൻ അന്ന് ആഹാരം ഒന്നും കഴിച്ചിരുന്നില്ല. വിശപ്പ് തോന്നിയതുമില്ല. പ്രാപ്യ സ്ഥാന മില്ലാത്ത ആ പാന്ഥൻ ഒരു പൊന്തയുടെ മറവിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഏതോ ചിന്തയിൽ മുഴുകി.

അല്പം അകലെ ആ വെളിസ്ഥലത്തെ മുറിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഊടുവഴി പോകുന്നുണ്ട്. അതിലൂടെ അതാ ഒരു കുട്ടി വരുന്നു. ഉല്ലാസമായി ആടിപ്പാടി അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞുനടക്കുന്ന വർഗ്ഗ ത്തിൽപ്പെട്ടവനാണ് അവനെന്ന് ഒററനോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ദേഹത്തിൻെറ ഒരുവശത്ത് തോളിൽനിന്ന് ഒരുതരം സംഗീതോപക രണം ഞാന്നു കിടക്കുന്നു. അത് മീട്ടിപ്പാടിക്കൊണ്ട് ആനന്ദത്തിൽ ഒഴുകുകയാണ് അവൻ. ഇടയ്ക്കിടെ ഒന്നു നിൽക്കും; കൈയിലുള്ള നാണ്യങ്ങാം മേല്പോട്ടെറിയും; പുറംകൈ കാട്ടി അത്രയും മിടുക്കോടെ പിടിക്കും. പൊന്തയുടെ അടുത്തെത്തിയപ്പോാം അവൻ ആ വിദ്യ ഒന്നുകൂടി പ്രയോഗിച്ചു. ഒരു വെള്ളിനാണ്യം തെറിച്ചുപോയി! ഉരുണ്ടുരുണ്ട് അത് പൊന്തയുടെ പിന്നിൽ ച്ചെന്നുവീണു. ജീൻ കനം കൂടിയ ബൂട്സിട്ട കാലടി അതിൻെറ മേൽ എടുത്തുവച്ച് അനങ്ങാതിരുന്നു.

കുട്ടി ആർക്കും ഭയം തോന്നിക്കുന്ന ആ അപരിചിതനെ സമീപിച്ച് ലവലേശം കൂസൽകൂടാതെ തൻെറ നാണ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടു.

''ആരെടാ നീ'', എന്നു ജീൻ അരിശംകൊണ്ടു. 'പെററിററ് ഗെർവെയ്സ്'' എന്നു ആ കൊച്ചുവീരൻ തിരിച്ചടിച്ചു.

''പോടാ മിണ്ടാതെ!'' എന്നു ജീൻ മുരണ്ടു. ''എൻെറ നാണ്യം.''

ജീൻ ഒന്നും മിണ്ടാതെ തലതാഴ്ത്തിയിരുന്നു. കുട്ടി കുപ്പായത്തിൻെറ കോളറിൽ കടന്നുപിടിച്ച് ആ ഭീകരനെ ഒന്നു കുലുക്കി. ഇരുമ്പു ബൂട്സിട്ട ആ കൂററൻകാലടി എടുത്തു മാററാൻ പാടുപെട്ടു; കഴിയാഞ്ഞ് കരയാൻ തുടങ്ങി.'' കാൽ അങ്ങോട്ടു മാററണം! എൻെറ നാണ്യം! വെള്ളിനാണ്യം!'' എന്ന് അവൻ വിലപിച്ചു.

ജീൻതൻെറ മുട്ടൻ വടിയെടുത്തു; ''നീ, പോയില്ല അല്ലേ?'' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എഴുന്നേററു. ആ ഭാവപ്പകർച്ച കണ്ട് കുട്ടി ഞെട്ടിത്തെറിച്ചു. അവൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ അവിടെ നിന്ന് ഓടി. കുറെ ദൂരം കടന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോാം കിതപ്പടക്കാൻ

ഒരു നിമിഷം നിന്നു. ഹാ! തേങ്ങിക്കരയുകയാണ്. ആ രോദനം ജീനിന്റെ കാതിലും കരളിലും വന്നലച്ചു. അയാളുടെ ബലിഷ്ഠകായം അടിമുതൽ മുടിവരെ നടുങ്ങി. നിന്നേടത്തു നിന്ന് അയാൾ ഒരടി പിന്നോട്ടു മാറി. അതാ വെള്ളിനാണ്യം! അതിൽ നിന്നുയർന്ന രശ്മി കൂർത്ത കുന്തമുനപോലെ ആയാളുടെ കണ്ണുകളിലും ആത്മാവിലും തറച്ചു. ജീൻ നാണ്യം കൈയിലെടുത്തു. കുട്ടിയെത്തിരഞ്ഞുകൊണ്ട് ആയാളുടെ കണ്ണുകൾ മൈതാനത്തിന്റെ അററത്തോളം പാഞ്ഞു. അവനെ കാണാനില്ല! എന്തു ചെയ്യാം! "പെററിററ്ഗെർവെയ്സ്! പെററിററ്ഗെർവെയ്സ്!" എന്ന് ഇടറുന്ന സ്വരത്തിൽ ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് അപരാധി കൊടുങ്കാററിനെപ്പോലെ ആ മരുസ്ഥലത്തിൽ പാഞ്ഞുനടന്നു. ഫലമുണ്ടായില്ല. ജീൻ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. പത്തൊമ്പതുകൊല്ലത്തിനുശേഷം ആദ്യത്തെ തേങ്ങിക്കരച്ചിൽ!

കുററവാളി അങ്ങനെ എത്രനേരം കരഞ്ഞുവെന്നും പിന്നെ എങ്ങോട്ടു പോയെന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ പിറേറന്ന് ഏഴര വെളുപ്പിന് ബിഷപ്പിന്റെ ഉമ്മറ വാതിൽക്കൽ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ഒരു രൂപം ആ വഴി ഓടിച്ചുപോയ ഒരു കുതിര വണ്ടിക്കാരൻ നിലാവിൽ തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. ആ വാർത്ത ഡി—നഗരത്തെ കോൾമയിർക്കൊള്ളിച്ചു.

പദങ്ങൾ

അകാലചരമം, വിലങ്ങ്, നൊന്തുനീറുക, ശിക്ഷാവധി, പ്രതികാരേച്ഛ, മോചിതൻ, അഭിമാനപൂർവം, മോചനപത്രം, തിരസ്ക്കരിക്കുക, പ്രതീക്ഷ, മൂർത്തീകരണം, അന്തർഗ്ഗതം, ഉത്തരക്ഷണം, നിയന്ത്രിക്കുക പതിതൻ, ഭാഗ്യവശാൽ, നിസ്സീമം, കാന്തികന്ദളം, വെട്ടിത്തിളങ്ങുക, ആത്മാവ്, ഭീകരൻ, രോദനം, ബലിഷ്ഠകായം, മരുസ്ഥലം, തൊണ്ടി, ഭ്രാതാവ്, അമർഷം.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

അകാലചരമം, ശിക്ഷാവധി, പ്രതികാരേച്ഛ, അഭിമാനപൂർവം, മോചനപത്രം, ഉത്തരക്ഷണം, കാന്തികന്ദളം, ബലിഷ്ഠകായം, ശാന്തഗംഭീരം, മനശ്ശാന്തി.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക: അകാലചരമം, വെന്തുനീറുക, പ്രതികാരം, അഭിമാനം, തിരസ്കരിക്കുക, പ്രതീക്ഷ, മൂർത്തീകരണം, അന്തർഗ്ഗതം ഉത്തരക്ഷണം, നിയന്ത്രിക്കുക, പതിതൻ, ഭാഗ്യവശാൽ, നിസ്സീമം, കരിപിടിപ്പിക്കുക, കടന്നുകളയുക, അരിശം കൊള്ളുക, ഭീകരൻ, രോദനം, അമർഷം.

III പിരിച്ചെഴുതി സന്ധികാര്യം പറയുക:—

"ജോലിയൊന്നും, ആട്ടിയോടിക്കുക, അനുജത്തിയും, മുഴുകിയിരിക്കുക, മധുവുണ്ട്, തിരുവോണം, പനയോല.

IV (1) ജീൻവാൽജീന്റെ ശിക്ഷാവധി നീണ്ടുപോകാൻ ഇടയായതെങ്ങനെ?

(2) കഠിനശിക്ഷയുടെ ഫലമായി ജീൻവാൽജീനിൽ എന്തു മാററം സംഭവിച്ചു?

(3) പാപത്തിൽ മുഴുകിപ്പോയവൻ അത്രവേഗമൊന്നും അതിൽനിന്നു മുക്തനാകുന്നില്ല എന്ന് ഈ കഥയിലെ ഏതു സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു?

(4) എപ്പോഴാണ് ജീൻവാൽജീന് യഥാർത്ഥമായ മോചനം കൈവന്നത്?

V ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ ചുരുക്കിയെഴുതുക:

(1) ബിഷപ്പു നൽകിയ വിരുന്ന് (2) ജീൻവാൽജീന്റെ പശ്ചാത്താപം.

പാഠം 21

ഒട്ടകപ്പക്ഷി

ചിത്രം ഒട്ടകപ്പക്ഷി

ഭൂമുഖത്ത് അണുരൂപമായി അങ്കുരിച്ച ജീവന് അനേകലക്ഷം വർഷങ്ങളിലൂടെ സംഭവിച്ച പരിണാമത്തിന്റെ അദ്ഭുത ചരിത്രം നാം പഠിച്ചു.

പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രേരണയാലാണ് ജീവൻ ഇങ്ങനെ പല രൂപങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടത്. ജീവിത സമരത്തിൽ വിജയം നേടാൻ ഇത് ആവശ്യമായിരുന്നു.

ഇഴജന്തുക്കളാണ് ചിറകുകൾ വളർത്തി പക്ഷികളായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചതെന്ന് നാം കണ്ടല്ലോ. ചിറകുകൾ ഉപയോഗിച്ച് പറക്കാമെന്നുള്ളതാണ് പക്ഷികളുടെ പ്രത്യേകത. എന്നാൽ പരിണാമത്തിന്റെ മറെറാരു ദശയിൽ ചില പക്ഷികൾ ഈ പ്രത്യേകത കൈവെടിഞ്ഞു. മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ഓടാനും മൽസ്യങ്ങളെപ്പോലെ നീന്താനുമാണ് അവ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. കാലക്രമത്തിൽ അവയ്ക്ക് പറക്കാനുള്ള കഴിവ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. പറക്കാത്ത പറവ! എന്തൊരു വൈരുദ്ധ്യം!

ആസ്ട്രേലിയായിലെ കാസവരി, എമു, ന്യൂസിലൻറിലെ കീവി, ആഫ്രിക്കയിലും ഏഷ്യയുടെ ചില ഭാഗങ്ങളിലും കണ്ടുവരുന്ന ഒട്ടകപ്പക്ഷി, അമേരിക്കയിലെ റീ, ദക്ഷിണാർദ്ധഗോളത്തിലെ പെംഗ്വിൻ ഇവയാണ് പറക്കാത്ത പക്ഷികൾ.

മോ

ന്യൂസിലൻറുകാരനായ 'മോ' എന്ന പതത്രിയായിരുന്നു ഇവയുടെ രാജാവ്. ഏകദേശം നാലു മീററർ ഉയരമുള്ള ഭീമകായനായ

ഈ പക്ഷിയുടെ ഇനം നാമാവശേഷമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയാണ് പറക്കാത്ത പറവകളുടെ ഇടയിൽ വലിപ്പംകൊണ്ട് ഒന്നാംസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നത്. രണ്ടുമുതൽ രണ്ടര മീററർ വരെ ഉയരവും 100 മുതൽ 130 കിലോഗ്രാംവരെ ഭാരവും ഉണ്ട് ഈ പക്ഷിവർഗ്ഗത്തിലെ ആണിന്. പെൺപക്ഷിക്ക് ആണിനെ അപേക്ഷിച്ച് വലിപ്പവും ഭാരവും കുറയും. പൂവന്റെ ശരീരം മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന കറുത്ത തൂവലുകൾകൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചിറകുകളിലും വാലിലും ഉള്ള തൂവലുകൾ തൂവെള്ളയാണ്. കറുപ്പും വെളുപ്പും കൂടിയുള്ള ഈ മേളനം അഴകുററതത്രേ. പിടയ്ക്ക് ഈ മോടിയൊന്നുമില്ല. അത് ചാരനിറമാണ്.

ആഫ്രിക്കയാണ് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ജൻമഭൂമി എന്നു പറയാം. അവിടെത്തന്നെ അതിന്റെ മൂന്നു വകഭേദങ്ങൾ കണ്ടുവരുന്നു. അതിലൊരു ഇനത്തെ ഏഷ്യയിലെ അറേബിയ, സിറിയ, ഇറാക്ക് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും കാണാം. അമേരിക്കയിലെ റീ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയോട് വളരെ സാദൃശ്യമുള്ളതാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയല്ല.

മരുഭൂമികളാണ് ഈ പക്ഷിക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട വാസസ്ഥലം. അവിടങ്ങളിൽ പത്തും ഇരുപതും എണ്ണം വരുന്ന പററങ്ങളായി അവ സഞ്ചരിക്കുന്നു. സംഘം ചേർന്ന് നടക്കാനുള്ള ഈ വാസന ആത്മരക്ഷയ്ക്ക് ഉതകുന്നു. ഒട്ടകപ്പക്ഷികളുടെകൂടെ മാൻപററങ്ങളെയും കഴുതപ്പുലികളെയും പലപ്പോഴും കാണാം. മനുഷ്യരാലും ഹിംസ്രമൃഗങ്ങളാലും വേട്ടയാടപ്പെടുന്ന ജീവികളാണല്ലോ അവയെല്ലാം. അതിനാൽ ആ അശക്തർ ആത്മരക്ഷാർത്ഥം അവരുടെ ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

അതിവേഗം ഓടാനുള്ള കഴിവാകുന്നു അവയുടെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം. വലിയ ഓട്ടക്കാരനെന്നു പേർപെററ ഹരിണത്തെയും കഴുതപ്പുലിയെയുംകൂടി പിന്നിൽപ്പെടുത്താൻ ഒട്ടകപ്പക്ഷിക്ക് കഴിയും. നീണ്ടു തടിച്ച് മാംസളമായ കാലുകൾ പ്രകൃതി അതിനു കനിഞ്ഞു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണ്. ഒരൊററ കാൽവെപ്പുകൊണ്ട് ഒട്ടകപ്പക്ഷി എട്ടുമീററർ ദൂരം കടന്നുകളയും. മണിക്കൂറിൽ ഏകദേശം നൂറു കിലോമീറററോളം ഓടാൻ അതിനു ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. എന്നാൽ പറക്കാൻ തീരെ സാധ്യമല്ല. ചിറകുകൾ നന്നേ ചെറുതാണ്. ഓടുമ്പോൾ വഞ്ചിയുടെ കാററുപായ്കൾപോലെ ചിറകുകൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ കുതിച്ചുപായേണ്ടിവരുമ്പോൾ, വായുവിന്റെ എതിർപ്പു കുറയ്ക്കാൻ ഈ പക്ഷി ചിറകുകളെ ദേഹത്തോടു ചേർത്തു പിടിക്കും.

നീണ്ട് കുഴൽപോലെയുള്ള കഴുത്തും, വലിയ കണ്ണുകളും ഉള്ളതിനാൽ വളരെ അകലെയുള്ള ചെറിയ വസ്തുക്കൾപോലും ഒട്ടകപ്പക്ഷിക്ക് വ്യക്തമായി കാണാം. അതിൻെറ ശ്രവണ ശക്തിയും അസാധാരണമാണ്. അതിനാൽ ദൂരത്തെത്തിയ വിപ ത്തുപോലും കാലേകൂട്ടിയറിഞ്ഞ് ഓടിരക്ഷപ്പെടാൻ അതിന് സാധിക്കുന്നു. പുഷ്ടിയും ദൈർഘ്യവും ശക്തിയും ഉള്ള കാലു കൾ അതിവേഗം ഓടാൻ മാത്രമല്ല ശത്രുവിനോടു പൊരുതാനും പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. പിന്നിൽ കുതിച്ചുവരുന്ന നായാട്ടു നായയെ ഒരൊററച്ചവിട്ടിന് അത് രണ്ടായി പിളർക്കും. ഇരുമ്പു തകിടുകൾകൂടി അത് ചവിട്ടിപ്പൊളിക്കും.

ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും ഈ ജീവിക്ക് ബുദ്ധി അല്പം കുറവാണെന്ന് പൊതുവേ ഒരു ധാരണയുണ്ട്. മണലിലോ പൊന്ത യിലോ തല ഒളിച്ച് രക്ഷപ്പെടാൻ അത് ചിലപ്പോൾ ശ്രമിക്കു ന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകാൻ ഇടവന്നത്. താൻ ആരെയും കാണാത്തതുകൊണ്ട് തന്നെയും ആരും കാണുന്നി ല്ലെന്നു കരുതുന്നത് ബുദ്ധിഹീനതയല്ലേ എന്നാണ് ചോദ്യം. സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഒട്ടകപ്പക്ഷി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറയും: ''ആപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷനേടാൻ മററൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലെന്നു വരുമ്പോഴാണ് ഞാൻ തല മണലിൽ പൂഴ്ത്തി കഴുത്തു നീട്ടി കമിഴ്ന്നു കിടക്കുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ തല പൊന്ത യിൽ ഒളിപ്പിച്ച് അനങ്ങാതെ നിൽക്കുന്നത്. ബുദ്ധിയില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, ബുദ്ധിയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. കണ്ണഞ്ചി ക്കുന്ന വെയിലത്ത് ഈ വിധത്തിൽ കിടക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എന്നെ ചുററുമുള്ള മണൽപ്പരപ്പിൽ നിന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ ശത്രുക്കൾക്ക് എളുപ്പമല്ല. ഒരു മണൽക്കൂമ്പാരം എന്നേ അവർക്ക് എന്നെക്കണ്ടാൽ തോന്നുകയുള്ളൂ.''

ചുട്ടുപഴുത്ത മരുമണലിൽ ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കേണ്ട ഈ പക്ഷിക്കും ഒട്ടകത്തിനെന്നപോലെ പ്രകൃതി പാദരക്ഷകൾ നൽകി യിട്ടുണ്ട്. മർദ്ദത്തിൻെറ കൂടുതൽ കുറവുകൾക്കൊത്ത് പരക്കുകയും ചുരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന മാംസപിണ്ഡങ്ങളാണ് ഈ ചെരു പ്പുകൾ. മററു പക്ഷികൾക്കുള്ളപോലെ ഇതിന് ഓരോ കാലിലും നാലുവിരലില്ല; രണ്ടേയുള്ളു. അതിൽ ഒന്നിൻമേലാണ് ഉടലിൻെറ ഭാരമത്രയും. അതിനാൽ ഈ വിരൽ മനുഷ്യൻെറ പാദത്തിനു തുല്യമാണ്.

ഒരു പൂവനും നാലഞ്ചു പിടകളും കുറെ കുഞ്ഞുങ്ങളും ചേർന്നതാണ് ഒരു ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ കുടുംബം. മണലിൽ മാന്തിയുണ്ടാക്കിയ സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ള കുഴിയിൽ പിടകൾ മുട്ട

യിടും. മുട്ടയുടെ നിറം മഞ്ഞ കലർന്ന വെളുപ്പാണ്. ഇരുപതോളം കോഴിമുട്ടകൾ ചേർന്നത്ര വലിപ്പമുണ്ടായിരിക്കും അതിന്. പകൽ മുഴുവൻ പിടകൾ ഊഴമിട്ട് അടയിരിക്കും. സന്ധ്യയായാൽ പൂവൻ ആ ജോലി ഏറ്റെടുക്കും. രാത്രിയിലാണല്ലോ ശത്രുക്കളിൽനിന്നുള്ള ശല്യം അധികമുണ്ടാവുക. അപ്പോൾ ഉറക്കമിളച്ച് ആൺപക്ഷി തന്നെ കാവലിരിക്കും.

സൂര്യോഷ്ണം ധാരാളമുള്ള കാലത്ത് അതുകൊണ്ടുതന്നെ മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞുകൊള്ളും. അപ്പോൾ അടയിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാവൽ മാത്രം മതിയാകും. പറക്കാൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് മുട്ടകളെ മറച്ചുവച്ച് രക്ഷപ്പെടാൻ ചിറകുകൾ ഉതകുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഒട്ടകപ്പക്ഷി പത്രങ്ങളെ നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നത്.

മുട്ട വിരിഞ്ഞ് പുറത്തുവരുമ്പോൾത്തന്നെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കണ്ണു മിഴിഞ്ഞിരിക്കും. അപ്പോൾത്തന്നെ അവ എഴുന്നേററു നടക്കുകയും ചെയ്യും. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഒരുപാടു തിന്നും; വേഗം വളരുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവയുടെ ഇടയിൽ ശിശു മരണം വളരെ അധികമാണ്. എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനവും ചത്തുപോകും. ഈർപ്പം അവയ്ക്ക് വളരെ വിരോധമാണ്.

പുല്ല്, ഇലകൾ, ചില്ലകൾ, വിത്തുകൾ, കായ്കൾ, പഴങ്ങൾ, ചെറുപ്രാണികൾ, പക്ഷികൾ മുതലായവയാണ് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ആഹാരം. അല്പം ഉപ്പും അതിനു കൂടിയേ കഴിയൂ. കല്ല്, മുള്ള്, കുപ്പിച്ചില്ല്, എല്ല് എന്നുവേണ്ട കണ്ണിൽ കണ്ടതെല്ലാം അത് കൊത്തിവിഴുങ്ങും. ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ വിശപ്പ് കുപ്രസിദ്ധമാണ്. അത് ധാരാളം വെള്ളം കുടിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഒട്ടകത്തെപ്പോലെ കുറെ ദിവസങ്ങളോളം വെള്ളം കുടിക്കാതെ മരുഭൂമിയിൽ ചുററിത്തിരിയാനും അതിനു കഴിയും.

പുരാതന കാലം മുതൽക്ക് മനുഷ്യർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുപോന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഭൂഷണമാണ് ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ തൂവൽ. സ്ത്രീകളുടെ തൊപ്പിയിലും ഉടുപ്പിലും ഇത് തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ച് മോടി കൂട്ടുന്നു. തൂവലിനുവേണ്ടി ഒട്ടകപ്പക്ഷികളെ വലിയ പററങ്ങളായി വളർത്തിപ്പോരുന്നു. അത് തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമാണ്. 1913-ൽ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്ന് 30 ലക്ഷം പവൻ വിലയ്ക്കുള്ള തൂവലാണ് കയററിയയച്ചത്! എന്നാൽ ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം ഈ കമ്പം പെട്ടെന്നു നിലച്ചു. പ്രസ്തുത വ്യവസായം തകർച്ചയുടെ വക്കോളമെത്തി. ഭാഗ്യവശാൽ യൂറോപ്പിലും അമേരിക്കയിലും ആ പഴയ മോടിയിൽ വീണ്ടും

ശ്രമം ജനിച്ചു. തൂവലിനു പുറമേ തോലിനും ഇന്ന് ധാരാളം ആവശ്യക്കാരുണ്ട്. ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ മുട്ട ആഫ്രിക്കയിലെ ആദിമ നിവാസികൾക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ട ആഹാരമാണ്. അവർ മുട്ടയുടെ തോടിൽ ചെറിയ ദ്വാരമുണ്ടാക്കി ഉള്ളിലെ സത്ത് വലിച്ചു കുടിക്കുന്നു; തോട് പാനപാത്രമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആനക്കൊമ്പുപോലെ വെളുപ്പും ഉറപ്പും മിനുപ്പുമുള്ളതാകയാൽ തോടുകൊണ്ട് ആഭരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും പതിവാണ്.

പദങ്ങൾ

വൈരുദ്ധ്യം, പതത്രി, തൂവെള്ള, ആത്മരക്ഷാർത്ഥം, ഹരിണം, ശ്രവണശക്തി, ഊഴമിട്ട്, കുപ്രസിദ്ധം, ആദിമനിവാസികൾ, മാംസളം

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹിച്ച് അർത്ഥം പറയുക:

ജീവിതസമരം, ജന്മഭൂമി, ആത്മരക്ഷാർത്ഥം, ശ്രവണശക്തി, ബുദ്ധിഹീനത, ശിശുമരണം, ആദിമനിവാസികൾ, ഭക്ഷിണാർദ്ധഗോളം

II (a) വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക,

ആത്മരക്ഷ, കണ്ണഞ്ചിക്കുക, ഊഴമിട്ട്, കുപ്രസിദ്ധം, മാംസളം.

(b) നാമവിശേഷണരൂപം പറയുക: സാദൃശ്യം, വൈരുദ്ധ്യം, ദൈർഘ്യം.

III പിരിച്ചെഴുതി സന്ധികാര്യം പറയുക.

പ്രാപിച്ചതെന്ന്, ഒരൊററ, കുറവാണ്, ഇല്ലെന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ, തിരിച്ചറിയാൻ, ചേർന്നത്ര, ഏറ്റെടുക്കുക

IV (1) പറക്കാൻ കഴിയാത്ത പറവകൾ ഏതെല്ലാം? ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ ഏതു പക്ഷിക്കായിരുന്നു വലിപ്പംകൊണ്ട് ഒന്നാം സ്ഥാനം? ഒട്ടകപ്പക്ഷിക്ക് എങ്ങനെ ആ സ്ഥാനം കൈവന്നു?

(2) ''ആ അശക്തർ ആത്മരക്ഷാർത്ഥം അവരുടെ ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.''—ആരാണ് ഈ അശക്തർ?

(3) ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ നീണ്ടുതടിച്ച് മാംസളമായ കാലുകൾ എന്തിനെല്ലാം പ്രയോജനപ്പെടുന്നു?

(4) ഒട്ടകപ്പക്ഷിക്ക് ബുദ്ധി കുറവാണെന്ന് പറവാൻ കാരണമെന്ത്? ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാണോ? എന്തുകൊണ്ട്?

(5) 'ഈ വിരൽ മനുഷ്യൻെറ പാദത്തിനു തുല്യമാണ്' ഏതു വിരൽ, എന്തുകൊണ്ട്?

(6) ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ആഹാരമെന്തെല്ലാം?

V ചുരുക്കിയെഴുതുക:

(1) ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ആകൃതി, ജീവിതരീതി, പ്രത്യേകതകൾ.
(2) ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെക്കൊണ്ട് മനുഷ്യനുള്ള പ്രയോജനങ്ങൾ?

പാഠം 22

തിരിഞ്ഞുനോട്ടം

ഒരു കണ്ണീർക്കണം മററു-
ള്ളവർക്കായ് ഞാൻ പൊഴിക്കവേ
ഉദിക്കയാണെന്നാത്മാവി-
ലായിരം സൗരമണ്ഡലം.

ഒരു പുഞ്ചിരി ഞാൻ മററു-
ള്ളവർക്കായ് ച്ചെലവാക്കവേ
ഹൃദയത്തിലുലാവുന്നൂ
നിത്യനിർമ്മല പൗർണ്ണമി.

അറിഞ്ഞീലിത്രനാളും ഞാ-
നിദ്ദിവ്യപുളകോദ്ഗമം;
ആ മഹാനഷ്ടമോർത്തോർത്തു
കുലുങ്ങിക്കരയുന്നു ഞാൻ.

തിരിഞ്ഞുനോക്കിപ്പോവുന്നൂ
ചവുട്ടിപ്പോന്ന ഭൂമിയെ:
എനിക്കുമുണ്ടായിരുന്നൂ
സുഖംമുററിയ നാളുകൾ!

അമ്മതൻ മധുരോദാര-
വാൽസല്യസ്രുതിതൻ പത
ഇന്നുമുണ്ടെൻ പുകയില-
ക്കറകേറിയ ചുണ്ടിലും.

കൂട്ടുകൂടിക്കാടുകാട്ടാൻ
തുള്ളിച്ചാടുന്ന കുട്ടികൾ
അവരെക്കിട്ടിയാൽപ്പിന്നെ
ഞാനില്ല. വരു, മുർവിയും.

അതിഹ്രസ്വങ്ങളന്നത്തെ-
ദ്ദിവാനിശകളാകവേ;
ഉറങ്ങുംമുമ്പുണരണം,
കളിതീരാതെ നിർത്തണം.

എന്തൊരുൽസവ, മക്കാല-
ത്തുള്ള നിർഭരഭംഗിയിൽ
ഇനിമേലിലുദിക്കില്ല
കതിരോൻമാരൊരിക്കലും!

എന്തൊരാഹ്ലാദ, മക്കാല
ത്തുള്ളനിർവൃതിവായ്പൊടേ
ഇനിമേലിലുദിക്കില്ല
പൂർണ്ണചന്ദ്രരൊരിക്കലും.

ഇരുപതാം നൂററാണ്ടിൻെറ ഇതിഹാസം] [അക്കിത്തം

അഭ്യാസം

(1) (a) എപ്പോഴാണ് കവിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആയിരം സൗരമണ്ഡലങ്ങരം ഉദിക്കുന്നത്?

(b) ഹൃദയത്തിൽ ആയിരം സൗരമണ്ഡലങ്ങരം ഉദിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് കവി വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്ത്?

(2) മററുള്ളവർക്കായ് ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകുമ്പോരം കവിക്കു കൈവരുന്ന അനുഭവമെന്ത്?

(3) 'ഹൃദയത്തിലുലാവുന്നൂ നിത്യനിർമ്മലപൗർണ്ണമി' ഹൃദയത്തിലുണ്ടാകുന്ന എന്തു ഭാവത്തെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?

(4) 'ആ മഹാ നഷ്ടമോർത്തോർത്തു കുലുങ്ങിക്കരയുന്നു ഞാൻ' ഏതു മഹാനഷ്ടം?

(5) സുഖം മുററിയ ആ നാളുകളിലെ അനുഭവങ്ങളെ സ്മരിക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങരം ചൊല്ലുക.

(6) 'ഞാനില്ലവരുമുർവിയും'—എന്താണ് ഇതിൻെറ ആശയം?

(7) ''കുട്ടിക്കാലത്തെ ഓരോ പ്രഭാതവും ഓരോ പൗർണ്ണമിയും പുതുമ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു'' ഈ ആശയം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കവി പ്രയോഗിക്കുന്ന ഉപായമെന്ത്? (ശ്ലോകം 8, 9 നോക്കുക)

(8) 'അമ്മതൻ മധുരോദാര വാൽസല്യസ്രുതി'—ഏതാണ് ഈ വാൽസല്യസ്രുതി?

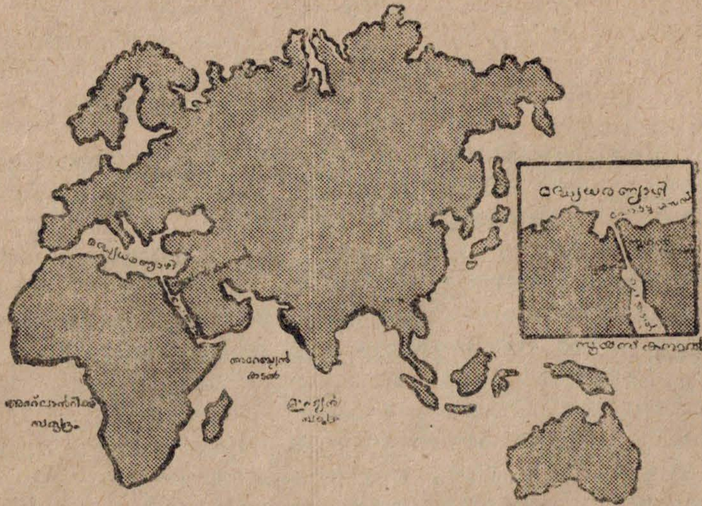
പാഠം 23

സൂയസ് കനാൽ

കാലപ്രവാഹത്തിനിടയിൽ ലോകത്തിൽ പല മാററങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നു. നാട് കാടാകുന്നു; കാട് നാടാകുന്നു. പുഴയൊഴുകിയിരുന്നേടം മണൽത്തിട്ടായി മാറുന്നു. പിന്നെയും കുറെക്കാലം കഴിയുമ്പോഴാം മരുഭൂമിയായും. ഋഗ്വേദകാലത്ത് സരസ്വതീനദി കരകവിഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്നു. അതിൻെറ തീരങ്ങളിൽ പച്ചപിടിച്ചുനിന്നിരുന്ന ഭൂഭാഗം ഇന്ന് മരുപ്രദേശമാണ്. ആ പുണ്യനദി തീരെ വററിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കര കടലായും കടൽ കരയായും മാറുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. നമ്മുടെ കേരളംതന്നെ അങ്ങനെയൊരു പ്രകൃതിക്ഷോഭംകൊണ്ട് ഉണ്ടായതാണല്ലോ. അടുത്തകാലത്തുപോലും ഇങ്ങനെയുള്ള മാററങ്ങാം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1341 ലെ ഭയങ്കരമായ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൻെറ ഫലമായി പെരിയാററിൻെറ തെക്കേ ശാഖവികസിച്ചു. അതിലൂടെ കുത്തിയൊലിച്ചുവന്ന മണ്ണ് അടിഞ്ഞുകൂടി 'വയ്പ്' എന്ന ദ്വീപ് ഉണ്ടായി. അങ്ങനെയാണ് ഇന്ന് ഒരു ഒന്നാംകിട തുറമുഖമായ കൊച്ചി രൂപംകൊണ്ടത്. ആദിമധ്യകാലങ്ങളിൽ കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധ തുറമുഖമായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ, മുസിരിസ് അടഞ്ഞുപോയതും അപ്പോഴാണ്.

''ഒരു കൈ പ്രഹരിക്കവേ പിടി
ച്ചൊരുകൈകൊണ്ടുതലോടുമേയിവാം.''

ഇതാണ് പ്രകൃതിയുടെ രീതി. എന്നാൽ പ്രകൃതി ഭൂലോകത്തു വരുത്തുന്ന പല മാററങ്ങളും വളരെക്കാലംകൊണ്ടാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. അത്രയുമല്ല, ആ പരിവർത്തനങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യന് ഒന്നുപോലെ ഗുണകരവുമല്ല. അതിനാൽ പരിത:സ്ഥിതികളിൽ തനിക്ക് അനുകൂലമായ മാററങ്ങാം വരുത്താൻ മനുഷ്യൻ പഠിച്ചു. അവൻവരുത്തിയ പരിവർത്തനങ്ങളിലൂടെയാണ് മാനവ പരിഷ്ക്കാരം വളർന്നുവന്നത്. ഭൗതികശാസ്ത്രം പുരോഗമിച്ചതോടുകൂടി മനുഷ്യൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗണ്യമായ വിജയം നേടിത്തുടങ്ങി. എഞ്ചിനീയറിംഗ് എന്ന ശാസ്ത്ര ശാഖയുടെ വികാസം മനുഷ്യന് പല നൻമകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൻെറ നേട്ടങ്ങാം അദ്ഭുതകരമാണ്. അവയിൽ ഒന്നായ സൂയസ് കനാലിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോാം പഠിക്കാം.

ഭൂപടം നോക്കൂ. യൂറോപ്പിൽ നിന്ന് അറേബിയ, ഇന്ത്യ തുടങ്ങിയ ദേശങ്ങളിലേക്ക് കടൽവഴി വരണമെങ്കിൽ പണ്ടൊക്കെ മധ്യധരണ്യാഴിയിൽക്കൂടി അററ്ലാൻറിക് സമുദ്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ആഫ്രിക്കയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗം മുഴുവനും കടന്ന് തെക്കേ അററത്തുള്ള സുപ്രതീക്ഷാ മുനമ്പ് ചുററുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വാസ്കോഡിഗാമ ആ വഴിക്കായിരുന്നു കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു വന്നത്. മധ്യധരണ്യാഴിയിൽ നിന്ന് ആഫ്രിക്കയുടെ വടക്കു കിഴക്കു ഭാഗത്തുള്ള ചെങ്കടലിലേക്കു കടക്കാൻ സാധിച്ചാൽ എത്ര വഴി ലാഭിക്കാം! ലാഭിക്കാം എന്നതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ രണ്ടിനും മധ്യേ സൂയസ് എന്ന കരയിടുക്ക് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു, വാതിലടച്ച് തഴുതിട്ടപോലെ. കരയിൽക്കൂടി കപ്പലോടുകയില്ലല്ലോ.

ബുദ്ധിമാൻമാരുണ്ടോ ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ മടങ്ങുന്നു! സൂയസ് കരയിടുക്കിൽ ഒരു തോടുകീറി മധ്യധരണ്യാഴിയെയും ചെങ്കടലിനെയും യോജിപ്പിച്ചാൽ മതിയല്ലോ എന്നവർക്കു തോന്നി. ഈ ആശയം അടുത്തകാലത്തൊന്നുമല്ല ഉണ്ടായത്. ഈജിപ്തിലെ പുരാതനകാലത്തെ രാജാക്കൻമാരായ ഫാരോവമാരുടെ കാലത്തുതന്നെ ഇതൊരു ചിന്താവിഷയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനു ശേഷം 1869 വരെ ഈ പദ്ധതി ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീർന്നില്ല. മനുഷ്യൻെറ ചിരകാല സങ്കല്പങ്ങളാണ് പിൽക്കാലത്തെ നേട്ടങ്ങളായിത്തീരുന്നത്.

ആധുനികകാലത്ത് ഈ ജലമാർഗ്ഗത്തിൽ ഏററവും അധികം താത്പര്യം കാണിച്ചത് ഫ്രഞ്ചുകാരാണ്. രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതിഗതികൾ അവരെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു. 18-ാം നൂററാണ്ടിൻെറ അവസാനകാലത്ത് വാണിജ്യരംഗത്ത് ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഫ്രഞ്ചുകാരും തമ്മിൽ ഏററുമുട്ടി. ഈജിപ്തിൽ ഒരു താവളം കിട്ടിയാൽ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളുമായുള്ള വാണിജ്യം സുഭദ്രമാക്കാമെന്ന് ഫ്രഞ്ചുകാർ കണ്ടു. 1798-ൽ ഈജിപ്തു പിടിച്ചടക്കാൻ അവർ നെപ്പോളിയനെ നിയോഗിച്ചു. നെപ്പോളിയൻെറ കൂടെ ചാൾസ് ലെപ്പിയർ എന്ന പ്രശസ്തനായ ഒരു എഞ്ചിനീയറും അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. സൂയസ്തോടുണ്ടാക്കി കടലുകളെ കൂട്ടിയിണക്കുക എത്രത്തോളം സാദ്ധ്യമാണെന്ന് പരിശോധിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാനായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചത്.

മധ്യധരണ്യാഴിയും ചെങ്കടലും തമ്മിൽ ജലവിതാനത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്; അതിനാൽ തോടുണ്ടാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല, എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ റിപ്പോർട്ട്. എന്നാൽ 1853-ൽ എം. എ. ലിനൻറ്ബെൻ ഹോൺഡ്സ് എന്ന മററൊരു വിദഗ്ദ്ധനായ എഞ്ചിനീയർ ഇരുകടലുകളുടെയും ജലനിരപ്പിലുള്ള വ്യത്യാസം ഗണ്യമല്ലെന്നു തെളിയിച്ചു. ഉടനെ പൊതുജനശ്രദ്ധ സൂയസ്കനാലിൻെറ നിർമ്മാണത്തിൽ പതിഞ്ഞു. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടെ ഒരു കമ്പനി രൂപംകൊണ്ടു. ഫേഡിനാൻഡ് ഡിലെസ്സപ്സ് എന്നൊരു എഞ്ചിനീയറായിരുന്നു നിർമ്മാണച്ചുമതല കൈയേററത്. അദ്ദേഹത്തിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന തീവ്രയത്നത്തിൻെറ ഫലമായി ഒരു ദശവൽസരത്തിനുള്ളിൽ സൂയസ് കനാൽ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി പരിണമിച്ചു. 1869 നവംബർ 17-ാം തീയതി തോട്ടിലൂടെയുള്ള ഗതാഗതം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

വടക്ക് മധ്യധരണ്യാഴിയുടെ തീരത്തുള്ള പോർട്ട് സെയ്ഡിൽ നിന്നാരംഭിച്ച് മെൻസാല, ബാലാ, ടിംസാ, വലിയബിററർ, ചെറിയബിററർ എന്നീ തടാകങ്ങളിൽക്കൂടി കടന്നുപോകുന്ന ഈ തോട് തെക്ക് ചെങ്കടൽ തീരത്തുള്ള സൂയസിൽച്ചെന്നവസാനിക്കുന്നു. ഇതിൻെറ ആകെ നീളം 165 കിലോമീററർ ആണ്. ഇതിൽ 37½ കിലോമീററർ മേൽപ്പറഞ്ഞ തടാകങ്ങളിലൂടെയാണ് തോട് ഒഴുകുന്നത്. ഈ തടാകങ്ങളിൽ ചിലതിന് ആഴം കുറവായിരുന്നതിനാൽ അവയെ കുഴിച്ചു താഴ്ത്തേണ്ടിവന്നു.

ആദ്യമായി നിർമ്മിച്ച കാലത്ത് സൂയസ്തോടിൻെറ ആഴം ഇരുപത്തിയേഴടിയും ഉപരിതലവിസ്താരം 200 അടിയുമായിരുന്നു. 26 അടി ആഴമുള്ള ജലമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കാവുന്ന കപ്പലുകൾക്കുമാത്രമേ അന്ന് സൂയസ് ഗതാഗതയോഗ്യമായിരുന്നുള്ളൂ. തോട്ടിൽ ഏതാനും നിർദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽവച്ചുമാത്രമേ അന്ന്

ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും വരുന്ന നൗകകൾക്ക് പരസ്പരം കടന്നു പോകാൻ സാധിച്ചിരുന്നുമുള്ളു. ഇക്കാരണത്താൽ തോട്ടിലൂടെയുള്ള യാത്ര മൂന്നു ദിവസത്തോളം നീണ്ടുനിന്നു. ദൂരമോ 165 കിലോ മീററർമാത്രം. ഈ പോരായ്മ പരിഹരിക്കാനായി പിന്നത്തെ പരിശ്രമം. തുടരെത്തുടരെ നടന്ന വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾ നിമിത്ത മായി 1960 ആകുമ്പോഴേയ്ക്ക് തോടിൻെറ വീതി 450 അടിയും ആഴം 40 അടിയുമായി വർദ്ധിച്ചു. ഉപകുല്യകൾ വെട്ടി ഗതാഗതം തിരിച്ചുവിട്ടതിൻെറ ഫലമായി ഇരുവശത്തേയ്ക്കും പോകുന്ന കപ്പലുകൾ പ്രധാന കുല്യയിൽ വച്ച് സന്ധിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലാതായി. അങ്ങനെ തിക്കും തിരക്കും മാറിക്കിട്ടി. ഈ അഭിവൃദ്ധികൾകാരണം ഏകദേശം പതിനഞ്ചു മണിക്കൂർകൊണ്ട് സൂയസ്തോടു കടന്ന് വിശാലമായ കടലിലെത്തുക സാദ്ധ്യ മായി.

മധ്യപൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽനിന്ന് യൂറോപ്പിലേക്ക് പെട്രോ ളിയം കൊണ്ടുപോകുന്നത് സൂയസ്തോടിലൂടെയാണ്. അതിനാൽ ഈ ജലമാർഗ്ഗത്തിന് വാണിജ്യപരമായി വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മുൻകാലങ്ങളിൽ എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും ഇതിലൂടെ കപ്പലോടിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു; ചുങ്കംകൊടുക്കണമെന്നു മാത്രം. എന്നാൽ രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധകാലത്ത് ഇംഗ്ലണ്ട് ശത്രുരാജ്യങ്ങളുടെ കപ്പലുകൾക്ക് ഇതിൽ പ്രവേശനം നിരോധിച്ചു. 1956 ജൂലായി 26-ാം തീയതി ഈജിപ്തിലെ പ്രസിഡൻറ് കേണൽ നാസ്സർ സൂയസ് കനാൽ കമ്പനിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നല്കി കനാൽ ദേശസാൽക്കരിച്ചു. ഇന്ന് ഈജിപ്തിനു മാത്രമേ അതിൻമേൽ ഉടമാവകാശമുള്ളൂ.

1967-ൽ അറബികളും ഇസ്രേലികളും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടാ യപ്പോൾ വളരെയധികം കപ്പലുകൾ സൂയസിൽ താഴ്ത്തപ്പെട്ടു. അതിൻെറ ഫലമായി കനാലിലൂടെയുള്ള ഗതാഗതം ആപൽക്കരമായി തീർന്നു. യുദ്ധം വരുത്തിവയ്ക്കുന്ന വിന!

പദങ്ങൾ

കാലപ്രവാഹം, പ്രകൃതിക്ഷോഭം, ആദിമധ്യകാലങ്ങൾ, മാനവ പരിഷ്ക്കാരം, എഞ്ചിനീയറിംഗ്, ഗത്യന്തരം, ചിരകാലസങ്കൽപ്പം, രാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതിഗതികൾ, സുഭദ്രം, ഗതാഗതയോഗ്യം, നിർദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനം, നൗക, കുല്യ, ഉപകുല്യ, ദേശസാൽക്കരിക്കുക, നഷ്ടപരിഹാരം.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

കാലപ്രവാഹം, പ്രകൃതിക്ഷോഭം, ആദിമധ്യകാലങ്ങൾ, മാനവപരിഷ്ക്കാരം, ഗത്യന്തരം, ചിരകാലസങ്കൽപ്പം, രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിഗതികൾ, ഗതാഗതയോഗ്യം, നഷ്ടപരിഹാരം, നിർദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനം,.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക: ഗത്യന്തരം, സുഭദ്രം, പ്രകൃതിക്ഷോഭം, നഷ്ടപരിഹാരം.

III നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് വാക്യങ്ങളെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുക:

(1) കാടു നാടാകുന്നു; നാട് കാടാകുന്നു. (ഒരൊററ വാക്യമാക്കുക)

(2) ഋഗ്വേദകാലത്ത് സരസ്വതീനദി കരകവിഞ്ഞൊഴുകിയിരുന്നു. അതിന്റെ തീരങ്ങളിൽ പച്ചപിടിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഭൂഭാഗം ഇന്ന് മരുപ്രദേശമാണ്. (ഒരൊററ വാക്യമാക്കുക).

(3) പുഴയൊഴുകിയിരുന്നേടം മണൽത്തിട്ടായിമാറുന്നു; പിന്നെയും കുറെക്കാലം കഴിയുമ്പോൾ മരുഭൂമിയായും. (പദക്രമം മാററുക).

(4) എന്നാൽ രണ്ടിനും മദ്ധ്യേ സൂയസ് എന്ന കരയിടുക്ക് തടസ്സമായി നിൽക്കുന്നു. വാതിലടച്ചു തഴുതിട്ടപോലെ (പദക്രമം മാററുക).

IV (a) ചേർത്തെഴുതുക:

നൽ+മ; നെൽ+മണി; കൽ+മതിൽ; പൊൻ+താർ; പൊൻ+പതാക; ചെം+കനൽ; വെൾ+മ; തൺ+താർ.

(b) ഈ സന്ധിക്ക് എന്താണു പേർ (c) സന്ധികൾ ആകെ എത്രവിധം? ഓരോന്നിനും രണ്ടുദാഹരണം പറയുക:

V (1) പ്രകൃതി വരുത്തുന്ന മാററങ്ങളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരുന്നാൽ പുരോഗതി സാദ്ധ്യമല്ല.—എന്തുകൊണ്ട്?

(2) മാനവപരിഷ്ക്കാരം എങ്ങനെ വളർന്നു വന്നു? എന്നുമുതൽക്കാണ് ആ വളർച്ച ത്വരിതമായത്?

(3) സൂയസ് കനാൽകൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടം എന്ത്?

(4) കനാലിന്റെ നിർമ്മാണം സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന ധാരണ എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? എങ്ങനെ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു?

(5) സൂയസ് കനാലിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന് എന്താണ് കാരണം?

VI സംഗ്രഹിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുക:

(1) സൂയസ് കനാലിന്റെ നിർമ്മാണവും വികസനവും.

(2) പ്രകൃതി ഭൂമുഖത്തു വരുത്തുന്ന മാററങ്ങൾ, മനുഷ്യൻ വരുത്തുന്ന മാററങ്ങൾ.

പാഠം 24

പനാമ കനാൽ

ലോകക്ഷേമത്തിനായി രണ്ടു കടലുകളെ മനുഷ്യൻ കൈകോർത്തുപിടിച്ച കഥ നിങ്ങൾ കേട്ടു കഴിഞ്ഞു. രണ്ടു മഹാസമുദ്രങ്ങളെ—പസിഫിക്കിനെയും അററ്ലാൻറിക്കിനെയും—സംയോജിപ്പിച്ച കഥയാണ് ഇനി പറയാൻ പോകുന്നത്. മധ്യധരണ്യാഴിയുടെയും ചെങ്കടലിൻെറയും ജലവിതാനങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ പൊക്കത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് തെററായ സങ്കൽപ്പം നിമിത്തം സൂയസ് കനാലിൻെറ നിർമ്മാണം ഏതാണ്ട് അമ്പതുകൊല്ലത്തോളം മാററിവച്ചു എന്നോർക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. പനാമാകനാലിൻെറ നിർമ്മാണകാലത്തും ഈ പ്രശ്നം പൊങ്ങിവന്നു. അററ്ലാൻറിക്ക് സമുദ്രത്തിൻെറയും ശാന്തസമുദ്രത്തിൻെറയും ജലനിരപ്പുകൾക്കു തമ്മിൽ പൊക്കത്തിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വിഷമതയെ എളുപ്പം പരിഹരിക്കുമാറ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് വിജ്ഞാനം അപ്പോഴേയ്ക്കു വളർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വടക്കെ അമേരിക്കയുടെയും തെക്കെ അമേരിക്കയുടെയും പടിഞ്ഞാറുള്ള ശാന്തസമുദ്രതീരത്തുനിന്ന് കിഴക്കുള്ള അററ്ലാൻറിക്ക്

സമുദ്രതീരത്തിലേക്ക് കടൽവഴിയായി ചെന്നു പററാൻ 1914-വരെ ഒരു വഴിയെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ—തെക്കെ അമേരിക്കയുടെ തെക്കെ അററത്തുള്ള ഹോൺമുനമ്പു ചുററി പോവുക. തെക്കെ അമേരിക്കയുടെയും വടക്കെ അമേരിക്കയുടെയും ഇടയിൽ ഒരുപാലംപോലെ കിടക്കുന്ന വീതി കുറഞ്ഞ പനാമ കരയിടുക്കാണ് ഈ കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ചത്. ''അതിലൂടെ ഒരു തോടു കീറിയാൽ എന്താണ്?'' എന്ന് അമേരിക്കൻ ജനത സ്വാഭാവികമായും ചിന്തിച്ചു. മധ്യകാലത്തെ പേർപെററ നാവികൻമാരായിരുന്ന സ്പെയിൻകാർ നൂററാണ്ടുകാംക്കു മുമ്പ് ഇക്കാര്യം ആലോചിച്ചതായിരുന്നു. എന്നാൽ മുൻപറഞ്ഞ സാങ്കേതിക വിഘ്നം—പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ജലവിതാനങ്ങാം—വിലങ്ങടിച്ചുനിന്നു. ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം വളർന്നപ്പോാം വീണ്ടും ഈ പദ്ധതി ചിന്താവിഷയമായി. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ മുൻകൈയെടുത്തത്. അവർക്കായിരുന്നു പനാമയിലൂടെ ഒരു കനാൽ ഏററവും ആവശ്യമായിരുന്നതും.

തോടുവെട്ടാനുള്ള സ്ഥലവും പരിസരവും പനാമ റിപ്പബ്ളിക്കിൽനിന്ന് ഒരു ഉടമ്പടിപ്രകാരം ശാശ്വതാവകാശത്തോടെ യു. എസ്. എ. ഏററുവാങ്ങി. 1904-ൽ കനാലിൻെറ പണി ആരംഭിച്ചു. 1914 ആഗസ്ററ് 15-ാം തീയതി മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ വിജയകാഹളം മുഴക്കിക്കൊണ്ട് ആദ്യത്തെ കപ്പൽ പനാമ കടലിലൂടെ കടന്നുപോയി. കര ഇടിഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ട് കുറച്ചു കാലത്തേയ്ക്ക് മുടങ്ങിപ്പോയ ഗതാഗതം 1915-ൽ പുനരാരംഭിച്ചു.

അററ്ലാൻറിക്ക് സമുദ്രത്തിൻെറ ഭാഗമായ ലിമൺ ഉാംക്കടലിൽനിന്നു തുടങ്ങി പസഫിക്ക് സമുദ്രത്തിൻെറ ശാഖയായ പനാമ ഉാംക്കടലിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഈ തോടിന് 40.27 മൈൽ (64 കിലോമീററർ) നീളമുണ്ട്. ആഴക്കടലിലെത്താൻ ഇരുഭാഗത്തും അഞ്ചു മൈൽ (8 കിലോമീററർ) പിന്നെയും പോകണം. അങ്ങനെ ആകെ നീളം 50.72 നാഴിക (81 കിലോമീററർ) ആണെന്നു പറയാം.

സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്ന് 85 അടി (26 മീററർ) യോളം പൊക്കത്തിൽ ജലവിതാനത്തോടൊപ്പം കപ്പലുകളെയും ഉയർത്തിയാണ് അവയെ കനാലിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നത്. ഇരട്ടച്ചീപ്പുകാം (Double locks) എന്നു പറയുന്ന ഒരു പ്രത്യേക സംവിധാനത്തിലൂടെ ഇതു സാധിക്കുന്നു. അററ്ലാൻറിക്ക് സമുദ്രഭാഗത്ത് ഗാററൂൺ തടാകത്തിൽ ഇതിനുവേണ്ടി മൂന്നു ചീപ്പുകാം ഉണ്ട്. പസഫിക്ക് സമുദ്രത്തിലേക്ക് കപ്പലുകളെ ഇറക്കാൻ കനാലിൻെറ ആ ഭാഗത്ത് വേറെ രണ്ടു ഇരട്ട ചീപ്പുകാം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു. കനാലിലെ ജലവിതാനം രണ്ടു സമുദ്രങ്ങളിലേയും ജലവിതാനങ്ങളെക്കാാം ഉയർന്നതാണ്. വെള്ളം പമ്പു ചെയ്താണ് ഈ ഉയർച്ച നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നത്.

തോടിന്റെ പകുതിഭാഗം—ഏകദേശം 34 കിലോമീററർ—ഗാററൂൺതടാകത്തിലാണ് കിടക്കുന്നത്. അണകെട്ടി മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ച ഒരു തടാകമാണ് ഗാററൂൺ. അതിന്റെ വിസ്താരം 164 ചതുരശ്രമൈൽ ആണ്. തടാകത്തിനപ്പുറമുള്ള കനാലിന്റെ ഭാഗം 8 നാഴിക (13 കിലോമീററർ) യോളം ഭൂമി കുഴിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു തോടാകുന്നു. ഗൈലാഡ്കട്ട് എന്നാണ് അതിനുപേർ. പെഡ്റോ മിഗ്നൻ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ചീപ്പിലാണ് അത് അവസാനിക്കുന്നത്. പസഫിക്ക് സമുദ്രത്തിലേക്കുള്ള ഇറക്കം അവിടെനിന്നു തുടങ്ങുന്നു. കുന്നു കയറിയും ഇറങ്ങിയും കരയിൽ വാഹനങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നപോലെ വ്യത്യസ്തമായ ജലനിരപ്പുകളിലൂടെ കപ്പലോടിക്കുന്ന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സിദ്ധികൾക്ക് കൈകൂപ്പുക!

എത്ര വലിയ കപ്പലുകൾക്കും ഈ കനാലിലൂടെ നിഷ്പ്രയാസം കടന്നുപോകാം. വീതി ധാരാളമുള്ളതുകൊണ്ട് എതിരെ വരുന്ന യാനപാത്രത്തിന് വഴി മാറിക്കൊടുക്കേണ്ടതുമില്ല. കനാലിന്റെ അടിയിലെ വീതി 300 അടിമുതൽ 1000 അടി വരെയാണ്. ഏററവും കുറഞ്ഞ ആഴം അററ്ലാൻറിക്ക് സമുദ്രമുഖത്താണ്—41 അടി; ഏററവും കൂടിയ ആഴം 85 അടി, ഗാററൂൺ തടാകത്തിലും. 8 മണിക്കൂർകൊണ്ട് കനാലിൽക്കൂടിയുള്ള യാത്ര മുഴുമിക്കാം. ഇതിൽ പകുതി സമയം ചീപ്പുകളിലൂടെയുള്ള കയറിയിറങ്ങലിനാണുതാനും.

എല്ലാ രാജ്യക്കാരുടെ കപ്പലുകൾക്കും ചുങ്കംകൊടുത്ത് ഇതിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യാം. എന്നാൽ കനാലിന്റെ മേൽ പരമാധികാരം യു. എസ്. എ. ഗവൺമെൻറിനാണ്.

പനാമ കനാൽ കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള ലാഭം എന്താണ്? യു. എസ്. എ. യുടെ അററ്ലാൻറിക്ക് തീരത്തുനിന്ന് പസഫിക്ക് തീരത്തിലേക്കുള്ള കടൽ യാത്രയിൽ 8000 നാഴികയോളം കുറഞ്ഞുകിട്ടി. വടക്കെ അമേരിക്കയുടെയും തെക്കെ അമേരിക്കയുടെയും ഇരു തീരങ്ങൾക്കു തമ്മിലുള്ള ജലമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം 3000 മുതൽ 4000 നാഴികയോളം ചുരുങ്ങി! യൂറോപ്പിൽനിന്ന് ഏഷ്യയിലേക്കും ആസ്ത്രേലിയയിലേക്കുമുള്ള യാത്രയിൽ 1000 മുതൽ 1200 നാഴികവരെ ലാഭിക്കാം! ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വമ്പിച്ച വിജയമാണിത്.

പദങ്ങൾ

സ്വാഭാവികമായി, സാങ്കേതികം, ഉടമ്പടി, വിജയകാഹളം, സംവിധാനം, പുനരാരംഭിക്കുക, സിദ്ധി, യാനപാത്രം, പരമാധികാരം.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥം പറയുക:

സാമ്പത്തികവിഘ്നം, ശാശ്വതാവകാശം.

II വാക്യങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

സ്വാഭാവികമായി, ഉടമ്പടി, പുനരാരംഭിക്കുക, പരമാധികാരം, (സിദ്ധി-ക്കരിക്ക്).

III വിഗ്രഹാർത്ഥവും സമാസത്തിന്റെ പേരും പറയുക:

ലോകക്ഷേമം, ജലവിതാനം, ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം, കിന്നരമിഥുനം, സന്മാർഗ്ഗം, ശസ്ത്രക്രിയ, പ്രകൃതിമത്തം, ഗാന്ധാരീസമേതൻ, പുത്രവിഹീനൻ, ആചാരവിശുദ്ധൻ, അന്തഃപുരവനിത, വൈദ്യപരിശോധന, കുന്തിമലാരം, ജഗൽപ്രാണൻ, വിഷധൂളി, വീരാഗ്രണി, ക്ഷോഭാകുലൻ, സമുദ്രാധിപത്യം, ജീവിതാഭിലാഷം, ചിതാഭസ്മം.

IV (1) സൂയസ് കനാലിന്റെ നിർമ്മാണ കാലത്തേക്കാൾ പനാമാ കനാലിന്റെ നിർമ്മാണകാലത്ത് എൻജിനീയറിംഗ് വിജ്ഞാനം വളർന്നിരുന്നു. തെളിയിക്കുക.

(2) ഏതു രണ്ടു സമുദ്രങ്ങളെയാണ് പനാമാ കനാൽ സംയോജിപ്പിക്കുന്നത്?

(3) എന്നാണ് പനാമാ കനാൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത്?

(4) ഇരു സമുദ്രങ്ങളിലെ ജലവിതാനത്തെക്കാൾ കനാലിലെ ജലനിരപ്പ് ഉയർത്തി നിർത്താൻ ഏതുപായമാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്?

(5) പനാമാ കനാലിന്റെ പകുതി ഭാഗം എവിടെയാണ് കിടക്കുന്നത്?

(6) പനാമാ കനാലിന്റെ നീളം എത്ര? എത്ര മണിക്കൂർ കൊണ്ട് കപ്പലുകൾക്ക് കനാൽ കടക്കാം? കനാൽ എവിടെ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു? എവിടെ അവസാനിക്കുന്നു?

(7) പനാമാ കനാൽ കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടം എന്ത്?

(8) പനാമാ കനാലിന്മേൽ ആർക്കാണ് പരമാധികാരം?

പാഠം 25

മണിവീണ

"സരിഗമപധ................" കൊച്ചുവീണ ഞാനി-
ന്നരുമയുന്നതഗായകന്റെ കൈയിൽ,
ഒരുനിമിഷവുമവനെയെങ്ങുമേവി-
ട്ടകലുവതങ്ങു സഹിക്കയില്ല നൂനം.

അകതളിർ മമ 'രാഗ'പൂർണ്ണ, മെന്നാ-
ലറിയുകയില്ലതു ബാഹ്യദൃഷ്ടിയാലേ.
ഉടയവനുടെയാവിരൽ തൊടുമ്പോ-
ളുടനുണരും വത! സുപ്തരാഗമെല്ലാം.

വിരലുകളവിടുന്നു മാററിയെങ്കിൽ
വെറുമൊരു ചേതനയററവസ്തുവീ ഞാൻ,
ഉടനടിയവിടുന്നു മീട്ടിയാലോ
പടുതയൊടുന്നതരാഗമാലപിക്കും.

ശ്രവണയുഗമതിൽക്കുളിർത്തിടുന്നോ-
ന്നതിനുടെ വാസ്തവമെന്തറിഞ്ഞിടുന്നു!
'ജയജയ! മണിവീണകേമ' മെന്നീ
സ്തുതിവചനങ്ങൾ മുഴക്കിടുന്നു മേൻമേൽ.

സ്വയമൊരു കഴിവില്ലെനിക്കു പാടാൻ,
സ്വയമൊരഹംകൃതിയാർന്നിടുന്നുമില്ല.
നിപുണതയൊടു കൈയിലേന്തുവോനി
ല്ലേറിയ വിപഞ്ചികയിൽക്കളിക്കയത്രേ.

കവനമേള] [സിസ്റ്റർ മേരി ബനീഞ്ഞ

അഭ്യാസം

(1) (a) 'സരിഗമപധ.......................' മുഴുമിപ്പിക്കുക. എന്താണ് ഈ ശബ്ദങ്ങൾ കുറിക്കുന്നത്?

(b) എന്തുകൊണ്ടാണ് അവസാനത്തെ രണ്ടക്ഷരം കൂടി ശ്ലോകത്തിൽ ചേർക്കാത്തത്?

(2) ആരാണ് ഗായകൻ? ഏതാണ് വീണ?

(3) ഉടയവൻെറ വിരലുകളുടെ സ്പർശം ഏൽക്കുന്നതുവരെ വീണയിലെ രാഗം എന്തുചെയ്യുന്നു?

(4) 'രാഗ'ത്തിന് സംഗീതത്തിലെ രാഗം എന്നതിനു പുറമെ വേറൊരർത്ഥംകൂടിയുണ്ട്—അതെന്താണ്?

(5) കവിതയാകുന്ന വീണയിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന 'രാഗം' ഏതാണ്?

(6) ആരുടെ വൈഭവംകൊണ്ടാണ് വീണ പാടുന്നത്? ആരുടെ വൈഭവംകൊണ്ടാണ് കവയിത്രി പാടുന്നത്?

(7) ഈ വൃത്തത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട കുറെ നല്ല ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് അക്ഷരശ്ലോക മൽസരം നടത്തുക.

പാഠം 26

ഗംഗാകാവേരീസംഗമം

ത്രിവേണീസംഗമത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കും. ഗംഗ, യമുന, സരസ്വതി എന്നീ പുണ്യനദികളുടെ സംഗമമാണ് അത്. അലഹബാദാണ് സംഗമസ്ഥാനം. പുരാതനകാലം മുതൽക്ക് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് അത് സുപ്രധാനമായ ഒരു തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമാണ്. സരസ്വതീനദി വററിപ്പോയിട്ട് ശതാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. എങ്കിലും അന്തർവാഹിനിയായി അത് ഇന്നും ഗംഗയിൽ വന്നു ചേരുന്നു എന്നാണ് വിശ്വാസം.

ഇതൊക്കെ പഴയ കാര്യം. പുതിയൊരു പുണ്യ സംഗമത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഭാരതം ഇപ്പോൾ സഗൗരവം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തിൻെറ വടക്കെ അററത്തുള്ള ഗംഗയെ തെക്കെ അററത്തുള്ള കാവേരിയോടു ഒരു കനാൽ വഴി ചേർക്കുക; കാവേരിയോടു മാത്രമല്ല മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേയുള്ള എല്ലാ മുഖ്യ നദികളോടും! അതിനെക്കാൾ മഹത്തായ ഒരു തീർത്ഥം വേറെയുണ്ടാകാനില്ല. കാരണം രാജ്യത്തെ ആകമാനം അത് സമ്പൽസമൃദ്ധമാക്കും; മുപ്പതുലക്ഷം ഏക്കർ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾക്ക് ജലസേകമേകും; അനേകായിരം പേർക്ക് തൊഴിൽ നൽകും; വടക്കും തെക്കും തമ്മിൽ കൂടുതൽ അടുപ്പിച്ച് ദേശീയോദ്ഗ്രഥനം സുകരമാക്കും. സ്മരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ പുളകമണിയിക്കുന്ന പുണ്യതീർത്ഥം!

ഇതെങ്ങനെ സാധിക്കാനാണ്! ഇതൊരു ദിവാസ്വപ്നം മാത്രമല്ലേ, എന്ന് നിരാശപ്പെടേണ്ട. സൂയസ് കനാലും പനാമാ കനാലും അതുപോലെയുള്ള മററനേകം പദ്ധതികളും ഒരു കാലത്ത് മരുമരീചികകളായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നില്ലേ? ഇന്നോ? അതുപോലെ ഗംഗാകാവേരി കനാലും അചിരേണ യാഥാർത്ഥ്യമാകും. ഗംഗാനദിയിലെ അക്ഷയമായ ജലസമ്പത്ത്, ആ വിഭവം താരതമ്യേന കുറവായ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെങ്ങും ആവശ്യംപോലെ പരത്തുകയാണ് ഗംഗാകാവേരീ കനാലിൻെറ ലക്ഷ്യം. തെക്കെ ഇന്ത്യയിൽ കേരളമൊഴിച്ചുള്ള പല പ്രവിശ്യകളിലും കടുത്ത ജലക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ മഴ കുറവാണ്. വർഷകാലത്ത് ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽമാത്രം അവിടങ്ങളിലെ നദികൾ നിറഞ്ഞൊഴുകും. വേനൽക്കാലത്ത് പലതും വററി വരണ്ടുപോകും. കാവേരിയെപ്പോലുള്ള മഹാസരിത്തുകളിൽപ്പോലും അപ്പോൾ വെള്ളം നന്നെ കുറവായിരിക്കും. അതിനാൽ നാടുനീളെ അണക്കെട്ടുകൾ കെട്ടിയിട്ടും ജലക്ഷാമം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഗംഗാബ്രഹ്മപുത്രകളാകട്ടെ വേനൽക്കാലത്തും വർഷകാലത്തും ഒരുപോലെ നിറഞ്ഞൊഴുകുകയാണ്. ഹിമസംഹതികൊണ്ട് മൂടപ്പെട്ട ഹിമാലയശിഖരങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അവ ഉദ്ഭവിക്കുന്നത്. ഗ്രീഷ്മകാലത്ത് മലമുകളിലെ മഞ്ഞുകട്ടകൾ ഉരുകി വെള്ളമാകുന്നതിനാൽ ഈ പുഴകൾ കൂലം കുത്തിയൊഴുകുന്നു. മഴക്കാലത്ത് വെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ട് അവയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ വലിയ നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 40 കോടി ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് ഒരടി ആഴത്തിൽ പരക്കാവുന്നത്ര വെള്ളമാണ് ഗംഗയിൽക്കൂടി നിരന്തരമായി പ്രവഹിക്കുന്നത്. അത്രതന്നെ ജലം ബ്രഹ്മപുത്രയിലൂടെയും ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. ഗംഗാജലത്തിന്റെ നാലിലൊരംശം മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ കൃഷിക്കും മററുമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്. അവശേഷിക്കുന്ന മുക്കാൽഭാഗവും പ്രയോജനരഹിതമായി സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു വീഴുന്നു. ബ്രഹ്മപുത്രയിലെ ജലസമ്പത്തുമുഴുവനും ഇങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. ഉത്തരേന്ത്യയുടെ വികസനത്തിന് വേണ്ടത്ര വിനിയോഗിച്ചാലും പിന്നെയും ഗംഗയുടെ സമ്പത്ത് അവശേഷിക്കും. ബ്രഹ്മപുത്രയെയും ഗംഗയെയും ഒരു കനാൽവഴി കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ ഈ മിച്ചം എത്രയോ അധികമാകുകയും ചെയ്യും. അത് ഇന്ത്യയുടെ തെക്കുഭാഗത്തേയ്ക്കും പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തേയ്ക്കും തിരിച്ചുവിട്ടാൽ, രാജ്യമാകെ നന്ദനാരാമമാകും. കൃഷിക്കാവശ്യമായ വെള്ളം മാത്രമല്ല, വ്യവസായ പുരോഗതിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ വിദ്യുച്ഛക്തിയും യഥേഷ്ടം ലഭിക്കും. ഗതാഗതസൗകര്യവും ഗണ്യമായ തോതിൽ മെച്ചപ്പെടും. എന്നാൽ ഇതങ്ങ് ഉടനെ നടപ്പാക്കിക്കൂടെ എന്നല്ലേ ചോദിക്കുന്നത്? ഇതൊരു മഹാഭീമപദ്ധതിയാണെന്നു മറക്കരുത്. 4800 കിലോമീററോളം സഞ്ചരിപ്പിച്ചിട്ടുവേണം ഗംഗാജലം കാവേരിയിലെത്തുക. താണു കിടക്കുന്ന ഗംഗാസമതലത്തുനിന്ന് പൊക്കം കൂടിയ ഡെക്കാൺ പീഠഭൂമിയിലേക്ക് ജലം പ്രവഹിപ്പിക്കണം. മദ്ധ്യമാർഗ്ഗമുള്ള മലനിര തുരക്കണം. ഇതൊന്നും അസാദ്ധ്യമല്ല. അമേരിക്കയിൽ ഒരിടത്ത് 1000 മീററർ ഉയരത്തിലേക്കും മറെറാരിടത്ത് 800 മീററർ ഉയരത്തിലേക്കും വെള്ളം പമ്പുചെയ്ത് വലിയ ജലശേഖരങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവിടെയും സാദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ വമ്പിച്ച മുതൽ മുടക്കും അനേകായിരം ആളുകളുടെ ദീർഘകാലപ്രയത്നവുംകൊണ്ടേ ഇതു സാധിക്കൂ. 2500 കോടി രൂപ ചെലവു ചെയ്യേണ്ടിവരുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണിത്.

ഇനി പദ്ധതിയുടെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കാം. പാററ്നാ നഗരിക്കടുത്ത് ഗംഗയിൽ ഒരു മഹാസേതു നിർമ്മിച്ച് മിച്ചംവരുന്ന ജലം കനാലിലേക്കു തിരിച്ചുവിടാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. 320 കിലോമീററോളം തരണം ചെയ്തു കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്ക് ഡെക്കാൺ

പീഠഭൂമി കനാലിനെ തടഞ്ഞു നിർത്തും. അപ്പോൾ അതിലെ ജലമത്രയും ഏതാണ്ട് 600 മീററർ ഉയരത്തേയ്ക്ക് പമ്പുചെയ്ത് കയററണം. ശക്തികൂടിയ പമ്പുകൾ ഉപയോഗിച്ചുവേണം ഇതു സാധിക്കുക. അതീവ ക്ലേശകരമായ കാര്യമാണിത്. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടും മാർഗ്ഗവിഘ്നം അവസാനിക്കുകയില്ല. സോൺ, നർമ്മദ എന്നീ നദികളുടെ ഇടയിൽക്കിടക്കുന്ന മലനിര തുരച്ചുവേണം കനാലിന് മുന്നോട്ടുപോകാൻ. അതിനപ്പുറമുള്ള ഗതി താരതമ്യേന എളുപ്പമാണ്. കാരണം പ്രകൃതിസൃഷ്ടമായ ചരിവിലൂടെയാണ് പിന്നെ കനാൽ പോകുന്നത്. അങ്ങനെ 3520 മീററർ സഞ്ചരിച്ച് കൃഷ്ണാനദിയിലെത്തും. അവിടെവച്ച് വീണ്ടും 90 മീററർ ഉയരത്തിലേക്ക് വെള്ളം പമ്പടിച്ചു കയററണം. ഇത്രയുമായാൽ കാവേരീ നദിയിലുള്ള മേട്ടൂർ ഡാമിലേക്ക് കനാൽപ്രവഹിച്ചു തുടങ്ങുകയായി. ഗംഗാജലം കാവേരിയിലെത്തുമ്പോഴേയ്ക്ക് പാററ്നയിൽനിന്ന് 4800 കിലോമീററിലധികം സഞ്ചരിച്ചിരിക്കും.

മൂന്നുഘട്ടങ്ങളിലായാണ് ഈ മഹാഭീമ പദ്ധതി നടപ്പാക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗംഗയിൽനിന്ന് നർമ്മദവരെ ഒന്നാംഘട്ടം; നർമ്മദതൊട്ട് ഗോദാവരിവരെ രണ്ടാംഘട്ടം; അവിടെനിന്ന് കാവേരി വരെ മൂന്നാംഘട്ടം.

ഗംഗ ഒരുകാലത്ത് ആകാശത്തിലെ പുണ്യനദിയായിരുന്നു എന്നാണ് പുരാണങ്ങളിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. സൂര്യവംശജനായ ഭഗീരഥൻ വളരെക്കാലം തപസ്സുചെയ്ത് വളരെയേറെ പാടുപെട്ട് ആകാശഗംഗയെ ഭൂലോകത്തേയ്ക്കും അവിടെനിന്ന്, പാതാളത്തിലേയ്ക്കും ഒഴുക്കി എന്നാണ് കഥ. അങ്ങനെയാണ് ഭഗീരഥപ്രയത്നം എന്ന ശൈലി ഭാരതീയഭാഷകളിൽ ഉണ്ടായത്. ഗംഗയെ കാവേരിയോടു ചേർക്കുന്നത് ഭഗീരഥപ്രയത്നമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ വിലയിടിക്കുകയാവും ഫലം. ഭഗീരഥൻ ഗംഗയെ താഴോട്ടാണ് ഒഴുക്കിയത്. നമുക്ക് മുകളിലേക്കൊഴുക്കണം! പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തെത്തിക്കാൻ 1600 കിലോമീററർ നീളത്തിൽ തോടു കീറണം; മലനിരകൾ തുരക്കണം. മഹത്തായ ഒരു സോഷ്യലിസ്ററ് ജനതയ്ക്ക് ചേർന്ന അഭിമാനകരമായ പദ്ധതി!

ഗംഗാകാവേരീകനാൽ മദ്ധ്യേമാർഗ്ഗമുള്ള എല്ലാ വൻനദികളെയും വിലങ്ങനെ മുറിച്ചുകൊണ്ടാണ് മുന്നേറുക. സംഗമസ്ഥാനങ്ങളിൽ വലിയ ജലശേഖരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക പദ്ധതിയുടെ ഒരു പ്രധാന വശമാണ്. ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ ഈ ജലശേഖരങ്ങളിൽനിന്ന് നദികളിലൂടെ വെള്ളം തിരിച്ചുവിടും. 30 ലക്ഷം ഏക്കർ വിസ്താരമുള്ള കൃഷി ഭൂമികൾക്ക് ഈ പദ്ധതി ജലസേകമേകും എന്ന് ആദ്യമേ പറഞ്ഞത് ഓർക്കുക.

ഭഗീരഥൻെറ തപസ്സുകൊണ്ട് പരലോകഗതരായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ പൂർവ്വികൻമാർക്ക് ഗതിവന്നു. അഭിനവ ഭഗീരഥൻമരുടെ മഹാപ്രയത്നംകൊണ്ട് ഭാവിതലമുറകൾക്ക് അക്ഷയമായ ഐശ്വര്യം കൈവന്നുവെന്ന് ആധുനിക ഭാരതചരിത്രം ഉദ്ഘോഷിക്കാൻ ഇടവരും.

പദങ്ങൾ

ത്രിവേണീസംഗമം, അന്തർവാഹിനി, സഗൗരവം, മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ, ഭേരിയോദ്ഗ്രഥനം, ദിവാസ്വപ്നം, മരുമരീചിക, വിഭവം, മഹാസരിത്ത്, ഗ്രീഷ്മകാലം, മഹാഭീമപദ്ധതി, വിശദാംശം, മഹാസേതു, അതീവക്ലേശകരം, പ്രകൃതിസൃഷ്ടം, അഭിനവഭഗീരഥൻ.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥവും സമാസത്തിൻെറ പേരും പറയുക:

ത്രിവേണീസംഗമം, മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ, ദിവാസ്വപ്നം, മരുമരീചിക, ജലസമ്പത്ത്, ജലക്ഷാമം, മഹാസരിത്ത്, ഗ്രീഷ്മകാലം, നന്ദനാരാമം, ഭീമപദ്ധതി, വിശദാംശം, പ്രകൃതിസൃഷ്ടം, ഭഗീരഥപ്രയത്നം, അഭിനവഭഗീരഥൻ, പരലോകഗതൻ, ഗംഗാകാവേരീസംഗമം, തീവ്രയത്നം, ശാന്തഗംഭീരം.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

സഗൗരവം, മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ, ദിവാസ്വപ്നം, വിഭവം, വിശദാംശം, ഭഗീരഥപ്രയത്നം.

III (1) വിശദീകരിക്കുക:

(a) അതിനെക്കാൾ മഹത്തായ ഒരു തീർത്ഥം ഭാവിയെയുണ്ടാകാനില്ല.

(b) ഗംഗയെ കാവേരിയോട് ചേർക്കുന്നത് ഭഗീരഥപ്രയത്നമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൻെറ വിലയിടിക്കുകയാവും ഫലം

(2) ഗംഗാ—കാവേരി കനാലിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം എന്ത്?

(3) ഗംഗയിലെയും ബ്രഹ്മപുത്രയിലെയും ജലസമ്പത്തിൻെറ അളവെത്ര?

IV ചുരുക്കിയെഴുതുക:

(1) ഗംഗാ—കാവേരി കനാലിൻെറ വിശദാംശങ്ങൾ.

(2) ഗംഗാ—കാവേരികളെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉണ്ടാകാവുന്ന മഹത്തായ നേട്ടങ്ങൾ

പാഠം 27

ചെറുശ്ശേരിയും എഴുത്തച്ഛനും

പാഠപുസ്തകങ്ങളിലൂടെ പല കവികളുടേയും കവിതകളോട് നിങ്ങൾ ഇതിനകം പരിചയപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിനുപുറമേ വേറെയും കവിതകൾ നിങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കും. നല്ല കവിത അവാച്യമായ ഏതോ ഒരാനന്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നതായി നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കണം. ആ അനുഭവം പൂർണ്ണമാകണമെങ്കിൽ കവിത അതാതു വൃത്തത്തിൻെറ ഈണത്തിൽ ഉറക്കെ ചൊല്ലണം. ഗാനരീതിയിലുള്ള കവിതകൾ ആസ്വദിക്കണമെങ്കിൽ ഇതു ചെയ്തേ തീരൂ. ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണപ്പാട്ടിലെ പല ഭാഗങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു പരിചിതങ്ങളാണ്. അവയിൽ സ്ഫുരിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ എത്ര മധുരങ്ങളാണ്! ആ വികാരങ്ങളുടെ മധുരിമ മുഴുവൻ ആസ്വദിക്കണമെങ്കിൽ ഭംഗിയായി ചൊല്ലുകതന്നെവേണം. അപ്പോഴാണ് കാച്ചിക്കുറുക്കിയ പാലിൽ പഞ്ചസാര ചേർത്തു കഴിക്കുമ്പോഴെന്നപോലെ രസം പൂർണ്ണമായി അനുഭവപ്പെടുന്നത്. എഴുത്തച്ഛൻെറ കവിതകളും ഇതുപോലെ പാട്ടുകളാണ്. അതിനാൽ നിറഞ്ഞ അന്തസ്സാരത്തോടുകൂടിയവയാണെങ്കിലും പാമരൻമാർപോലും അവ പാടി രസിക്കുന്നു. നിത്യപാരായണംകൊണ്ട് അവരും കാവ്യത്തിൻെറ കാതലായ ഭാഗത്തോട് കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടുക്കുന്നു. ചെറുശ്ശേരിയുടെ കാവ്യം കൃഷ്ണപ്പാട്ടാണ്. എഴുത്തച്ഛൻേറത് കിളിപ്പാട്ടുകളും. പാട്ടിലാണ് ഊന്നൽ. പണ്ഡിതൻമാർക്കും പാമരൻമാർക്കും അവയിൽ ഒരുപോലെ രസിക്കാം. കഴിവു കൂടുതലുള്ളവർക്ക് കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാം. അതില്ലാത്തവർക്കും അവ നിരാശയ്ക്ക് ഇടവരുത്തുകയില്ല. ഭക്തിഭാവത്തിൽ അവരുടെ ഉള്ളം കുളിർക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് മലയാളത്തിൽ ഏതാണ്ട് ഒരായിരം കൊല്ലമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കാവ്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എഴുത്തച്ഛൻെറ കിളിപ്പാട്ടുകളും ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണപ്പാട്ടും കേരളീയരുടെ സവിശേഷ പ്രതിപത്തിക്ക് പാത്രമായത്. കർക്കിടകമാസത്തിൽ തുഞ്ചൻെറ രാമായണം കിളിപ്പാട്ടും ചിങ്ങമാസത്തിൽ ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണപ്പാട്ടും കേരളത്തിലെ ഹൈന്ദവഗൃഹങ്ങളിൽ അടുത്തകാലംവരെ മുടങ്ങാതെ പാരായണം ചെയ്തുപോന്നു.

മലയാളത്തിലെ മഹാകവികൾ ആരെന്നു ചോദിച്ചാൽ, സാഹിത്യവുമായി അത്ര വലിയ പരിചയമൊന്നുമില്ലാത്ത മലയാളികൾപോലും, ചെറുശ്ശേരി, തുഞ്ചൻ, കുഞ്ചൻ എന്ന് അന്നൊക്കെ പറയുമായിരുന്നു. മാധുര്യംകൊണ്ടു ചെറുശ്ശേരിയും പരിശുദ്ധികൊണ്ട് എഴുത്തച്ഛനും ഫലിതംകൊണ്ട് കുഞ്ചനും നമ്മുടെ

ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയിരിക്കുന്നു. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടുപേരെക്കുറിച്ചു മാത്രം ഇവിടെ ചില പ്രധാനകാര്യങ്ങൾ പറയാം.

ചെറുശ്ശേരി ഉത്തര കേരളീയനാണ്. മലബാറിൽ കണ്ണൂർ ജില്ലയിലുള്ള കോലത്തുനാട്ടിൽ ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തിന്നടുത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശം എന്നാണ് വിശ്വസിച്ചു വരുന്നത്. വടകരയ്ക്കടുത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മഗൃഹം എന്ന് ഒരെതിരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്; ചെറുശ്ശേരി കോലത്തിരിയുടെ (ചിറയ്ക്കൽ രാജാവിന്റെ) ആശ്രിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിമതമനുസരിച്ചാണ് കവി തനിക്ക് ശാശ്വതകീർത്തി നേടിക്കൊടുത്ത കൃഷ്ണപ്പാട്ടുനിർമ്മിച്ചതും. കാവ്യത്തിന്റെ പ്രാരംഭത്തിലുള്ള താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന വരികൾ ഇതിനു മതിയായ തെളിവാണ്.

"പാലാഴിമാതുതാൻ പാലിച്ചുപോരുന്ന
കോലാധിനാഥനുദയവർമ്മൻ
ആജ്ഞയെച്ചെയ്കയാലജ്ഞനായുള്ളഞാൻ
....
ആരംഭിച്ചീടുന്നേനായവണ്ണം."

ഇതിനു പുറമേ ഓരോ സർഗ്ഗത്തിന്റെയും അവസാനത്തിലും ഈക്കാര്യം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് കോലത്തിരി രാജാവായ ഉദയവർമ്മയുടെ ആശ്രിതനായിരുന്നു കവിയെന്ന കാര്യം സംശയാതീതമായി തെളിയുന്നു. തന്നെപ്പറ്റിക്കൂടി കവി വല്ലതും പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആരുതന്നെ ആശിച്ചുപോകയില്ല!

കൃഷ്ണപ്പാട്ടിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള ഉദയവർമ്മൻ കൊല്ലവർഷം 621 മുതൽ 650 വരെ നാടുവാണ കോലത്തിരി രാജാവാണ്. അതിനാൽ ഏഴാം നൂററാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധമാണ് ചെറുശ്ശേരിയുടെ കാലം എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ചെറുശ്ശേരിഭാരതം എന്ന കൃതിയും ഈ കവിയുടേതാണെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ പ്രമുഖ പണ്ഡിതൻമാർ ആ അഭിപ്രായത്തെ എതിർത്തിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ചെറുശ്ശേരിയുടെ കീർത്തി കൃഷ്ണപ്പാട്ടിനെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചാണ് നിൽക്കുന്നത്. ഒരൊററ കൃതികൊണ്ട് ഇത്രയധികം യശസ്സ് നേടിയ കവികൾ ഏതു സാഹിത്യത്തിലും അധികമില്ല.

ഭാഗവതം ദശമസ്കന്ധത്തിലെ കഥയാണ് കൃഷ്ണപ്പാട്ടിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഭക്തിയാണതിലെ പ്രധാന ഭാവം. ഭാഗവതം ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിലെ ദീപസ്തംഭമാണ്. അതിൽനിന്നു കൊളുത്തിയ

പ്രതീകമാണ് കൃഷ്ണപ്പാട്ടെന്നു പറയാം. കൃഷ്ണപ്പാട്ടിൽ ഭക്തി ഹൃദയമലിയിക്കുന്ന പല രൂപങ്ങളും കൈക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. യശോദ, നന്ദഗോപൻ, ദേവകി, വാസുദേവൻ, ഗോപിമാർ, ഗോപാലബാലൻമാർ മുതലായവർക്ക് കൃഷ്ണനോട് തോന്നിയ വാത്സല്യം, അനുരാഗം, മൈത്രി എന്നിവയെല്ലാം ഭക്തിഭാവത്തിന്റെ ഭേദങ്ങൾതന്നെ. ഈ വികാരത്തിന്റെ മിഴിവാണ് കൃഷ്ണപ്പാട്ടിനെ ഏററവും ഹൃദ്യമാക്കുന്നത്. ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണന്റെ ബാലലീലകൾ, പിൽക്കാലത്ത് മധുരയിൽ വാഴുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണൻ നന്ദഗോപൻ മുഖേന യശോദയ്ക്കയയ്ക്കുന്ന സന്ദേശം, അക്രൂരന്റെ ഗോകുലാഗമനം, യമുനാതീരവനങ്ങളിൽ കൃഷ്ണനെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന ഗോപികമാരുടെ വിലാപം, വേണുഗാനത്തിൽ മതി മറന്നുനിൽക്കുന്ന വൃന്ദാവനം എന്നീ ഭാഗങ്ങൾ ഒന്നു വായിച്ചുനോക്കൂ! എന്തൊരു ഭാവപ്പൊലിമ!

ചെറുശ്ശേരി ഭാവനാശാലിയായ ഒരു കവിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ ഉടനീളം നല്ല അലങ്കാരങ്ങൾ കാണാം. പൂർവ്വകവികൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളെ ഉടച്ചുവാർത്ത് അദ്ദേഹം പുതിയ അലങ്കാരങ്ങൾ ചമച്ചിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു പുറമേ സ്വന്തമായ അലങ്കാരങ്ങളും ധാരാളമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അലങ്കാരമൊന്നും പ്രയോഗിക്കാതെ സരളമായി, സരസമായി കഥ പാടുകയും ചെയ്യും. കുചേല സദ്ഗതി മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ഉപയോഗിച്ച രീതി ഏതായാലും അതാതു സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ട വികാരം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞുപൊങ്ങും. അതാണല്ലോ കവിതയുടെ വിജയം.

ചെറുശ്ശേരിയുടെ കവിതാരീതി ലളിതവും കോമളവും മധുരവുമാണ്. പഴയ മലയാളപദങ്ങളുടെ ഒരു കലവറയാണ് കൃഷ്ണപ്പാട്ടെന്നു പറയാം. മലയാളവും സംസ്കൃതവും അദ്ദേഹം വളരെ മനോഹരമായി കൂട്ടിയിണക്കുന്നു. എഴുത്തച്ഛൻ മാത്രമേ ഇക്കാര്യത്തിൽ ചെറുശ്ശേരിയുടെ പിന്നിൽപ്പെടാതുള്ളൂ. മാധുര്യമാണ് ചെറുശ്ശേരിയുടെ പ്രത്യേകത. എഴുത്തച്ഛന്റേത് ഗാംഭീര്യവും. മന്ദഹസിപ്പിക്കുന്ന ഫലിതവും ചെറുശ്ശേരിയുടെ കവിതയിൽ മലരിൽ മണം പോലെ ഇണങ്ങിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

എഴുത്തച്ഛൻ മലയാളത്തിന്റെ പിതാവാണ് എന്നു പറയാറുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനെത്രയോ മുമ്പ് മലയാള ഭാഷയും കവിതയും രൂപപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നെ മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവ് എന്ന പദവി അദ്ദേഹത്തിനെങ്ങനെ സിദ്ധിച്ചു? മലയാളത്തിന്റെ കഴിവുകൾ തികച്ചും വളർത്തിയെടുത്തതും അതിന് ഇന്നത്തെ രൂപം നൽകിയതും തുഞ്ചത്താചാര്യനാണ്. തുഞ്ചന്റെ കിളിപ്പാട്ടുകളിലെ ഭാഷയാണ് പിൽക്കാലത്തെ കവികൾ അനുകരി

ച്ചത്. ക്ഷീരനീരങ്ങൾപോലെ മലയാളവും സംസ്കൃതവും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം എഴുത്തച്ഛൻ തന്റെ കവിതകളിൽ മേളിപ്പിച്ചു. സന്ദർഭമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രീതി ഗംഭീരമായും ലളിതമായും മാറി മാറി വരും. ചെറുശ്ശേരിക്കുള്ളതു പോലെ അലങ്കാരങ്ങളോട് എഴുത്തച്ഛന് അത്ര പ്രതിപത്തിയില്ല. ഉചിത ശബ്ദങ്ങളെ ചേർത്തിണക്കി ഒരു ക്ലേശവുംകൂടാതെ അദ്ദേഹം ഭാവങ്ങളെ ഭംഗിയായി സ്ഫുരിപ്പിക്കുന്നു.

''ഭാരതീ പദാവലി തോന്നേണം കാലേ കാലേ
വാരിധി തന്നിൽത്തിരമാലകളെന്ന പോലെ.''

എന്നാണദ്ദേഹം വാഗ്ദേവതയോട് പ്രാർത്ഥിച്ചത്. അതു തികച്ചും ഫലിച്ചു.

എല്ലാ ഭാവങ്ങളെയും എഴുത്തച്ഛൻ ഭംഗിയായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഭക്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യങ്ങളിൽ മുററി നിൽക്കുന്നത്. എഴുത്തച്ഛനെപ്പോലെ മറെറാരു കവിയും തന്റെ കവിതകളിലൂടെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിർമ്മലീകരിക്കുകയും ആത്മാവിനെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ടുതന്നെയാണ് മററാർക്കും ലഭിക്കാത്ത ആചാര്യപദവി അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചത്. ചെറുശ്ശേരിയുടെ കവിത മോഹനമാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റേത് പാവനവും.

അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ടും ഭാരതം കിളിപ്പാട്ടുമാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ പ്രധാന കൃതികൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരിയായ നാമധേയമെന്തായിരുന്നു, മാതാപിതാക്കളാരായിരുന്നു, എന്നതെല്ലാം ഇന്നും വാദവിഷയങ്ങളത്രേ. വെട്ടത്തുനാടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്താൽ അനുഗൃഹീതമായ ദേശം. കൊല്ലവർഷം 675-നും 750-നും ഇടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതായി ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. ചെറുശ്ശേരിയുടെ അനന്തരകാലീനനാണ് എഴുത്തച്ഛൻ എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

ചെറുശ്ശേരിയും എഴുത്തച്ഛനും ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിലെ രണ്ടു കെടാവിളക്കുകളാണ്. അവർ എന്നെന്നും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വെളിച്ചം വീശിക്കൊണ്ട് പരിലസിക്കും.

പദങ്ങൾ

അവാച്യം, ആസ്വദിക്കുക, അന്തസ്സാരം, പാമരൻ, നിത്യപാരായണം, പൈനന്ദവം, സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠം, പ്രമുഖപണ്ഡിതൻ, സ്കന്ധം, പ്രദീപം, മൈത്രി, ഹൃദ്യം, ഭാവപ്പൊലിമ, ഭാവനാശാലി, സരളം, സദ്ഗതി, വാഗ്ദേവത, ഭാരതി, മോഹനം, അനുഗൃഹീതൻ, അനന്തരകാലീനൻ.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥവും സമാസത്തിൻെറ പേരും പറയുക:

ക്ഷീരനീരങ്ങൾ, സ്ഥിതിഗതികൾ, ഗംഗാ കാവേരികൾ, ഭീക്ഷ്മ-ദ്രോണ-കർണ്ണൻമാർ, കരചരണങ്ങൾ, പണ്ഡിതപാമരൻമാർ.

II (a) വിപരീതപദം പറയുക:

അനന്തരകാലീനൻ, പാമരൻ, മൈത്രി, അവാച്യം, സരളം, ശാശ്വതം.

(b) വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

ആസ്വദിക്കുക, മധുരിമ, അന്തസ്സാരം, സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠം, മരണം, അനുഗൃഹീതൻ, ഹൃദ്യം.

III (1) മദ്ധ്യകാല കവികളിൽ പ്രമുഖൻമാരായ മൂന്നുപേർ ആരെല്ലാം?

(2) ചെറുശ്ശേരിയുടെ കൃഷ്ണപ്പാട്ടും, എഴുത്തച്ഛൻെറ കിളിപ്പാട്ടുകളും സാമാന്യ ജനങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണമെന്ത്?

(3) ചെറുശ്ശേരിയുടെ കാലം എങ്ങനെ നിർണ്ണയിക്കാം?

(4) കൃഷ്ണപ്പാട്ടിൻെറ ഉള്ളടക്കം എന്ത്?

(5) എഴുത്തച്ഛൻ മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവാണെന്നു പറയുന്നത് ഏതർത്ഥത്തിൽ സ്വീകരിക്കാം?

(6) എഴുത്തച്ഛൻെറ ജൻമദേശം ഏത്? കാലം ഏത്?

(7) എഴുത്തച്ഛൻെറ പ്രധാന കൃതികൾ ഏവ?

IV ഓരോ ഖണ്ഡികയിൽ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിക്കുക:

(1) കൃഷ്ണപ്പാട്ടിൻെറ പ്രത്യേകതകൾ.

(2) തുഞ്ചൻകവിതയുടെ സവിശേഷതകൾ.

പാഠം 28

രാമാനുജപ്പൈങ്കിളി

'വായിച്ചുകൊൾകെ, ത്രയുമിഷ്ടമാണ-
തിങ്ങെന്നു' ഞാനുത്തരമോതിയാറേ,
ഇരുണ്ട മണ്ണെണ്ണ വിളക്കിനാരാ-
ലിരുന്നിതായാൾ തൊഴുകൈയുമായി.

പിന്നീടുതൻ പുസ്തകമൊന്നെടുത്തു
പൂർണ്ണാദരം വായനയും തുടങ്ങി.
ഇണങ്ങിനിൽക്കും ശ്രുതിയില്ല, രാഗ-
മില്ല, ക്ഷരവ്യക്തിയുമേറെയില്ല.

എന്നാലുമായാളുടെ ഗാനമെന്റെ
കർണ്ണത്തിനാഹ്ലാദമനല്പമേകി;
തദീയകണ്ഠസ്വരമാത്രമാത്രം
ഭക്തിസ്ഫുരന്മാധുരി പൂണ്ടിരുന്നു. ൩

കാവ്യം സുഗേയം, കഥ രാഘവീയം;
കർത്താവു തുഞ്ചത്തുളവായ ദിവ്യൻ;
ചൊല്ലുന്നതോ ഭക്തിമയസ്വരത്തി-
ലാനന്ദലബ്ധിക്കിനിയെന്തു വേണം? ൪

അവന്റെ പാട്ടാം മണിയൊച്ച രാവിൻ
പ്രശാന്ത നിശ്ശബ്ദതയെപ്പിളർക്കെ,
തദാസ്വദിക്കുന്നതിനെന്നവണ്ണം
സ്തംഭിച്ചു നിന്നൂ ദിവിതാരകങ്ങൾ! ൫

നീളത്തിലഗ്ഗീതമവന്റെ കണ്ഠ-
നാളത്തിൽ നിന്നങ്ങു വിനിർഗ്ഗളിക്കെ
ഓളങ്ങളാകുന്ന കരങ്ങൾകൊണ്ടു,
താളം പിടിച്ചൂ നദി മെല്ലെമെല്ലെ! ൬

രാമാനുജപ്പൈങ്കിളി പാടിയോരു
രാമായണത്തിൻ മധുരപ്രവാഹാൽ,
ആ വെണ്ണിലാവങ്ങൊരു പാൽക്കുഴമ്പോ-
ടാമേളനം ചെയ്തതുപോലെയായി! ൭

ചൊൽക്കൊണ്ട തുഞ്ചൻ ഗുരുവിന്റെ കണ്ഠ-
രത്നത്തിൽ നിന്നേന്തിയ കാന്തിയാലോ;
അപ്പൊട്ട മണ്ണെണ്ണ വിളക്കു വിദ്യുൽ-
പ്രദീപമായെന്നുമെനിക്കു തോന്നി. ൮

അദ്ഭുതത്തൂമണമാസ്ഥലത്തു
പരന്നു പാറീ കുളിർ കാറ്റിലെങ്ങും;
നിരന്തരം വന്നു പൊഴിഞ്ഞിതേതോ
മരന്ദമൊന്നെന്നുടെ വഞ്ചി തന്നിൽ! ൯

തൽചിത്രവർണ്ണാംഗമരീചിയാൽക്ക-
ണ്ണഞ്ചിപ്പൊരോമൽക്കിളിയേറെ നേരം
കൊഞ്ചിക്കളിച്ചൂ കളനിസ്വനത്തോ-
ടെൻചിത്തവല്ലിച്ചെറുചില്ലതോറും. ൧൦

അഭ്യാസം

1. a. 'ഇ[illegible] തൊഴുകൈയുമായി'—തൊഴുതുകൈ ആരെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?
   b. ഇതേ ആശയം അടുത്ത ശ്ലോകത്തിൽ ഏതു പദങ്ങൾകൊണ്ടു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു?
2. 'എണ്ണാലും' (ശ്ലോകം 3) എന്ന പദംകൊണ്ട് എന്താശയം സൂചിപ്പിക്കുന്നു? (മുഴുവൻ കവിവാക്യത്തിൽ).
3. [illegible]ക്കാരന്റെ രാമായണം വായന കവിയെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ആകർഷിപ്പിച്ചത്?
4. വായിക്കുന്ന ആളും കേൾക്കുന്ന ആളും മാത്രമല്ല പ്രകൃതിയും ആ രാമായണപാരായണത്തിൽ ആനന്ദിച്ചു. ഏതു ശ്ലോകങ്ങളിലാണ് ഈ ആശയം സ്ഫുരിക്കുന്നത്?
5. 'ആനന്ദലബ്ധിക്കിനിയെന്തുവേണം?' ആനന്ദലബ്ധിക്കു കാരണങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്തെല്ലാമുണ്ട്?
6. എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണം കിളിപ്പാട്ടു രീതിയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ശ്ലോകം ചൊല്ലുക.
7. വള്ളത്തോളിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൊഞ്ചിക്കളിച്ച കിളിയേത്?
8. "കാവ്യരത്നത്തിൽ നിന്നേന്തിയ കാന്തിപോലെ;" കാവ്യത്തെ എന്തിനെ, രത്നമായി കല്പിച്ചു?
9. എഴുത്തച്ഛന്റെ കവിതയുടെ ഏതെല്ലാം ഗുണങ്ങളെയാണ് വള്ളത്തോൾ വാഴ്ത്തുന്നത്? ഏതേത് ശ്ലോകങ്ങളിൽ?
10. ഈ കവിതയിൽ സ്ഫുരിക്കുന്ന പ്രധാന വികാരമേത്? ആരുടെ ഗുണങ്ങളെയാണ് വള്ളത്തോൾ കവിയ്ക്ക് ആ വികാരം ഉണർത്തിയത്?
11. എഴുത്തച്ഛന്റെ കവിതയ്ക്ക് ദിവ്യമായ കാന്തിയും [illegible]മണവുമുണ്ട്. ഏതേതു ശ്ലോകങ്ങളിലാണ് കവി ഇത് സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്?

പാഠം 29

മാതൃഭൂമിയോടു വിടവാങ്ങുന്നു!

ആമുഖം.

1857-ൽ നടന്ന ആദ്യത്തെ ഭാരത സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഏതാനും മാസങ്ങൾകൊണ്ട് അടിച്ചമർത്തി. ശിപ്പായി ലഹള എന്ന പേർ വിളിച്ച് അവരുടെ ചരിത്രകാരന്മാർ അതിന്റെ വിലയിടിക്കാൻ പാടുപെട്ടു. മുഗള വംശത്തിലെ അവസാനത്തെ പാദുഷാവായ ബഹദൂർഷാ അക്കാലത്ത് അധികാരമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട് ഡെൽഹിയിൽ ഒരു ജീർണ്ണഗൃഹത്തിൽ കുടുംബസമേതം വസിക്കുകയായിരുന്നു. കവിയും തത്വചിന്തകനു

മായിരുന്ന അദ്ദേഹം രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ അത്രയൊന്നും തല്പരനായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഡെൽഹിയിലെ ഇന്ത്യൻ പട്ടാളക്കാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലാണ് ബ്രിട്ടീഷുകാരോട് സമരം പ്രഖ്യാപിച്ചത്. യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലുണ്ടായ വിജയങ്ങളുടെ വേലിയേററത്തിൽ ആഹ്ലാദിച്ച് അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഭാരതചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബ്രിട്ടീഷുകാർ ബഹദൂർഷാവിനെയും പത്നി സീനത്ത് മഹലിനെയും തടവുകാരായിപ്പിടിച്ച് വിചാരണ ചെയ്ത് ശിക്ഷ വിധിക്കുന്ന രംഗമാണ് താഴെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്:—

സ്ഥലം—ഡെൽഹി ഈസ്ററ് ഇൻഡ്യാക്കമ്പെനിയുടെ പട്ടാളക്കോടതി.

(ജഡ്ജിമാർ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഗൂർക്കാസിക്ക് വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഭടൻമാർ വെള്ളക്കാരായ മേധാവികളുടെ കീഴിൽ അകമ്പടിസേവിച്ചുകൊണ്ട് അരികെ നിൽക്കുന്നു.)

ഒന്നാമത്തെ ജഡ്ജി: മുഹമ്മദ് അബ്ദുർറഹീം, സിപ്പായ് നമ്പർ 4513 D. ഹാജരാക്കൂ.

(കൈകാലുകളിൽ വിലങ്ങിട്ട റഹിമിനെ ഒരു സിക്കും ഗൂർക്കയും ചേർന്ന് രംഗത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു.)

രണ്ടാമത്തെ ജഡ്ജി: നിന്റെ പേരിലുള്ള കുററപത്രം വായിക്കാം. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കൂ.

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈസ്ററിൻഡ്യാക്കമ്പെനിയുടെ കീഴിൽ മുഹമ്മദ് അബ്ദുർറഹിം ഒരു ഹവിൽദാരായി മേയ് 9—ാം തീയതി വരെ ജോലിചെയ്തിരുന്നു. ഡെൽഹിയിലെ പട്ടാളക്കാരുടെ ഇടയിൽ കള്ളക്കഥകൾ പ്രചരിപ്പിച്ച് അവരെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനിക്കെതിരായി ഇവൻ ലഹളയ്ക്കൊരുക്കി. ഇന്ത്യയിലെങ്ങും പട്ടാളക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രക്ഷോഭമുണ്ടാക്കുക എന്ന ദുരുദ്ദേശത്തോടെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ഗൂഢസംഘത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗമാണ് ഇവൻ. ബഹദൂർഷാവിനെയും സീനത്ത് മഹലിനെയും ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനിക്കെതിരായി കുത്തിപ്പൊക്കിയത് ഇവനാണ്. ഡെൽഹിയിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും വച്ച് കഴിഞ്ഞ നാലുമാസമായി നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഇവൻ കമ്പനിപ്പട്ടാളത്തിന് വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തി.

ഒന്നാമൻ: (റഹിമിന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞ്) നിങ്ങൾക്ക് വല്ല സമാധാനവും ബോധിപ്പിക്കാനുണ്ടോ?

റഹിം: ഇപ്പറഞ്ഞതെല്ലാം വാസ്തവമാണ്. മാതൃഭൂമിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ പൊരുതി; എൻെറ സഹോദരൻമാരെ പൊരുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. കമ്പനിയുടെ ദുർഭരണത്തിനെതിരെ ഞങ്ങരം അണിനിരന്നു. ഈ അവസാന നിമിഷത്തിലും ഞാൻ എൻെറ സഹോദരൻമാരോട് പറയുകയാണ്: പൊരുതൂ, പൊരുതൂ, വിട്ടുവീഴ്ച കൂടാതെ പൊരുതൂ! ഒററ വെള്ളക്കാരനെങ്കിലും ഇന്നാട്ടിൽ അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം പടവെട്ടൂ! ഒരു നൂററാണ്ടുകാലമായി കമ്പനിയാർ നടത്തിപ്പോരുന്ന പൈശാചികമായ അക്രമങ്ങരംക്കെതിരായി ആയുധമെടുക്കൂ! കടുത്ത ദു:ഖംകൊണ്ടു ചുട്ടുപഴുത്ത ജൻമഭൂമി കുളിർക്കാൻ വെള്ളക്കാരൻെറ രക്തം ചൊരിയൂ!

രണ്ടാമത്തെ ജഡ്ജി: ധിക്കാരം! ഇവൻ കുററം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. വിചാരണ മതിയാക്കി ശിക്ഷ വിധിക്കാം.

ഒന്നാമൻ: പട്ടാളനിയമമനുസരിച്ച് നാം നിനക്ക് മരണശിക്ഷ വിധിക്കുന്നു.

രണ്ടാമൻ (ഒന്നാമനോട്): പോരാ, ഇവനെ കഴുവിൽ കയററണം. പട്ടാള നിയമമനുസരിച്ച് വെടിവച്ചു കൊന്നാൽപ്പോരാ. ഈ നീചൻ കൂടുതൽ ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നു.

റഹിം: കഴുമരത്തിൽ കയററുകയോ! കൊള്ളക്കാരനോ കൊലയാളിയോ ആരാണു ഞാൻ? പട്ടാള നിയമം ലംഘിച്ച് ഞാൻ ലഹളയ്ക്കൊരുങ്ങി. അതു മാത്രമാണ് എൻെറ കുററം. അതിനു നൽകാവുന്ന അങ്ങേ അററത്തെ ശിക്ഷ വെടിവച്ചു കൊല്ലുകയാണ്. അതല്ലേ നിങ്ങളുടെ നിയമം? ഒഴിക്കൂ, തോക്കൊഴിക്കൂ! ഞാനിതാ നെഞ്ചു കാട്ടി നിൽക്കുന്നു.

ഒന്നാമൻ: (രണ്ടാമനോട്) ഇവൻെറ വാദം ശരിയാണ്. വെടിവച്ചു കൊല്ലാനേ നിയമം അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ.

രണ്ടാമൻ: നിയമം! ഈ അടിമകളുടെ നാട്ടിൽ നാം വെച്ചതു തന്നെ നിയമം. കയററണം കഴുവിൽ! അല്ലെങ്കിൽ ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊത്തിനുറുക്കണം. ശിക്ഷകളെ എത്രത്തോളം ഭയങ്കരമാക്കാമോ അത്രയും ഭയങ്കരമാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ലഹളകരം ആവർത്തിക്കപ്പെടും.

ഒന്നാമൻ: ശരി തന്നെ. എന്നാൽ നിയമം! അതു ലംഘിക്കാൻ എൻെറ മനസ്സാക്ഷി സമ്മതിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടാമൻ: എന്നാൽ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യണം.

ഒന്നാമൻ: (ഭടൻമാരോട്) ഇവനെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോകൂ. കൽപ്പന ഉടനെ അയയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കമാൻഡിങ്ങോഫീസറെ അറിയിക്കൂ.

(ഭടൻമാർ റഹിമിനെ കൊണ്ടുപോകുന്നു.)

ഒന്നാമൻ: ബഹദൂർഷാവിനെയും സീനത്ത്മഹലിനെയും ഹാജരാക്കുക.

(തടവുകാരായ ബഹദൂർഷാവിനെയും പത്നിയെയും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു)

ഒന്നാമൻ: കുററപത്രം വായിക്കാം. കേൾക്കൂ.

ബഹദൂർഷാ: കുററപത്രമോ! നമ്മുടെ പേരിൽ കുററപത്രം തയ്യാറാക്കാൻ താൻ ആരാണ്? നാം ഈ രാജ്യത്തിലെ ചക്രവർത്തിയാണ്. അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ നമ്മെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ അധികാരമുള്ളൂ.

ഒന്നാമൻ: നിങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനിയുടെ തടവുകാരനാണ് അതു മറക്കേണ്ട.

ബഹദൂർഷാ: ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനി! കൊള്ളക്കാരുടെ കൂട്ടം! രക്തദാഹം മുഴുത്ത ചെന്നായ്ക്കളുടെ പററം!

ഒന്നാമൻ: നിങ്ങളിപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനിയുടെ തടവുകാരനാണ്. പട്ടാളക്കോടതി മുമ്പാകെയാണ് നിൽക്കുന്നത്. അതോർത്തു സംസാരിക്കണം.

ബഹദൂർഷാ: എന്തു പറഞ്ഞു? നാം കമ്പനിയുടെ തടവുകാരനാണെന്നോ? അല്ല, ഒരിക്കലും അല്ല. സ്വന്തം സഹോദരൻമാരാണ് നമ്മുടെ കയ്യിൽ വിലങ്ങു വച്ചത്. നാം അവരുടെ തടവുകാരനാണ്. അവരുടെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ ദുർബലരും ഭീരുക്കളുമായ നിങ്ങൾക്ക് ഇന്നാട്ടിൽ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? (ചുററും നിൽക്കുന്ന സിക്കുകാരും ഗൂർക്കകളുമായ ഭടൻമാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ്) സഹോദരൻമാരെ, നിങ്ങൾ ഇത്ര അധഃപതിച്ചു പോയല്ലോ! പൂർവ്വികൻമാർ സൃഷ്ടിച്ച വീരചരിത്രത്തിൻമേൽ നിങ്ങൾ പാഴ്ച്ചേറു വാരിയെറിഞ്ഞു. ഇതു കഴുകിക്കളയാൻ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ എത്ര തലമുറകളിലൂടെ രക്തം ചൊരിയേണ്ടിവരും! വെള്ളക്കാരന്റെ ബംഗ്ലാവു കാക്കുന്ന പട്ടികളായി ജീവിക്കുന്നതിലും നല്ലത് മാനത്തോടെ അടർക്കളത്തിൽ മരിക്കുകയായിരുന്നു.

ഒന്നാമൻ:—നിർത്തണം! ഇതു കോടതിയാണ് കുററപത്രം വായിക്കാം, കേൾക്കൂ.

ബഹദൂർഷാ: (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) വായിക്കൂ. ഇതു നല്ല രസമുള്ള ഏർപ്പാടാണ്.

രണ്ടാമൻ: ഇന്നാട്ടിലെ സംതൃപ്തരും സമാധാന തൽപരരും ശാന്തശീലരുമായ പ്രജകളെ നിയമാനുസൃതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഭരണകൂടത്തിനെതിരായി നിങ്ങൾ കലാപത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചു, അധികാരക്കൊതികൊണ്ട്. ഇതാണ് നിങ്ങളുടെമേൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ കുററം.

ബഹദൂർഷാ: (പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) നിയമാനുസൃതമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഭരണകൂടം! വഞ്ചനയും കാപട്യവും അവസരസേവകത്വവും ആയിരിക്കാം നിങ്ങളുടെ നിയമം, അല്ലേ?

ഒന്നാമൻ: ബഹദൂർഷാ, അതിരുകടന്നുപോകുന്നു; സൂക്ഷിക്കണം.

(ബഹദൂർഷാവിൻെറ തീപ്പൊരി പാറുന്ന കണ്ണുകൾ അയാളുടെ നേർക്കു തിരിയുന്നു.)

രണ്ടാമൻ: രണ്ടാമത്തെ കുററം: കേവലം അന്ധവിശ്വാസംകൊണ്ട് പട്ടാളക്കാരുടെ ഇടയിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ലഹളയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ആദായമെടുത്തു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈസ്ററിൻഡ്യാ കമ്പനിയുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തിലെ ചക്രവർത്തിയായി നിങ്ങൾ സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ബഹദൂർഷാ: അസംബന്ധം പറയുന്നതു മതിയാക്കൂ. ഈ രാജ്യത്തിലെ ലക്ഷോപലക്ഷം ജനങ്ങളാണ് ഏകകണ്ഠമായി നമ്മെ ചക്രവർത്തിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. മാത്രമല്ല, ആ പദവി നമുക്ക് ജൻമസിദ്ധവുമാണ്. നിങ്ങളുടെ പ്രപിതാമഹൻമാർ ഈ രാജ്യത്ത് കച്ചവടം ചെയ്തു പിഴയ്ക്കാൻ വന്നവരായിരുന്നു. അവർ അതിന് അനുമതി നേടിയത് എങ്ങനെയാണെന്നറിയാമോ? കാഴ്ച്ചവച്ച് നമ്മുടെ പൂർവ്വികൻമാരുടെ പാദങ്ങളിൽ പ്രണമിച്ചിട്ട് ചെമ്പിച്ച മുടികൊണ്ട് മുഗളപാദുഷാവിൻെറ പാപ്പാസുകൾ തുടച്ചുമിനുക്കിയിട്ട്; അതു മറക്കേണ്ട.

ഒന്നാമൻ: ബഹദൂർഷാ, വീണ്ടും നാം താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ കോടതിയെ ധിക്കരിക്കുകയാണ്. അതിനുള്ള ശിക്ഷ എന്താണെന്ന് അറിയാമോ?

ബഹദൂർഷാ: ഓഹോ! ഭയപ്പെടുത്തുകയാണോ! നിങ്ങൾക്കു നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഏററവും വലിയ ശിക്ഷ എന്താണ്? അതു വാങ്ങാൻ സന്നദ്ധനായാണ് നാം നിൽക്കുന്നത്.

രണ്ടാമൻ: മൂന്നാമത്തെ കുററം: ബഹുമാനപ്പെട്ട വിക്ടോറിയാ രാജ്ഞിയുടെ അനേകം പ്രജകളെ, സ്ത്രീകളും കൊച്ചു കുട്ടികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള അനേകം പ്രജകളെ, ഇന്നാട്ടുകാരായ കറുത്ത മനുഷ്യർ കൊലചെയ്തതിന് നിങ്ങളാണ് പ്രധാനോത്തരവാദി.

ബഹദൂർഷാ: (അമർഷത്തോടെ നിലത്തു ചവിട്ടിക്കൊണ്ട്) നമ്മുടെ പ്രജകളെ, ആയിരക്കണക്കിൽ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രജകളെ, കഴിഞ്ഞ നൂറുകൊല്ലമായി നിങ്ങളുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ആ റാണിയുടെ പ്രജകളായ വെളുത്ത കാട്ടാളൻമാർ വേട്ടയാടി നശിപ്പിച്ചില്ലേ? ആ കുററത്തിന് വിക്ടോറിയയെ എൻെറ പ്രജകളുടെ കോടതി വിചാരണ ചെയ്ത് ശിക്ഷ വിധിക്കട്ടെ. അതു നിങ്ങൾക്ക് സമ്മതമാണോ? ഹേ, വെള്ളക്കാരെ ഇതിനെല്ലാം ഒരു ന്യായാധിപൻെറമുമ്പിൽ, സത്യ സ്വരൂപനും നിഷ്പക്ഷനുമായ ഒരു ന്യായാധിപൻെറ മുമ്പിൽ, നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരും. അതു മറക്കേണ്ട.

രണ്ടാമൻ: കോടതിയോ, പാർളിമെൻേറാ, ഏതാണിത്! അങ്ങെന്താണ് ഈ ധിക്കാരങ്ങൾ പൊറുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?

ഒന്നാമൻ: ക്ഷമിക്കണം. കുററവാളിക്ക് സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കുവാൻ അവസരം നൽകണം. അത് ഗ്രേററ് ബ്രിട്ടൻെറ നിയമമാണ്. നാം അതിനു വിധേയരാകുന്നു. ഇനി ശിക്ഷ വിധിക്കാം. അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?

രണ്ടാമൻ: സംശയിക്കാനില്ല. ചെങ്കോട്ടയുടെ ഗോപുരവാതിൽക്കൽ വച്ച് ഇയാളെ കഴുവിൽ കയററണം. വെള്ളക്കാരുടെ രക്തത്തിന് പകരം വീട്ടണം. ഇയാളുടെ ചരിത്രം ലോകത്തിന് ഒരു ചുട്ട പാഠമാകണം.

ഒന്നാമൻ: ഇയാൾ ശത്രുവാണെങ്കിലും പരമ്പരയാ ഈ രാജ്യം വാണ രാജവംശത്തിലെ അംഗമാണ്. അതെങ്ങനെ മറക്കാം? പോരെങ്കിൽ പടുവൃദ്ധനും. ജീവപര്യന്തം നാടു കടത്തുന്നതുകൊണ്ട് നീതി നിർവഹിക്കപ്പെടും.

രണ്ടാമൻ: അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായത്തിനു വഴങ്ങാൻ ഞാൻ നിർബദ്ധനാണ്. എങ്കിലും........

ഒന്നാമൻ: വിഷമിക്കാതെ സമ്മതിക്കൂ. രാജരക്തത്തെ എന്നും ബഹുമാനിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളവരാണ് ബ്രിട്ടീഷുകാർ.

രണ്ടാമൻ: ശരി. അങ്ങനെയാകട്ടെ.

ഒന്നാമൻ: സീനത്ത്മഹൽ! ബഹദൂർഷാവിൻെറ കുററങ്ങൾ തന്നെയാണ് നിങ്ങളുടെ മേലും ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾക്കെന്തു പറയാനുണ്ട്?

സീനത്ത്: ഹേ വെള്ളക്കാരെ, ഇത് ഇന്ത്യയാണ്. ഇവിടെ ഭാര്യയും ഭർത്താവും രണ്ടുദേഹം, ഒരു ജീവൻ. ഞങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളത് പാദുഷാ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു.

ഒന്നാമൻ: നല്ലത്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരെയും ബ്രിട്ടന്റെ മഹത്തായ നിയമമനുസരിച്ച് ജീവപര്യന്തം ബർമ്മയിലേക്ക് നാടുകടത്തിക്കൊണ്ട് നാം വിധി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ബഹദൂർഷാ: കാരുണ്യത്തിനു നന്ദി. ഈ പുണ്യഭൂമി ഞങ്ങൾക്കേററവും പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിന്റെ മണ്ണിൽ നിന്നാണ് ഞങ്ങൾ ചൈതന്യമുൾക്കൊണ്ടത്. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഇതിനെവിട്ടുപോകാൻ ഞങ്ങൾ കൊതിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടന്റെ കിരാതവാഴ്ച ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം ഞങ്ങൾ ഈ മണ്ണിന്റെ മണം ശ്വസിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. മാതൃഭൂമിയുടെ ചുടു നെടുവീർപ്പും ദീനരോദനവും എത്താത്ത വിദൂരതയിലേക്ക് ഞങ്ങളെ നാടുകടത്തൂ! എന്നാൽ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മയിരിക്കട്ടെ. ഈ ഭീകര മർദ്ദനംകൊണ്ട് ഇന്ത്യയെ എന്നും ഇങ്ങനെ അടക്കിഭരിക്കാമെന്ന് വ്യാമോഹിക്കേണ്ട. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ അടിച്ചമർത്തിയ ആസുരമൂർത്തികളുടെ പ്രതിമകൾ നാടുനീളെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടും തൃപ്തിവന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇനിയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുക. അതിദാരുണങ്ങളായ ഭൂതകാല സംഭവങ്ങളെ ഭാവി തലമുറകൾക്ക് അവ പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. ഹേ, ബുദ്ധികെട്ട പറങ്കികളെ, ഈ വിപ്ലവം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല; ആരംഭിച്ചതേയുള്ളൂ. ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവ് ഉണർന്നിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഉണരും, തീർച്ചയായും ഉണരും. അതിന്റെ പോർവിളി ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിന്റെ കോട്ടമതിലുകളിൽ വന്നടിക്കും. അതുവരെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടുകാർ വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ജീവിക്കട്ടെ! ശാന്തമെന്നു തോന്നുന്ന ഈ അഗ്നിപർവ്വതത്തിന്റെ മുകൾപ്പരപ്പിൽ സുഖവാസഗേഹങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച് സ്വൈരമായി വാഴട്ടെ!

ഒന്നാമത്തെ ജഡ്ജി: ഇവരെ ജയിലിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകാം.

ബഹദൂർഷാ: സീനത്ത്! അഭീഷ്ടം സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഡെൽഹി വിട്ട് ദൂരദൂരം പോകാം. അജ്ഞാതമായ ജനാവലിയിൽ ലയിച്ചുചേരാം. എല്ലാ വ്യഥകളെയും മറക്കാം. ജൻമഭൂമിയോട് അവസാന യാത്രപറയൂ. ജയ് ഹിന്ദുസ്ഥാൻ! അല്ലാഹു അക്ബർ!

സീനത്ത്: ജയ് ഹിന്ദുസ്ഥാൻ! അല്ലാഹു അക്ബർ!

പദങ്ങൾ

വേലിയേററം, അകമ്പടിസേവിക്കുക, കുററപത്രം, ഹവിൽദാർ, രക്തദാഹം, അവസരസേവകത്വം, കാപട്യം, പ്രപിതാമഹൻ, പാപ്പാസ്, താക്കീത്, വിധേയൻ, ജീവപര്യന്തം, വിദൂരത, ആസുരമൂർത്തി.

അഭ്യാസം

I വിഗ്രഹാർത്ഥവും സമാസത്തിൻെറ പേരും പറയുക:

ശാന്തശീലൻ, ആസുരമൂർത്തി, ദഗ്ദ്ധഹൃദയൻ, വിചിത്രവേഷൻ, അജ്ഞാതചരിത്രൻ, തരുലതാദികൾ.

II വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

രക്തദാഹം, അവസരസേവകത്വം, താക്കീതു നൽകുക, ജീവപര്യന്തം, അകമ്പടി സേവിക്കുക, ആനന്ദത്തിൻെറ വേലിയേററം.

III (1) ഈ നാടകരംഗം കഥാരൂപത്തിൽ എഴുതുക:
(2) ബഹദൂർഷാവിൻെറ സ്വഭാവം ഒരു ഖണ്ഡികയിൽ പ്രതിപാദിക്കുക.
(3) രണ്ടു ജഡ്ജിമാർക്കുതമ്മിൽ സ്വഭാവപരമായുള്ള വ്യത്യാസം വ്യക്തമാക്കുക.

പാഠം 30

ഇരട്ടപ്പെരുക്കം

''സമ്പൽപ്പരമ്പര പരം പരിവൃദ്ധമാക്കി
മുമ്പമ്പലപ്പുഴ ഭരിച്ചു ധരാനിലിമ്പൻ
തുമ്പയ്ക്കു കമ്പമെഴുമമ്പിളി കമ്പിളിക്കും,
കമ്പിക്കുമാരുമിതി ചെമ്പകശ്ശേരി രാജാ.''

കേരളത്തിൻെറ നെൽപ്പുരയെന്നു പേരുകേട്ട കുട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ചെമ്പകശ്ശേരി രാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന നമ്പൂതിരി രാജവംശത്തെപ്പററി സാഹിത്യ പഞ്ചാനനൻ പി. കെ. നാരായണപിള്ള എഴുതിയ പ്രശംസയാണിത്. ദേവനാരായണൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ഈ വംശത്തിൽ ചതുരംഗം കളിക്കുന്നതിൽ ഭ്രമമുള്ള ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു. തൻെറ ബുദ്ധിശക്തിയിലും ധനധാന്യസമൃദ്ധിയിലും അഹങ്കാരം പൂണ്ട ഈ രാജാവ് ഒരിക്കൽ പന്തയം വച്ചുള്ള കളിയിൽ തന്നെ തോൽപ്പിക്കുവാൻ മററു കളിക്കാരെ വെല്ലുവിളിച്ചു. വെറും സാധാരണക്കാരനായ ഒരു സാധുമനുഷ്യനാണ് വെല്ലുവിളി

സ്വീകരിച്ച് പന്തയത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വന്നത്. അയാളെ കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ രാജാവിന് അനുതാപം തോന്നി. ''നീയാര്? എന്നെ തോൽപ്പിക്കാൻ വന്നിരിക്കുകയാണോ? കൊള്ളാം! ഏതായാലും വരാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടല്ലോ. എന്നെ തോൽപ്പിച്ചാൽ എന്തുവേണം പന്തയം?''

എതിരാളി രാജാവിനെ താണു വണങ്ങിക്കൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു: ''വലുതായിട്ടൊന്നും വേണ്ട. ഞാൻ തോററാൽ എൻെറ കയ്യിൽ തരാനൊന്നുമില്ല. അതറിഞ്ഞുവേണമല്ലോ പന്തയം ചോദിക്കാൻ. തിരുമേനി മഹാപ്രഭുവാണ്; രാജാവാണ്. ഒരിക്കലും തോററിട്ടില്ലാത്ത കളിക്കാരനുമാണ്. ഏതായാലും ഞാൻ ജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ എനിക്ക് കുറെ നെൻമണികൾ തന്നാൽ മതി. 64 കളമുള്ള ചതുരംഗപ്പലകയിൽ ആദ്യത്തെ കളത്തിൽ ഒരു നെൻമണി വയ്ക്കണം. രണ്ടാമത്തെ കളത്തിൽ രണ്ട്. മൂന്നാമത്തേതിൽ നാല്. നാലാമത്തേതിൽ എട്ട്. അഞ്ചാമത്തേതിൽ 16. ആറാമത്തേതിൽ 32. ഇങ്ങനെ ഇരട്ടപ്പെരുക്കത്തിൽ 64 കളവും പൂർത്തിയാക്കി കിട്ടുന്ന നെൻമണി മാത്രമേ ഞാൻ ചോദിക്കുന്നുള്ളു.''

ദേവനാരായണൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ''ഇതാണോ പന്തയം? ശരി. സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. കളിതുടങ്ങാം.''

തുടങ്ങി. ഒന്നുരണ്ടു കരുനീക്കങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ എതിരാളി താൻ വിചാരിച്ചതുപോലെ മോശക്കാരനല്ലെന്ന് രാജാവിനു മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം ആദ്യത്തെ ലഘു ബുദ്ധിയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചുതന്നെ കളിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. എളുപ്പത്തിൽ ജയിക്കാമെന്നാണ് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചത്. അതു സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് വളരെ വേഗം ബോദ്ധ്യമായി. എന്നല്ല, കളി നീണ്ടുപോയപ്പോൾ എതിരാളി തന്നെ തോൽപ്പിച്ചുകളയുമോ എന്ന ആശങ്കയും ഉണ്ടായി. പന്തയം സാരമില്ല; പക്ഷേ ഒരിക്കലും തോററിട്ടില്ലാത്ത കളിക്കാരൻ എന്ന തൻെറ യശസ്സിന് ഹാനി തട്ടുമല്ലോ എന്നായിരുന്നു ഭയം.

അവസാനമായപ്പോൾ വളരെ വാശിയോടെ, തൻെറ ബുദ്ധിവൈഭവം മുഴുവനും പ്രയോഗിച്ച്, എതിരാളിയെ തോൽപ്പിക്കുവാൻ ദേവനാരായണൻ ശ്രമിച്ചു. പഠിച്ച പണി പതിനെട്ടും നോക്കി. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നെ സംഭവിച്ചു. രാജാവ് കളിയിൽ തോററ് അടിയറവു പറഞ്ഞു. എതിരാളിയുടെ നേർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് അളവററ ആദരവു തോന്നി. നെൻമണിപ്പന്തയം പോരെന്നും വിലപിടിപ്പുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിർബന്ധിച്ചു. താൻ സാധുവാണെങ്കിലും സത്യനിഷ്ഠയുള്ളവനാണെന്നും, പറഞ്ഞ വാക്കിൽ നിന്ന് കടുകിട മാറുകയില്ലെന്നും, നെൻമണി മാത്രമേ തനിക്കു

വേണ്ടൂ എന്നും എതിരാളി വിനയപൂർവ്വം ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു. അനല്പമായ അത്ഭുതത്തോടെ രാജാവ് അതിനു വഴങ്ങി. നെല്ലു കൊണ്ടുവരുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു.

കണക്ക് തെററരുതെന്നും, ഓരോ കളത്തിലായി നെൻമണികൾ എണ്ണിവയ്ക്കണമെന്നും എതിരാളി നിർബന്ധം പിടിച്ചു. അതും ഒരു കളിയെന്നു കരുതി രാജാവ് ചതുരംഗപ്പലകയിൽ പന്തയധാന്യം നിരത്തുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷേ ആദ്യത്തെ പത്തു പന്ത്രണ്ടു കളങ്ങൾ പൂർത്തിയായപ്പോൾത്തന്നെ നെല്ല് കളത്തിൽ കൊള്ളാതായി. ഓരോരോ മണികളായി എണ്ണുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിട്ടു. രാജാവിൻെറ പ്രയാസം കണ്ട് എതിരാളി: ''എണ്ണണമെന്നില്ല. ബാക്കിയുള്ളത് നിലത്ത് അളന്നു കൂട്ടിയാൽ മതി.'' എന്നു പറഞ്ഞു.

32 64 128
256 512 1024 2048 4096 8192 16384 32768

ഉടനെ രാജസേവകൻമാർ അളവു തുടങ്ങി. പക്ഷേ നാഴിയും ഇടങ്ങഴിയും പറയും കൊണ്ടൊന്നും അളന്നാൽ തീരുകയില്ലെന്ന് വളരെവേഗം വ്യക്തമായി. 64 കളങ്ങളിൽ പകുതിപോലും

ആകുന്നതിനുമുമ്പ് അളവും മതിയാക്കേണ്ടിവന്നു. പിന്നെ പത്തായങ്ങളുടെയും അറകളുടെയും നെൽപ്പുരകളുടെയും എണ്ണം നോക്കി കണക്കു തികയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അതുകൊണ്ടും രക്ഷയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, കുട്ടനാട്ടിൻെറ അധീശനായ ദേവനാരായണൻ തൻെറ രാജ്യത്തുള്ള നെല്ലു മുഴുവനും പന്തയത്തിൻെറ കടം വീട്ടുവാൻ നീക്കിവച്ചു. അതുകൊണ്ടും ഫലമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ക്ഷണേന മനസ്സിലാക്കി. ഇരട്ടപ്പെരുക്കമൊണ്. വല്ല വിധേനയും ഒരു കളം പൂർത്തിയാക്കി അടുത്തതിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അതിൻെറ ഇരട്ടി നെല്ലു വേണം. എന്തു ചെയ്യും! എവിടെ പോകും? തകഴിയും പുളിങ്കുന്നും കാവാലവും കൈനകരിയും തലവടിയും കോഴിമുക്കും എന്നു വേണ്ട കുട്ടനാട്ടിലെ കരികളും കരകളും പാടശേഖരങ്ങളും എല്ലാം നീക്കി വച്ചിട്ടും കളങ്ങൾ തീർന്നില്ല. രാജാവ് അന്ധാളിച്ചു. കളിക്കാരനെന്നുള്ള യശസ്സോ പോയി. വാഗ്ദാനം ചെയ്ത പന്തയനെല്ലുപോലും കൊടുത്തുതീർക്കുവാൻ തനിക്ക് കഴിവില്ലെന്ന് ഒരു ഞെട്ടലോടെ ദേവനാരായണൻ മനസ്സിലാക്കി. ഈ ബോധോദയത്തിൽ ബുദ്ധിമാനെന്നും ധനവാനെന്നും ഉള്ള അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഹങ്കാരം അസ്തമിച്ചു. കിരാതത്തിലെ അർജ്ജുനനെപ്പോലെ സപ്തനാഡികളും തളർന്ന രാജാവ് എതിരാളിയുടെ മുഖത്ത് ദീനഭാവത്തിൽ നോക്കി. സാധുവായ ആ ചതുരംഗക്കാരൻെറ സ്ഥാനത്ത് പുഞ്ചിരി തൂകിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ശ്രീകൃഷ്ണനെയാണ് അദ്ദേഹം ആ സമയത്തു കണ്ടത്. രാജാവ് ആ തൃച്ചേവടികളിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ച് ക്ഷമായാചനം ചെയ്തു. "പന്തയം തീർന്നു. എനിക്ക് ദിവസവും പാൽപ്പായസം നിവേദിച്ചു കടം വീട്ടുക." എന്നു കാരുണ്യപൂർണ്ണേക്ഷണനായി അരുളിച്ചെയ്ത് അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം ഭഗവാൻ അന്തർധാനം ചെയ്തു.

ഇതാണ് അമ്പലപ്പുഴ പാൽപ്പായസത്തിൻെറ കഥ. ആ നിവേദ്യം എത്രയോ മധുരമാണെങ്കിലും അതിൻെറ ഉൽഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഇരട്ടപ്പെരുക്കം എന്ന കണക്ക് അത്യന്തം ആപത്തുള്ളതാകുന്നു. ഇന്ന് ഭൂമിയിലെ ജനസംഖ്യയുടെ കാര്യം നോക്കുക. അത് കേവലം നൂറുകൊല്ലത്തിനിടയ്ക്ക് മൂന്നു തവണ ഇരട്ടിക്കുന്ന നിലയിൽ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ശരിയായ ഇരട്ടപ്പെരുക്കം തന്നെ. 1970-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് ഭൂമിയിൽ ആകപ്പാടെ 363 കോടി മനുഷ്യരുണ്ട്. 33 വർഷം കഴിയുമ്പോൾ അത് 726 കോടിയാകും—ക്രിസ്തുവർഷം 2003-ൽ. വീണ്ടും 33 വർഷം കഴിയുമ്പോൾ (2036-ൽ) 1452 കോടി. ഇത്ര വളരെ ആത്മാക്കൾക്ക് കുടിക്കുവാനുള്ള വെള്ളമെന്നല്ല, ശ്വസിക്കാനുള്ള പ്രാണവായു പോലും ഭൂമിയിൽ കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ജനപ്പെരുപ്പത്തെ എത്രയും വേഗം

നിയന്ത്രിച്ചില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം നാമാവശേഷമാകുമെന്ന് എല്ലാ രാജ്യക്കാരും മുറവിളി കൂട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയും ചൈനയും മാത്രമല്ല യൂറോപ്പും അമേരിക്കയും ആഫ്രിക്കയും എല്ലാം ജനസംഖ്യയുടെ ഇരട്ടപ്പെരുക്കം മൂലമുള്ള ആപത്തിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണ്. തന്നെ ജയിക്കുവാൻ ത്രിഭുവനങ്ങളിൽ ആരുമില്ല എന്ന അഹങ്കാരമാണ് മനുഷ്യനെ ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചത്. പ്രകൃതിയെ കീഴടക്കാമെന്നും അനന്തമായ പുരോഗതിയിലൂടെ അഭംഗുരമായ ഐശ്വര്യം അനുഭവിക്കാമെന്നും അവൻ വ്യാമോഹിക്കുന്നു. ഭാവി പരമ്പരകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തപോലും ഇല്ലാതെയാണ് അവൻ ഭൂമിയിലെ വിഭവങ്ങൾ തിന്നു തീർക്കുന്നത്. പക്ഷേ വെറും എഞ്ചുവടിക്കണക്കുകൊണ്ട് പ്രകൃതി അവനെ തോൽപ്പിച്ച്, അഹങ്കാരം നശിപ്പിച്ച്, ഈ നൂററാണ്ട് അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അടിയറവു പറയിക്കുമെന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദുർമ്മരണങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചതുപോലെ, കഷ്ടപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ജനനങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നോടെ നശിക്കുക, എന്ന രണ്ടു പോംവഴികളേയുള്ളൂ.

പദങ്ങൾ

ഇരട്ടപ്പെരുക്കം, സാഹിത്യപഞ്ചാനനൻ, ദേവനാരായണൻ, ചതുരംഗം, കരുനീക്കം, അധീശൻ, കരികൾ, തൃച്ചേവടി, സാഷ്ടാംഗം, അഭിമുഖീകരിക്കുക, അഭംഗുരം, വ്യാമോഹിക്കുക, ഭാവിപരമ്പര, കാരുണ്യപൂർണ്ണേക്ഷണൻ, അന്തർധാനം ചെയ്ക.

ശൈലികൾ

പഠിച്ചപണി പതിനെട്ടും, അടിയറവു പറയുക, സപ്ത നാഡികളും തളരുക.

അഭ്യാസം

I വാക്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുക:

(a) കരുനീക്കം, അധീശൻ, സാഷ്ടാംഗം, അഭംഗുരം, വ്യാമോഹിക്കുക, ഭാവിപരമ്പര, അന്തർധാനം ചെയ്ക.

(b) മുകളിൽ കൊടുത്ത ശൈലികൾ

II വിഗ്രഹിച്ച് സമാസം പറയുക:

കാരുണ്യപൂർണ്ണേക്ഷണൻ.

III (a) അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിന് എപ്പോഴാണ് ഇരട്ടപ്പെരുക്കത്തിൻെറ ഭയങ്കരത മനസ്സിലായത്?

(b) ലോകത്തിലെ ജനസംഖ്യ ഏതു തോതിലാണ് വർദ്ധിക്കുന്നത്?

(c) 1970—ലെ കണക്കുപ്രകാരം ലോകത്തിലെ ജനസംഖ്യ എത്രയാണ്?

(d) ജനസംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വിപത്തുകൾ എന്തെല്ലാം?

IV വിശദീകരിക്കുക:

പക്ഷേ വെറും എഞ്ചുവടി.................ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.